

เลียมโฮนา

อุปกรณ์มือถือในการประชุม
ศีลระลึก, น. 26

ศาสนพิธีต่อไปที่
ท่านต้องรับ, น. 18

“จุดประสงค์ของ
พระผู้เป็นเจ้าจะล้ม
เหลวไม่ได้” น. 34

“เรามีคุณสมบัติคู่ควรกับ
เดชานุภาพการชำระให้
สะอาดของพระเยซูคริสต์
เมื่อเรารับส่วนศีลระลึก
อย่างมีค่าควร”

เอ็ดเดอร์เดล จี. เรนลันด์และ
ซิสเตอร์รุธ แอล. เรนลันด์

จาก “ของประทานที่สวยงามของศีลระลึก” หน้า 18

18

บทความพิเศษ

10 รากฐานทางวิญญาณของ การ
พึ่งพาตนเองด้านการเงินของ
ศาสนจักร
โดย อธิการเจราลด์ คอสเซ
ในนโยบายการเงินและการลงทุน,
ศาสนจักรปฏิบัติตามหลักธรรมที่
สอนสมาชิก

ภาพปก
ภาพถ่ายโดย เลสลีย์ นิลส์สัน

18 ของประทานที่สวยงาม
ของศีลระลึก
โดย เอ็ดเดอร์เคล จี. และชิตเตอร์รูธ
แอล. เรนลันด์
เมื่อเราได้รับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่า
ควร เราสามารถต่อพรของ
บัพติศมาได้หลายต่อหลายครั้ง

26 การนมัสการในยุคดิจิทัล
โดย อาคัม ซี. โอลสัน
อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สามารถยก
ระดับหรือไม่ก็ยับยั้งการนมัสการ
ในการประชุมศีลระลึก

30 การสอนด้วยเทคโนโลยี:
ดึงดูดเยาวชนในโลกดิจิทัล
โดย ไบรอัน เค. แอชตัน
แทนที่จะห้ามใช้เทคโนโลยีใน
ห้องเรียน เราสามารถสอนให้
เยาวชนรู้วิธีใช้เทคโนโลยีให้เป็น
ประโยชน์

34 วิสุทธิชน: เรื่องราวของ
ศาสนจักร—บทที่ 6:
ของประทานและอำนาจของพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าของ
โจเซฟได้รับอำนาจให้แปลอีกครั้ง
คราวนี้แปลด้วยความช่วยเหลือ
ของออลิเวอร์ คาวเดอริ์

ปกิณกะ

4 ภาพแห่งศรัทธา: ดาร์เร็นกับสเตซี
เร—ชิตินีย์ ออสเตอร์เลีย

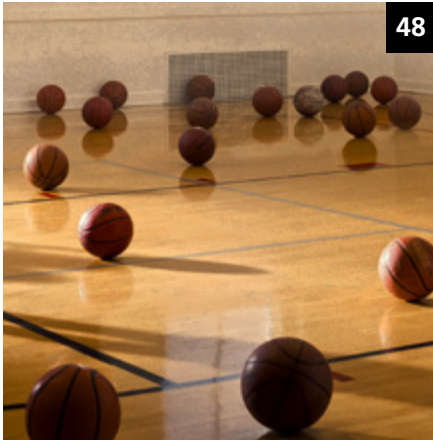
6 หลักธรรมของการปฏิบัติศาสนกิจ:
สร้างความสัมพันธ์ที่มีความหมาย

16 บ้านเรา ครอบครัวเรา: พยายาม
เป็นมารดาที่เฉลียวฉลาดและมี
คุณธรรม
โดย ลิเลียน ปาดากวน-วิลลามอร์

40 เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

80 จนกว่าเราจะพบกันอีก:
พยายามต่อไป
โดย เอ็ดเดอร์มาร์วิน เจ. แอชตัน

คนหนุ่มสาว

48

44 วิธีที่เอริกเรียนรู้ที่จะวางใจ
พระผู้เป็นเจ้า
โดย ริชาร์ด เอ็ม. รอมนี

48 แต่ถ้าโยนไม่ลงล่ะ
โดย ชาราห์ คีแนน
ถ้าเราปล่อยให้ความกลัวการล้ม
เหลวขัดขวางเราไม่ให้พยายาม
เราจะพลาดโอกาสล้ำค่ามากมาย
สำหรับการเติบโต

ดูว่าท่านจะหา
เสียงโชนาที่ซ่อน
อยู่ในฉบับนี้ได้
หรือไม่ คำใบ้:
ท่านจะพบสัญญาณ
อะไรบ้างในพระ
คัมภีร์มอรมอน

50

เยาวชน

50 ก่อนท่านได้รับเรียกให้รับใช้
โดย ไรอัน คาร์ร
ทราบมุมมองของผู้สอนศาสนา
เต็มเวลาขณะพวกเขาพูดถึง
ประสบการณ์ของตนและแนะนำ
วิธีที่เยาวชนสามารถเตรียมรับใช้

56 คำสอนห้าข้อที่พระคัมภีร์หลักคำ
สอนและพันธสัญญาจะสอนท่าน
เกี่ยวกับการเป็นผู้สอนศาสนา
โดย ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล

58 เหตุผล 6 ประการที่เรา ต้อง การ
ศาสนจักรอย่างยิ่ง!
โดย เอริก บี. เมอร์ค็อกและ โจชัว เจ.
เพอร์คีย์
ต่อไปนี้เป็นเหตุผลบางประการที่
องค์การของศาสนจักรจำเป็นต่อ
แผนของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับเรา

62 คำถามและคำตอบ
เมื่อมีเวลาว่างนั้นควรทำกิจกรรม
อะไรบ้างเพื่อให้ช่วงเวลานั้นมี
ค่ามากขึ้น

64 โปสเตอร์: การเปิดเผยสำหรับ
ชีวิตเรา

65 ปังฉิมวาทะ: หกวิธีระลึกถึง
พระผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลา
โดย เอ็ดเดอร์เกอร์ริท ดับเบิลยู. กอง

เด็ก

70

66 ฉันสามารถสวดอ่อนนออน
ได้ตลอดเวลา
ท่านตอบคำถามเหล่านี้เกี่ยวกับ
การสวดอ่อนนออนได้หรือไม่

68 ต้องแสงของท่าน: ประจักษ์พยาน
ที่ส่องสว่าง

70 สัญญาว่าจะไม่ทะเลาะกัน
โดย มายร์นา เอ็ม. ฮอยด์

72 ศรัทธา ความหวัง และพระคุณ—
ภาค 1: เสียงของความสงบ
โดย เมแกน อาร์มคเนซท์
การใช้ชีวิตอยู่ในฮอลล์แลนด์ช่วง
สงครามเป็นเวลาที่น่ากลัว แต่
เกรซรู้ว่าครอบครัวของเธอจะไม่ใช่
อะไร

74 อัครสาวกเป็นพยานถึงพระคริสต์
โดย เอ็ดเดอร์ โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์

75 ฟุตบอลและวันอาทิตย์
เอ็ดเดอร์ชอร์ก เกลบิงกอด
ข้าพเจ้ารักฟุตบอล แต่ทันทีที่พบ
ศาสนจักร ข้าพเจ้ารักพระผู้เป็น
เจ้ายิ่งกว่า

76 เรื่องราวในพระคัมภีร์:
ดาวิดกับโกลิอัท
โดย คิม เว็บบ์ ริด

79 หน้าระบายสี: ฉันสามารถเป็นแบบ
อย่างที่ดีได้

สิงหาคม 2018 ปีที่ 24 เล่มที่ 8
เลขที่ 14799 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุค
สุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, คัลลิน เอช. อีคส์,
เฮนรี่ บี. อาชริงก์

โคออร์ดิเนเตอร์: เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด์, ทิโธนี เอ. อุกทอร์ฟ, เดวิด เอ. เบเนตต์, แอนโทนี แอล. ลูค,
ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน, โรนัลด์ เอ.
ราสแบนด์, แกเร็ซ อี. สตีเวนสัน, เดวิด อี. เรนสัน, เคอร์รี่ ดับเบิลยู. กอน,
อูลีเยสซีส ซาเวรัส

บรรณาธิการ: ซูโก อี. มาร์ตินเนส

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: แรนดัลล์ เค. เบเนตต์, เบคกี เกรเวน
ที่ปรึกษา: ไบรอัน เค. แอชตัน, เลอเกรนดี อาร์. เคอร์ติส, จูเนียร์, เอ็ดเวิร์ด
คูบ, ชาราน ยูเมง, คริสติน่า บี. ฟริงโค, โคนัลด์ แอล. ฮอลล์, สตีเฟน,
คัลลาส ดี. โฮล์มส์

ผู้อำนวยการบริหาร: ริชาร์ด ไอ. ฮิตัน

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอชบอร์ก
ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟิ เคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อัดัม ซี. โอลสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์

ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: ฟรานซิสกา โอลสัน

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: เมอร์ริซา เคนนิส, เดวิด ลิกสัน,
เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟัลด์สัน, ลอรี ฟูลเลอร์, การ์เรตต์ เอช.
การ์ฟ, ลารีน พอร์เทอร์ กอนด์, จอน โรอัน เจมสัน, ชาร์ลอตต์
ลาร์คาบาล, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, อีริก บี. เมอร์คอกก์, แซลลี จอห์นสัน
โอลิเวีย, โจเซฟ เอ. เพอร์รี่, แจน ฟันโบโร, ริชาร์ด เอ็ม. รอมนี,
มินดี เซกู, เซเคลล์ วอร์ลีย์, มาร์สซา วิคสัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ กูดเซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แทดด์ อาร์. ทีเคอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ พี. แอนดริส, แมนดี้ เบ็นท์ลีย์,
ซี. คิมบิลด์ บอทาท์, โรมีส ไชคส์, เดวิด กรีน, คอลลิน สังกิลีย์, เอริก พี.
จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกรน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, เอ็มมีลี ซือโค เริ่มมิงตัน,
มาร์ค ดับเบิลยู. โรบิสัน, เบรด แฮร์, เค. นิโคล วอลเคนฮอร์สต์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โกลด์ดัตต์ เนมเบอร์ จูเนียร์

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: โอรา เกล็น อะแควร์, จูลี เบอร์เคตต์, โรมีส ซี. โครนิน,

ไบรอัน ดับเบิลยู. กิล, จินนี่ เอ. นิลสัน, เคอร์รี่ ริชาร์ดสัน

งานก่อนพิมพ์: โจเซฟ เคนนิส, แอมมอน แฮร์ริส

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: สตีเวน ที. อูอิส

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: ทรอย อาร์. บาร์เกอร์

งานแปล: ศศิธร กฤษณะโสม

เลียโฮนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัครศาสนิกในประเทศไทย
110 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสาร
เลียโฮนาของอัครศาสนิก หรือส่งใบสมัครไปที่ ศูนย์หนังสือ 1645/6
ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์
0-2079-5303 หรือสมัครได้ด้วยตนเองโดยส่งอีเมลแจ้งความจำนง
มาที่ DC-Thailand@ldschurch.org หรือ Line ID: dc-thailand ในกรณี
เปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งคืนฉบับและข้อซักถาม: ทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org; ทางอีเมลที่
liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona*, Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. **เลียโฮนา** (ถ้าพิมพ์
ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “ขิมทิส” หรือ “เครื่องชี้ทาง”) จัดพิมพ์
ในภาษาแอลเนย อาร์เนย บิสลาม่า บัลแกเรีย ฮังการี ญี่ปุ่น จีน
กลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ เอสโต-
เนีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย
อิตาลี ญี่ปุ่น รัสเซีย สวีเดน สโลวีเนีย สเปน อิตาลี มาลากาซี มาร์แชล มองโกเลีย
นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สโลวาเนีย สเปน
สวีเดน สวีเดน ตากาล็อก คาซัค ไทย ตุรกี ยูเครน อุรุกวัย และเวียดนาม
(จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2018 โดย Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.
พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ข้อมูลลิขสิทธิ์: เว้นแต่ระบุเป็นอย่างอื่น ท่านอาจทำสำเนาข้อความ
และภาพจาก เลียโฮนา ไว้ใช้ส่วนตัวได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์
(รวมทั้งใช้ในการเรียกของศาสนจักร) สิทธินี้อาจอนันต์ ได้ทุกเมื่อไม่
อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัย
เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อ ที่ Intellectual Property Office, 50 E. North
Temple St., FL. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA;
email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
August 2018 Vol. 24 No. 8. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-
2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day
Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for
change of address. Include address label from a recent issue; old and
new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to
Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover,
MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada
Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL
AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services,
Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

ออนไลน์เพิ่มเติม

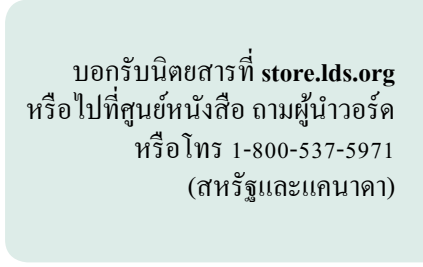
อ่านบทความและส่งบทความของ
ท่านมาที่ liahona.lds.org

หาข่าวสารที่แบ่งปันได้และสร้าง
แรงบันดาลใจ (เป็นภาษาอังกฤษ
โปรตุเกส และสเปน)
ที่ facebook.com/liahona

ส่งคำติชมมาที่
liahona@ldschurch.org

บอกรับนิตยสารที่ store.lds.org
หรือไปที่ศูนย์หนังสือ งามผู้นำอัคร
หรือโทร 1-800-537-5971
(สำหรับและแคนาดา)

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

- กลับใจ (การ), 34, 43
- กลัว (ความ), 48, 65, 72, 76
- การประชุมศาสนจักร, 26, 30, 58
- การเงิน, 10
- การเป็นมารดา, 16
- ครอบครัว, 4, 16, 40, 72, 79, 80
- คุณค่าส่วนบุคคล, 62
- งานเผยแผ่ศาสนา, 42, 50, 56
- โจเซฟ สมิธ, 34
- เตรียมเป็นผู้สอนศาสนา (การ), 50, 56, 75
- เทคโนโลยี, 26, 30

- ประจักษ์พยาน, 6, 34, 68
- ประวัติศาสตร์จักร, 34, 58
- เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 44
- เปิดเผย (การ), 34, 56, 58, 64
- ผู้นำศาสนจักร, 43
- พระคัมภีร์มอรมอน, 17, 34, 42, 70
- พระบิดาบนสวรรค์, 18, 41, 44, 58
- พระเยซูคริสต์, 18, 65, 74
- พระวิญญาณบริสุทธิ์, 18, 30, 34, 43, 50, 56
- พันธสัญญา, 18, 58
- พิการ (ความ), 44

- เมตตา (ความ), 70
- ยากลำบาก (ความ), 41, 44, 80
- รับใช้ (การ), 6, 40
- วันสะบาโต, 18, 75
- ศรัทธา, 4, 44, 55, 65, 72, 76
- ศีลระลึก, 18, 65
- ศึกษา (การ), 16
- वादอ้อนวอน (การ), 41, 43, 44, 66, 72
- ส่วนสิบ, 10
- สันติสุข, 72
- อดทน (ความ), 80

ภาพแห่งศรัทธา

ดาร์เร็นกับสเตซี่ขายทุกอย่างเพื่อตามหา
งานในฝันของเขาเกี่ยวกับการสร้างภาพ
เคลื่อนไหวให้สตูดิโอภาพยนตร์ในลอนดอน
ประเทศอังกฤษ แต่พอทราบว่าเธอกำลังตั้ง
ครรภ์หลังจากพยายามอยู่หลายปี พวกเขา
จึงทราบว่าไม่สามารถอยู่ที่นั่นโดยอาศัยเพียง
รายได้ของเขา
คริสตินา สมิธ ช่างภาพ

ดาร์เร็นกับสเตซี่ เร

ซีดีเนีย ออสเตเรีย

สเตซี่: เราเริ่มคุยกันเรื่องย้าย
กลับไปออสเตรเลีย ในบริสเบนไม่มี
สตูดิโอภาพยนตร์ ดาร์เร็นจำเป็นต้อง
ทำงานอาชีพของเขา

ดาร์เร็น: ผมรู้สึกเหมือนอยู่จุดต่ำ
สุด ภรรยาตั้งครรภ์ แต่ผมไม่มีงาน
ทำและเราไม่สามารถหาที่อยู่ของ
เราเองได้

สเตซี่: มีครั้งหนึ่งในห้องซักกรีด
ที่บ้านพ่อแม่ของดิฉันเมื่อเราถูกเข้า
สวดอ้อนวอน

ดาร์เร็น: จากนั้นเราได้ยินว่ามี
สตูดิโอเปิดใหม่ในบริสเบน ผมได้
สัญญาทำงานสร้างภาพเคลื่อนไหว

สเตซี่: เราเรียนรู้ว่าไม่ว่าเรา
จะประสบอะไร สิ่งสำคัญที่สุดที่
เรามีได้คือศรัทธาในพระบิดาบน
สวรรค์และพระเยซูคริสต์

หลักธรรมของการปฏิบัติศาสนกิจ

สร้าง ความสัมพันธ์ที่มี ความหมาย

เราสามารถดูแลผู้อื่นได้มากขึ้นเมื่อ
เรามีความสัมพันธ์ที่มีความหมายกับพวกเขา

การเชื่อเชิญให้ปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่นเป็นโอกาสสร้างความสัมพันธ์แบบดูแลเอาใจใส่พวกเขา—ความสัมพันธ์ในแบบที่จะทำให้พวกเขาสบายใจเวลาขอความช่วยเหลือหรือยอมรับความช่วยเหลือจากเรา เมื่อเราพยายามพัฒนาความสัมพันธ์ในลักษณะเช่นนั้น พระผู้เป็นเจ้าย่อมสามารถเปลี่ยนชีวิตคนทั้งสองฝ่าย “ดิฉันเชื่อจริงๆ ว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดสำคัญหากปราศจากความสัมพันธ์ที่สำคัญ” ซีสเตอร์ชาร์อน แอล. ยูแมงค์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าว และเพื่อให้การรับใช้ของเราช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิตผู้อื่น เธอกล่าว การรับใช้เหล่านั้นต้อง “หยั่ง

รากในความปรารถนาจะเยียวยา ฟัง ร่วมมือ และเคารพด้วยใจจริง”¹

ความสัมพันธ์ที่มีความหมายไม่ใช่กลยุทธ์ แต่ตั้งอยู่บนความเห็นอกเห็นใจ ความพยายามที่จริงจัง และ “ความรักที่ไม่เสแสร้ง” (คพ. 121:41)²

วิธีสร้างและกระชับความสัมพันธ์

“เราสร้าง [ความสัมพันธ์] ทีละคน” เอิลเดอร์ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟแห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าว³ ขณะพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่มีความหมายกับคนที่เราปฏิบัติศาสนกิจ พระวิญญานบริสุทธิ์จะทรงนำทางเรา ข้อเสนอแนะต่อไปนี้อยู่ตามแบบแผนที่เอิลเดอร์อุกต์ดอร์ฟเสนอ⁴

ใช้เวลาด้วยกัน

ความสัมพันธ์ใช้เวลาพัฒนา จงมองหาโอกาสติดต่อยู่เสมอ งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าการให้ผู้อื่นรู้ว่าท่านห่วงใยจำเป็นต่อความสัมพันธ์ที่ดี⁶ พูดคุยกับคนที่ท่านได้รับเรียกให้รับใช้บ่อยๆ คุยกับพวกเขาที่โบสถ์ ใช้วิธีเพิ่มเติมอะไรก็ตามที่ท่านเห็นสมควร— เช่น อีเมล เฟซบุ๊ก อินสตาแกรม ทวิตเตอร์ สไกป์ โทรศัพท์ หรือส่งการ์ด เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ (1928–2015) แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองทูตถึงพลังของการแสดงความรักและให้กำลังใจในวิธีที่เรียบง่ายและสร้างสรรค์ดังนี้ “บ่อยครั้งข้าพเจ้าจะเปิดพระคัมภีร์ของข้าพเจ้า . . . และจะพบข้อความแสดงความรักและกำลังใจที่จินัน [ภรรยาข้าพเจ้า] สอดไว้ในนั้น . . . ข้อความล้ำค่าเหล่านั้น . . . เป็นแหล่งปลอบประโลมใจและแรงบันดาลใจอันมีค่ายิ่งมาโดยตลอด”⁷

ฟังจำไว้เช่น กันว่าความสัมพันธ์

ต้องอาศัยทั้งสองฝ่าย ท่านสามารถมอบความรักและมิตรภาพ แต่ความสัมพันธ์จะไม่เติบโตหากอีกฝ่ายไม่ยอมรับและไม่ตอบกลับ หากอีกฝ่ายดูเหมือนไม่เต็มใจรับ อย่ายึดเยียดความสัมพันธ์ จงใช้เวลาที่ท่านเห็นความพยายามที่จริงจังของท่าน และหากจำเป็น ควรหารือกับผู้นำของท่านว่าความสัมพันธ์ที่มีความหมายจะยังคงเกิดขึ้นได้หรือไม่

เรียนรู้เกี่ยวกับพวกเขา

ประธานเอสรา แพพท์ เบ็นสัน (1899–1994) สอนว่า “ท่านไม่สามารถรับใช้ได้ดี ถ้าท่านไม่รู้จักคนนั้นดี” ท่านเสนอแนะให้รู้จักชื่อสมาชิกครอบครัวแต่ละคนและทราบเหตุการณ์สำคัญ เช่น วันเกิด การให้พร บัพติศมา และการแต่งงาน นี่เป็นโอกาสให้เขียนข้อความหรือโทรศัพท์แสดงความยินดีกับสมาชิกครอบครัวนั้นเนื่องในโอกาสหรือความสำเร็จพิเศษ⁵

หลักการของการปฏิบัติศาสนกิจมุ่งช่วยเราเรียนรู้ที่จะดูแลกันและกัน—มิใช่เพื่อแบ่งปันเป็นข่าวสาร เมื่อเรารู้จักคนที่เรารับใช้ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงกระตุ้นเตือนเราให้รู้ว่าข่าวสารอะไรที่พวกเขาอาจต้องการนอกเหนือจากการดูแลและความกรุณาของเรา

สื่อสารด้วยความห่วงใย

การสร้างความสัมพันธ์ที่มีความหมายเรียกร้องให้เราจริงจังไม่ฉาบฉวย การสื่อสารอย่างผิวเผินเต็มไปด้วยการพูดคุยเล็กน้อยเกี่ยวกับตารางเวลา สภาพอากาศ หรือประเด็นไม่สำคัญอื่นๆ แต่ไม่ได้บอกเล่าความรู้สึก ความเชื่อ เป้าหมาย และข้อกังวลที่จำเป็นต่อการทำให้ความสัมพันธ์มีความหมายมากขึ้น พระบิดาบนสวรรค์ทรงเป็นต้นแบบของการสื่อสารที่มีความหมายมากขึ้น โดยทรงบอกความรู้สึกและแผนของพระองค์กับพระบุตร (ดู ยอห์น 5:20) และกับเราผ่านศาสตพยากรณ์ของพระองค์ (ดู อาโมส 3:7) การเล่าเหตุการณ์วันต่อวัน

และความท้าทายของชีวิตตามที่พระวิญญาณทรงนำทำให้เราเห็นคุณค่าของกันและกันขณะหาสิ่งที่สนใจเหมือนกันและประสบการณ์ที่มีร่วมกัน

การฟังเป็นส่วนสำคัญยิ่งของการสื่อให้รู้ว่าคุณใส่ใจ⁸ เมื่อท่านตั้งใจฟัง โอกาสจะช่วยให้ผู้อื่นมาหา พระคริสต์ย่อมเพิ่มขึ้นขณะที่ท่านเข้าใจและมองเห็นความต้องการของพวกเขาและเมื่อพวกเขา รู้สึกว่ามีคนรัก มีคนเข้าใจ และปลอดภัย

เห็นค่าความต่างและความเหมือน

“บางคนเชื่อว่าศาสนจักรต้องการสร้างสมาชิกทุกคนจากแม่พิมพ์เดียวกัน—ที่แต่ละคนมอง รู้สึก คิด และปฏิบัติตนเหมือนกัน” เอ็ดเดอร์วูคท์คอร์ฟกล่าว “ความคิดนี้ขัดกับพระอัจฉริยภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงสร้างมนุษย์ทุกคนให้ต่างจากพี่น้องของตน . . .

“ศาสนจักรรุ่งเรืองเมื่อเราใช้ประโยชน์จากความหลากหลายนี้และให้กำลังใจกันที่จะพัฒนาและใช้พรสวรรค์ของเราและเสริมสร้างเพื่อนสาธุศิษย์ด้วยกัน”⁹

หากจะรักผู้อื่นอย่างที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของรักเรา เราต้องพยายามมองผู้อื่นอย่างที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา ประธาน โทมัส เอส. มอนตัน (1927–2018) สอนว่า “เราต้องพัฒนาความสามารถในการมอง [ผู้อื่น] ไม่ใช่ตามที่พวกเขาเป็นอยู่ในปัจจุบันแต่ตามที่พวกเขาจะเป็นได้”¹⁰ เราสามารถสวดอ้อนวอนขอให้ทรงช่วยเรามองผู้อื่นอย่างที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เมื่อเราปฏิบัติต่อผู้อื่นตามศักยภาพการเติบโตของพวกเขา พวกเขาจะยอมขึ้นไปถึงโอกาสนั้น¹¹

รับใช้พวกเขา

จงละเอียดอ่อนต่อความต้องการของคนที่ท่านปฏิบัติศาสนกิจ เต็มใจใช้เวลาและพรสวรรค์ของท่าน ไม่ว่าในยามต้องการหรือเพียงเพราะท่านห่วงใย ท่านสามารถอยู่ที่นั่นเพื่อให้การปลอบโยน การสนับสนุน และความช่วยเหลือที่ท่านจำเป็นต้องทำเป็นยามเกิดภาวะคับขัน ความเจ็บป่วย หรือสถานการณ์ฉุกเฉิน แต่เรานั้นปฏิบัติต่อบุคคลที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ต่างๆ มากเกินไป พระผู้เป็นเจ้าประทานสิทธิ์เสรีเพื่อให้เราสามารถกระทำแทนที่จะถูกกระทำ (ดู 2 นิไฟ 2:14) เช่นเดียวกับอัครสาวกยอห์นสอนว่าเรารักพระผู้เป็นเจ้าเพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน (ดู 1 ยอห์น 4:19) เมื่อผู้อื่นรู้สึกถึงความรักที่จริงใจผ่านการรับใช้ของเรา ใจของพวกเขาจะอ่อนลง พวกเขาจะรักและไว้วางใจเรามากขึ้น¹² ส่งผลให้แสดงน้ำใจต่อกันมากขึ้นซึ่งจะสร้างความสัมพันธ์ได้ ■

อ้างอิง

1. ชารอน ยูแบงค์ ใน "Humanitarian Acts Must Be Rooted in Relationship, Sharon Eubank Says," mormonnewsroom.org.
2. ดู "หลักการของการปฏิบัติศาสนกิจ: ยื่นมือช่วยด้วยความเห็นใจ," *เสี้ยวไฮนา*, ก.ค. 2018, 6–9.
3. ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ, "เกี่ยวกับสิ่งสำคัญที่สุด," *เสี้ยวไฮนา*, พ.ย. 2010, 26.
4. ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ, "เกี่ยวกับสิ่งสำคัญที่สุด," 26.
5. ดู เอสรา แทพท์ เบ็นสัน, "To the Home Teachers of the Church," *Ensign*, May 1987, 50.
6. ดู Charles A. Wilkinson and Lauren H. Grill, "Expressing Affection: A Vocabulary of Loving Messages," in *Making Connections: Readings in Relational Communication*, ed. Kathleen M. Galvin, 5th ed. (2011), 164–73.
7. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, "พรนิรันดร์ของการแต่งงาน," *เสี้ยวไฮนา*, พ.ค. 2011, 119.
8. ดู "หลักการของการปฏิบัติศาสนกิจ: ทำสิ่งที่ผู้ฟังที่ดิ่งฟังทำ," *เสี้ยวไฮนา*, มิ.ย. 2018, 6–9.
9. ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ, "สถานภาพสี่ประการ," *เสี้ยวไฮนา*, พ.ค. 2013, 59.
10. โทมัส เอส. มอนสัน, "มองผู้อื่นดังที่พวกเขาจะเป็น," *เสี้ยวไฮนา*, พ.ย. 2012, 69.
11. ดู Terence R. Mitchell and Denise Daniels, "Motivation," in *Handbook of Psychology*, vol. 12, ed. Walter C. Borman and others (2003), 229.
12. ดู Edward J. Lawler, Rebecca Ford, and Michael D. Large, "Unilateral Initiatives as a Conflict Resolution Strategy," *Social Psychology Quarterly*, vol. 62, no. 3 (Sept. 1999), 240–56.

การปฏิบัติศาสนกิจดังที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงทำ

พระเยซูคริสต์ทรงสร้างความสัมพันธ์ที่มีความหมายกับเหล่าสาวกของพระองค์ (ดู ยอห์น 11:5) พระองค์ทรงรู้จักพวกเขา (ดู ยอห์น 1:47–48) พระองค์ทรงใช้เวลาอยู่กับพวกเขา (ดู ลูกา 24:13–31) การสื่อสารของพระองค์จริงจึงไม่ฉาบฉวย (ดู ยอห์น 15:15) พระองค์ทรงเห็นค่าความต่าง (ดู มัทธิว 9:10) และทรงเห็นศักยภาพของพวกเขา (ดู ยอห์น 17:23) พระองค์ทรงรับใช้ทุกคน ทั้งที่ทรงเป็นพระเจ้าของทุกคน โดยตรัสว่าพระองค์ไม่ได้เสด็จมารับการปฏิบัติศาสนกิจแต่มาเพื่อปฏิบัติศาสนกิจ (ดู มาระโก 10:42–45)

ท่านจะทำอะไรเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นขึ้นกับคนที่ท่านได้รับเรียกให้รับใช้

โดย อธิการเจราลด์
คอสเช
อธิการควบคุม

รากฐานทางวิญญาณของ การพึ่งพาตนเอง ด้านการเงินของ ศาสนจักร

เมื่อเร็วๆ นี้ข้าพเจ้ามีโอกาสไปเยือนเมืองเคิร์ทแลนด์ รัฐไอโฮไอ ในสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์แห่งนี้มีเหตุการณ์น่าทึ่งมากมายของการฟื้นฟูเกิดขึ้น ผู้มาเยือนได้รับการเชื้อเชิญให้ใคร่ครวญถึงศรัทธาและมรดกของชายหญิงที่กล้าหาญผู้วางรากฐานสำหรับงานยุคสุดท้ายอันสำคัญยิ่งนี้ แม้ช่วงเคิร์ทแลนด์เป็นเวลาของการเติบโตและการหลังเทพระวิญาณอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน แต่วิสุทธิชนยุคแรกส่วนใหญ่เหล่านี้ยากจนข้นแค้นและอยู่ในสภาพไม่มั่นคง พวกเขาเสียสละทุกอย่าง—บ่อยครั้งเสียสละฟาร์มที่อุดมสมบูรณ์และอาชีพการงานที่มั่นคงดีแล้ว—เพื่อติดตามพระเยซูคริสต์และโจเซฟ สมิธ ศาสดาพยากรณ์ของพระองค์

ขณะที่ข้าพเจ้าเดินไปบนผืนดินศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ ข้าพเจ้าอดคิดไม่ได้ถึงความแตกต่างสุดขั้วระหว่างความอดคัดัดขัดสนแต่ดั้งเดิมของเมืองเคิร์ทแลนด์กับความรุ่งเรืองของศาสนจักรและสมาชิกหลายรุ่นในปัจจุบัน พระเจ้าทรงอวยพรศาสนจักรของพระองค์และวิสุทธิชนยุคสุดท้ายอย่างเห็นได้ชัด!

ความสิ้นเหลือของพรทางโลกต่อยอดจากคำสัญญาที่พระเจ้าเป็นเจ้าตรัสย้ำบ่อยครั้งว่า “ตราบเท่าที่พวกเจ้าจะรักษาบัญญัติของเราพวกเจ้าจะรุ่งเรืองอยู่ในแผ่นดิน”¹

คำสัญญาดังกล่าวเป็นศูนย์กลางของเรื่องราวและคำสอนของพระคัมภีร์มอรมอนซึ่งปรากฏใน 18 ข้อ และในหนังสือเจ็ดเล่มจาก 15 เล่มในพระคัมภีร์มอรมอน แม้พรของความรุ่งเรืองดังที่กล่าวไว้ในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สำคัญอย่างยิ่งต่อสภาพฝ่ายวิญญาณ แต่ผู้คนของพระเจ้าเป็นเจ้าของสามารถเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจและพึ่งพาตนเองทางโลกได้เช่นกัน

โดดเด่นที่สุดตรงที่ความรุ่งเรืองทางโลกเกิดจากการถือปฏิบัติอย่างซื่อสัตย์

ในฐานะผู้นำของศาสนจักร เราารู้สึกเสมอว่าเรามีความรับผิดชอบใหญ่หลวงต่อการใช้ส่วนสิบและเงินบริจาคอันศักดิ์สิทธิ์ในวิถีที่พระเจ้าพอพระทัย

ต่อหลักธรรมซึ่งนำบางประการที่พระเจ้าทรงเปิดเผยผ่าน ศาสดาพยากรณ์ของพระองค์และได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันและวัฒนธรรมของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย หลักธรรมเหล่านี้ได้แก่ กฎสวนสืบ กฎแห่งการอดอาหาร ตลอดจนความจำเป็นด้านการศึกษา งานอาชีพ และการพึ่งพาตนเอง ศาสนจักรแนะนำให้สมาชิกดำเนินชีวิตตาม รายได้ของตน หลีกเลียงหนี้สินที่ไม่จำเป็น และเตรียม รับอนาคตโดยมีเงินสำรอง รวมทั้งอาหารและสินทรัพย์ ทางการเงิน

ขณะสอนหลักธรรมทางโลกเหล่านี้แก่สมาชิก ผู้นำ ศาสนจักรเองก็นำหลักธรรมเหล่านี้ไปปฏิบัติทั่วศาสนจักร เช่นกัน ในนโยบายการเงินและการลงทุนของศาสนจักร ศาสนจักรปฏิบัติตามหลักคำสอนและกฎเกณฑ์ที่สอน สมาชิก ตอนนี้นำพาเจ้าจะพูดถึงหลักธรรมสี่ข้อนั้น

หลักธรรมข้อแรก: กฎสวนสืบ

ในการเปิดเผยที่โจเซฟ สมิธได้รับเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม ค.ศ. 1838 พระเจ้าทรงบัญชาว่า “คนเหล่านั้นที่เราเก็บ ส่วนสืบตั้งนี้พึงจ่ายหนึ่งในสิบส่วนของผลประโยชน์ ทั้งหมดของพวกเขาเป็นรายปี” พระองค์ทรงอธิบายด้วยว่า คำแนะนำที่เฉพาะจงงนี้มิใช่ไว้ให้เป็น “กฎถาวรสำหรับ [วิสุทธิชนทั้งปวง] ตลอดกาล”²

กฎสวนสืบที่ได้รับวันนั้นเป็นพระบัญญัติจากพระเจ้า และเป็นการสถาปนากฎสวรรค์ซึ่งผู้คนของอิสราเอลถือ ปฏิบัติในอดีตขึ้นมาใหม่ เป็นเครื่องหมายแห่งพันธสัญญา ที่พระเจ้าทรงทำกับผู้คนของพระองค์—ว่าถ้าพวกเขายังคงซื่อสัตย์ต่อกฎนั้น พระองค์จะทรงอวยพรพวกเขาทั้ง ทางวิญญาณและทางโลก ปัจจุบัน กฎสวนสืบยังคงเป็นการ ปฏิบัติที่จำเป็นของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ไม่ว่าพวกเขาอาศัย อยู่ที่ใด สถานภาพทางสังคมของพวกเขาเป็นเช่นไร หรือพวกเขามีทรัพย์สินทางโลกมากน้อยเพียงใดก็ตาม อีกทั้งเป็นฐานความมั่นคงทางการเงินของศาสนจักรเช่นกัน

เนื่องจากการเรียกข้าพเจ้าสู่ฝ่ายอัครทูตควบคุม ข้าพเจ้า จึงพิศวงไม่เว้นวาทกับศรัทธาและความภักดีของสมาชิก ศาสนจักรเมื่อพวกเขาดำเนินชีวิตตามกฎนี้ หากปราศจาก ส่วนสืบ ศาสนจักรคงไม่สามารถดำเนินพันธกิจจากสวรรค์ ให้ลุ่ล่งได้ในคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญที่นาจัดจำ ครั้งหนึ่ง ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008) ประกาศว่า “ข้าพเจ้าสำนึกคุณอย่างสุดซึ่งต่อกฎสวนสืบ สำหรับข้าพเจ้าแล้วกฎสวนสืบเป็นปาฏิหาริย์ที่เกิดวนเวียน เรื่อยไป และเกิดขึ้นได้เพราะศรัทธาของผู้คน กฎสวนสืบ

สมาชิกที่อยู่ใกล้ฟาร์มของศาสนจักรมีโอกาสดูแลเก็บผักผลไม้ ผลผลิตจากฟาร์มศาสนจักรส่งเข้าโรงงานบรรจุอาหารกระป๋องและ กลังของอธิการเพื่อช่วยสมาชิกที่ขัดสน

เป็นแผนของพระเจ้าเพื่อจัดหาเงินทุนสนับสนุนงานใน อาณาจักรของพระองค์”³

วันเดียวกันนั้นในปี 1838 โจเซฟได้รับการเปิดเผยอีก ครั้งซึ่งพระเจ้าทรงชี้แจงรูปแบบการอนุมัติและการบริหาร การใช้เงินสวนสืบให้เป็นประโยชน์ พระองค์ทรงประกาศ ว่า “พึงจัดการกับสิ่งนี้โดยสภา, ซึ่งประกอบด้วยฝ่าย ประธานสูงสุดแห่งศาสนจักรของเรา, และด้วยอธิการและ สภาของเขา, และโดยสภาสูงของเรา; และโดยเสียงของ เราเองถึงพวกเขา, พระเจ้าตรัส”⁴ ในปัจจุบันเราทราบ ว่า “อธิการและสภาของเขา” และ “สภาสูงของเรา” ที่การเปิด เผยนี้กล่าวถึงคือฝ่ายอัครทูตควบคุมและโคออร์ดิเนตอรรสว กสิบสองตามลำดับ

ในสมัยของเรายังคงนำคำแนะนำเหล่านี้ที่อยู่ใพระ คัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาภาค 120 มาใช้อย่างครบ ถ้วน ทุกวันศุกร์แรกของเดือนธันวาคม ฝ่ายประธานสูงสุด โคออร์ดิเนตอรรสวสิบสอง และฝ่ายอัครทูตควบคุมประชุมกัน เพื่อตรวจสอบและอนุมัติการจัดสรรเงินทุนศักดิ์สิทธิ์นี้ของ ศาสนจักรจากสวนสืบและเงินบริจาคที่คาดว่าจะได้ในปี ถัดไป การจัดสภาดังกล่าวทำให้มั่นใจว่าการตัดสินใจเหล่านี้นั้นทำตามเจตนารมณ์ของการหาหรือกัน การเปิดเผย และ ความเป็นเอกฉันท์

ในฐานะผู้นำของศาสนจักร เรารู้สึกเสมอว่าเรามีความรับผิดชอบอันสำคัญยิ่งต่อการใช้ส่วนสิบและเงินบริจาคอันศักดิ์สิทธิ์ในวิธีที่พระเจ้าพอพระทัย ดังที่เอลเดอร์เดวิด เอ. เบเดนาร์แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองกล่าวไว้ชัดเจน “เราตระหนักดีถึงลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์แห่งเหรียญทองแดงของหญิงม่าย”⁵ ประธานอิงค์ลีย์เสริมว่า

“เงินที่ศาสนจักรได้รับจากสมาชิกที่ซื่อสัตย์เป็นเงินอุทิศถวาย เป็นเงินของพระเจ้า . . . เงินทุนที่เรารับผิดชอบเกี่ยวข้องกับความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์ จึงต้องจัดการด้วยความซื่อสัตย์อย่างแท้จริงและด้วยความมรัยสถืออย่างที่สุดตามเจตนารมณ์ของผู้ที่ศรัทธา

“เราารู้สึกว่าเรามีความรับผิดชอบมหาศาลต่อท่านผู้ทำการบริจาคเหล่านี้ เราารู้สึกว่าเรามีความรับผิดชอบใหญ่หลวงกว่านั้นต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเงิน”⁶

เราไม่ใช่สถาบันการเงินหรือบริษัทการค้า เราเป็นศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ และศาสนจักรนี้ไม่มีวัตถุประสงค์อื่นใดนอกจากที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ด้วยพระองค์เอง—นั่นคือ เพื่อเชื่อเชิญให้คนทั้งปวง “มาหาพระคริสต์, และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์”⁷ โดย “ช่วยให้สมาชิกดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ รวบรวมอิสราเอลผ่านงานเผยแผ่ศาสนา ดูแลคนยากจนและคนขัดสน ตลอดจนเปิดโอกาสให้คนตายได้รับความรอดโดยการสร้างพระวิหารและประกอบศาสนพิธีแทนคนตาย”⁸

ตามนโยบาย เงินทุนส่วนสิบที่ศักดิ์สิทธิ์ได้รับอนุมัติและจัดสรรไว้เพื่อสนับสนุนพันธกิจทางวิญญาณและศาสนา

ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2016 องค์การการกุศลแอลดีเอสบริจาจาก้าวีเซ็น 280 พันและจักรยานสามล้อแบบใช้มือขับเคลื่อนในกระริมนครอินเดีย ตั้งแต่ ค.ศ. 2001 องค์การการกุศลแอลดีเอสบริจาจาก้าวีเซ็นกว่า 500,000 คันใน 133 ประเทศ

ของศาสนจักร เงินเหล่านี้ใช้เพื่อสนับสนุนหกด้านหลักๆ ได้แก่ (1) จัดเตรียมและบำรุงรักษาสถานนมัสการ 30,000 กว่าแห่งทั่วโลก (2) บริหารจัดการโปรแกรมสวัสดิการและความช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมของศาสนจักร และอีก 2,700 กว่าโครงการในปี 2017 (3) จัดเตรียมโปรแกรมการศึกษา รวมถึงโรงเรียน มหาวิทยาลัย โปรแกรมเซมินารีและสถาบันของศาสนจักร (4) สนับสนุนการดำเนินงานเผยแผ่ศาสนาทั่วโลก รวมถึงคณะเผยแผ่ 420 แห่งและแหล่งช่วยเหลือผู้สอนศาสนาประมาณ 70,000 คนต้องใช้ (5) สร้างและเปิดดำเนินการพระวิหารราว 160 แห่งทั่วโลก กับอีกหลายแห่งที่จะตามมา และบริหารจัดการโปรแกรมอนุรักษ์บ้านที่กและประวัติครอบครัวที่ยาวใหญ่ขึ้น และ (6) สนับสนุนการบริหารงานทั่วไปของศาสนจักร

ข้าพเจ้าสำนึกคุณต่อคุณส่วนสิบ ส่วนสิบเป็นแหล่งของพรทั้งทางโลกและทางวิญญาณสำหรับศาสนจักรและสมาชิกแต่ละคน

หลักการที่สอง: การพึ่งพาตนเองและการไม่พึ่งพาใคร

สิทธิ์เสรีส่วนตัวเป็นของประทานสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ สำคัญอย่างยิ่งต่อความก้าวหน้าทางโลกและความรอดนิรันดร์ของเรา บุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าของในความสามารถเลือกด้วยตนเองและตั้งมั่นจึงเต็มเต็มระดับการสร้างของตนโดยการพึ่งพาตนเองทางโลกและทางวิญญาณ

ด้วยเหตุนี้จึงไม่แปลกที่ศาสนาดำเนินการในสมัยการประทานของเราเชื่อเชิญอย่างไม่สิ้นสุดให้สมาชิกศาสนจักรพยายามพึ่งพาตนเอง คำพูดของประธานอิงค์ลีย์โน้มหน้าจิตใจอย่างยิ่ง

“ข้าพเจ้าขอให้ท่าน . . . ตรวจสอบสภาพการเงินของท่าน ข้าพเจ้าขอให้ท่านใช้จ่ายอย่างประหยัด สร้างวินัยในการใช้จ่ายเพื่อหลีกเลี่ยงหนี้สินจนถึงที่สุด จงชำระหนี้ให้เร็วที่สุด และปลดเปลื้องตัวท่านจากพันธะ

“นี่เป็นส่วนหนึ่งของพระกิตติคุณฝ่ายโลกที่เราเชื่อ ขอพระเจ้าทรงอวยพรท่าน . . . ในการจัดบ้านท่านให้อยู่ในระเบียบ หากท่านชำระหนี้แล้วและมีเงินสำรอง แม้เพียงเล็กน้อย เมื่ออายุพุดผ่านศีรษะท่าน ท่านจะมีที่พักพิงให้กับ [ครอบครัว] ของท่านและจะมีสันติสุขในใจท่าน”⁹

ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันเน้นพรของการพึ่งพาตนเองเช่นกันเมื่อท่านกล่าวว่า “วิสุทธิชนเกิดความเข้าใจใหม่ว่าตนเป็นใครและสำนึกคุณต่อคุณค่าอันนิรันดร์ของตนเมื่อพวกเขาตั้งใจทำงาน ความชอบธรรม การ

ไม่พึ่งพาใคร ความมั่งคั่ง ความวิริยะอุตสาหะ และการพึ่งพาตนเองกลายเป็นเป้าหมายส่วนตัว คุณสมบัติเหล่านี้เปลี่ยนแปลงชีวิต”¹⁰

การจัดสรรงบประมาณอย่างฉลาดที่บ้านทำให้สมาชิกแต่ละคนและครอบครัวไม่ต้องพึ่งพาใครกันใด การบริหารเงินก็เป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้ศาสนจักรสามารถดำเนินงานได้อย่างอิสระนั้นนั้น ตามด้วยโอวาทที่ประทานผ่านโจเซฟ สมิธว่า “ด้วยการอารักขา [ของพระเจ้า], ... ศาสนจักรจะยืนหยัดเป็นอิสระเหนือชาวโลกอื่น ๆ ทั้งปวงภายใต้โลกซีเลสเชียล”¹¹

การอารักขาดังกล่าวประจักษ์ชัดอย่างยิ่งในสมัยของเรา เราปลาบปลื้มกับข้อเท็จจริงที่ว่าศาสนจักรพึ่งพาตนเองด้านการเงินได้อย่างสมบูรณ์และสามารถทำพันธกิจให้ลุ่ล่งได้โดยไม่มีหนี้ ดังที่ประธานฮิงค์ลีย์กล่าว “ถ้าเราไม่สามารถทำงานให้ลุ่ล่งได้ เราจะตัดทอนโปรแกรมของเรา ... เราจะไม่กั้ม”¹²

ผู้นำศาสนจักรกำหนดนโยบายด้านการบริหารเงินและนโยบายเหล่านั้นมาใช้อย่างระมัดระวังในการตั้งงบประมาณประจำปีและจัดสรรค่าใช้จ่าย นโยบายเหล่านั้นประกอบด้วยหลักธรรมที่เรียบง่ายและชัดเจนสองข้อนี้

- หนึ่ง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดจะไม่เกินรายรับที่ประมาณการไว้
- สอง งบค่าใช้จ่ายดำเนินการปีต่อไปจะไม่เพิ่มเร็วกว่าจำนวนเงินบริจาคส่วนสิบที่คาดการณ์ไว้

หลักธรรมข้อสาม: การดำรงชีพอย่างมั่งคั่ง

สมาชิกศาสนจักรรับรู้ข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขามีชีวิตอยู่ในช่วงหายนะทั้งจากการกระทำของมนุษย์และวิบัติภัยทางธรรมชาติ คำพยากรณ์เกี่ยวกับวันเวลาสุดท้ายแจ่มแจ้งชัดเจน และมีความเฉลียวฉลาดมากในการเตรียมรับอนาคต—ไม่ว่าจะเป็นเพราะความอดอยาก วิบัติภัย ภาวะตกต่ำด้านการเงินที่อาจเกิดขึ้น หรือสภาวะการเลวร้ายอื่นๆ ที่ไม่อาจรู้ล่วงหน้าได้ บ่อยครั้งที่ผู้นำศาสนจักรแนะนำให้สมาชิกดำรงชีพอย่างมั่งคั่งโดยสะสมอาหารในบ้าน รวมทั้งน้ำ อาหารพื้นฐาน ยา เครื่องนุ่งห่ม และโภคภัณฑ์อื่นๆ ที่อาจต้องใช้ในกรณีฉุกเฉิน สมาชิกได้รับคำแนะนำเช่นกันให้ “ออมเงินที่ละน้อยเป็นประจำโดยเก็บออมส่วนหนึ่งจากรายได้”¹³

หลักธรรมเดียวกันนี้ของการเตรียมพร้อมทางโลกนำมาใช้ได้ดีกับศาสนจักรโดยรวม ตัวอย่างเช่น โซโลเก็บธัญพืชและโกดังต่างๆ เติบโตด้วยสิ่งจำเป็นพื้นฐานยามฉุกเฉิน

สมาชิกได้รับความช่วยเหลือเรื่องการอนุรักษ์ภาพถ่ายครอบครัวที่ศูนย์ประวัติศาสตร์ครอบครัวในท้องถิ่น เงินบริจาคส่วนสิบช่วยให้มีเงินทุนดำเนินงานประวัติครอบครัวทั่วโลกของศาสนจักร

ที่ศาสนจักรสร้างไว้ทั่วอเมริกาเหนือ ศาสนจักรทำตามหลักปฏิบัติของการสำรองทรัพยากรส่วนหนึ่งไว้ทุกปีอย่างมีแบบแผนเพื่อเตรียมรับความจำเป็นในอนาคตที่อาจเกิดขึ้น

จากนั้นจะเพิ่มเงินที่สำรองไว้เข้าไปในเงินสำรองการลงทุนของศาสนจักร โดยใช้เงินเหล่านั้นลงทุนในหุ้นและพันธบัตร ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ในธุรกิจที่ต้องเสียภาษี (บางส่วนเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์สมัยแรกของศาสนจักร) ทรัพย์สินเชิงพาณิชย์ อุตสาหกรรม ที่พักอาศัย และผลประโยชน์ทางการเกษตร เงินสำรองของศาสนจักรบริหารโดยกลุ่มลูกจ้างมืออาชีพและผู้ให้คำปรึกษาภายนอก ศาสนจักร ความเสี่ยงมีหลากหลายซึ่งสอดคล้องกับการพิทักษ์ที่ฉลาดรอบคอบและหลักบริหารการลงทุนสมัยใหม่

ในอุปมาเรื่องเงินตะลันต์ เจ้าชายขอดูบัญชีจากบ่าวได้ตำหนิบ่าวผู้ไม่นำเงินที่เขาฝากไว้ไปลงทุนแต่กลับฝังเงินนั้นไว้ เจ้าชายถือว่าบ่าวคนนั้น “ชั่วและเกียจคร้าน”¹⁴

เพราะไม่นำเงินไปลงทุนให้ได้ผลตอบแทนตามสมควรตามหลักกรรมทางวิญญาณนี้ ศาสนจักรไม่ได้ปล่อยเงินสำรองไว้เฉยๆ ในบัญชีธนาคารที่ไม่ออกผลแต่นำไปใช้กับส่วนที่ได้ผลตอบแทน

เงินลงทุนเหล่านี้สามารถนำออกมาใช้ได้ใญ่ยามลำบากเพื่อให้พันธกิจ โปรมแกรม และการดำเนินงานของศาสนจักรต่อเนื่องไม่สะดุด และแก้ไขความจำเป็นเร่งด่วนด้านการเงิน ศาสนจักรต้องใช้เงินทุนจัดหาทุนทรัพย์เพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนพันธกิจของศาสนจักรในการเตรียมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้า เงินเหล่านี้จะช่วยอำนวยความสะดวกของศาสนจักรตามคำพยากรณ์ที่ว่า จะมีการสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และสถาปนาศาสนจักรในทุกประชาชาติของแผ่นดินโลก เราคาดว่า การเติบโตส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในประเทศที่กำลังพัฒนา และมีประชากรหนาแน่น เงินที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจะนำไปใช้จัดเตรียมอาคารประชุมหลายพันหลัง พระวิหารเพิ่มเติม และแหล่งช่วยที่จำเป็นอื่นๆ เพื่อเป็นพรแก่ชีวิตสมาชิกไม่ว่าพวกเขาอยู่ที่ใด กล่าวโดยสรุป เงินทุนทั้งหมดนี้ไม่ได้มีไว้เพื่อเหตุผลอื่นใดนอกจากเพื่อสนับสนุนพันธกิจของศาสนจักรที่ทรงกำหนดไว้

หลักธรรมข้อสี่: ในวิถีของพระเจ้า

เปาโลเตือนวิสุทธิชนชาวโครินธ์ว่า “[ศรัทธา] ของพวกท่านจะไม่ขึ้นกับปัญญาของมนุษย์ แต่ขึ้นกับฤทธิ์เดชของพระเจ้า”¹⁵ ข้าพเจ้าเข้าใจความสำคัญของหลักธรรมนี้ดีขึ้นเมื่อข้าพเจ้าได้รับเรียกให้รับใช้ในฝ่ายอัครการควบคุมของศาสนจักร

ในฝ่ายอัครการเราหารือกันเพื่อศึกษาประเด็นต่างๆ โดยใช้ประโยชน์จากภูมิหลังส่วนตัว ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญในหลายๆ ด้าน แต่สุดท้ายแล้วเราตัดสินใจด้วยการสวดอ้อนวอนและแสวงหาการเปิดเผยต่อเนื่องเกี่ยวกับพระประสงค์ของพระเจ้า ขณะพิจารณาเรื่องต่างๆ อย่างเช่นตัวชีวิตเศรษฐกิจมหภาคและการวิเคราะห์ด้านการเงิน เป้าหมายสูงสุดของเราคือทำความเข้าใจกับเราในวิถีที่จะทำให้แบบแผนของพระเจ้าและพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของศาสนจักรในการเชื่อเชียวคุณทั้งปวงให้มาหาพระคริสต์สำเร็จลุล่วง เราสามารถดำเนินการให้เป้าหมายนี้บรรลุผลสำเร็จได้โดยผ่านการตัดสินใจและพลังอำนาจฐานะปุโรหิตของพระองค์เท่านั้น การเรียกนี้เติมความอ่อนน้อมถ่อมตนให้ข้าพเจ้าในแต่ละวันและทุกวันเมื่อข้าพเจ้าทำสิ่งต่างๆ ในวิถีของพระเจ้า

สรุป

บางครั้งบางคนพูดถึงศาสนจักรในปัจจุบันว่าเป็นสถาบันที่เรื่องอำนาจและรุ่งเรือง อาจเป็นความจริง แต่ความแข็งแกร่งของศาสนจักรไม่ได้วัดจากจำนวนหรือความสวยงามของสิ่งปลูกสร้างหรือทรัพย์สินเงินทองหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ถือครองเท่านั้น ดังที่ประธานอิงค์ลีย์กล่าวไว้ครั้งหนึ่งว่า “เมื่อพิจารณาทุกอย่างแล้ว ความมั่งคั่งแท้จริงเพียงหนึ่งเดียวของศาสนจักรคือศรัทธาของผู้คนในศาสนจักร”¹⁶ องค์ประกอบที่ช่วยให้เข้าใจศาสนจักร “คือไม่มองว่าศาสนจักรเป็นองค์กรที่แพร่หลายทั่วโลก แต่เป็นสมาชิกที่ซื่อสัตย์หลายล้านคนในที่ประชุมหลายพันแห่งทั่วโลกผู้กำลังติดตามพระคริสต์ ดูแลกันและเพื่อนบ้านของพวกเขา”¹⁷

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ศาสนจักรเกี่ยวกับคนเท่านั้น เกี่ยวกับสมาชิกแต่ละคนผู้ผูกพันกันตามความเชื่อและพันธสัญญาที่มีร่วมกัน พวกเขาเป็นกำลังและอนาคตของศาสนจักร ข้าพเจ้าสำนึกคุณอย่างสุดซึ้งต่อการเปิดเผยที่พระเจ้าประทานในช่วงสมัยแรกของการฟื้นฟูเกี่ยวกับกฎส่วนสิบ การพึ่งพาตนเองและไม่พึ่งพาใคร การดำรงชีพอย่างมัยยัสต์ และการจัดทำให้วิสุทธิชนในวิถีของพระเจ้า ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าหลักธรรมเหล่านี้เป็นแหล่งของพรมากมายทางวิญญาณและทางโลกสำหรับสมาชิกศาสนจักรครอบครัวของพวกเขา และศาสนจักรโดยรวม หลักธรรมเหล่านี้จะยังคงนำทางก้าวเดินของเราและสนับสนุนพันธกิจของศาสนจักรจนกว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จกลับมา ■

ตัดแปลงจากคำปราศรัยที่การประชุมนานาชาติคณะประวัติศาสตร์ศาสนจักร 2018 เรื่อง “Financing Faith: The Intersection of Business and Religion” ที่มหาวิทยาลัยบริติชโคลัมเบีย วันที่ 2 มีนาคม ค.ศ. 2018

อ้างอิง

1. ดูตัวอย่างใน 2 นิโไฟ 1:20. เด็กหนุ่มและบุรุษทั้งหลาย,” *เสียดไฮนา*, ม.ค. 1999, 66.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 119:4. 10. รัสเซลล์ เอ็ม. เกลสัน, “In the Lord’s Own Way,” *Ensign*, May 1986, 27.
3. กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “งานสอนศาสนา พระวิหาร และการเป็นผู้พิทักษ์,” *เสียดไฮนา*, ม.ค. 1996, 66.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 120:1. 11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 78:14.
5. เดวิด เอ. เบดานาร์, “หน้าต่างในฟ้าสวรรค์,” *เสียดไฮนา*, พ.ย. 2013, 20. 12. กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “ถึงบรรดาเด็กหนุ่มและบุรุษทั้งหลาย,” 66.
6. กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “สิทธิชนที่แท้จริง,” *เสียดไฮนา*, ม.ค. 1998, 102. 13. *คู่มือเล่ม 2*, 6.1.1.
7. โมโรไน 10:32. 14. ดู มัทธีว 25:14–30.
8. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 2.2. 15. 1 โครินธ์ 2:5.
9. กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “ถึงบรรดา

พยายามเป็น มารดาที่เฉลียวฉลาดและมีคุณธรรม

โดย ลิเลียน ปาดากวน-วิลลามอร์

ดิฉันค้นพบทางจุดประสงค์ในการเป็นมารดา จากนั้นข้อความในบันทึกเก่าๆ เล่มหนึ่งเปลี่ยนมุมมองของดิฉัน

ดิฉันต้องการเป็นผู้ทำคุณประโยชน์
ที่ใหญ่หลวงด้านวิทยาศาสตร์เรื่อย
มา ช่วงเรียนปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัย
บริติช ยังก์-ฮาวาย ดร. ดักลาส
โอบา อาจารย์ที่เป็นกำลังใจอย่าง
มาก แนะนำให้ดิฉันรู้จักโลกของอณู
ชีววิทยาและเทคโนโลยีชีวภาพ ท่าน
ให้ความรู้แก่ดิฉัน ดิฉันมีแม่กระทั่ง
โอกาสได้ทำงานในห้องปฏิบัติการทาง
อณูชีววิทยาที่มหาวิทยาลัยบริติช ยังก์
ในเมืองโพรว รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา
ช่วงฝึกงานภาคฤดูร้อน

เมื่อดิฉันกลับบ้านที่ฟิลิปปินส์
ดิฉันได้งานที่ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์
ดีเอ็นเอที่มหาวิทยาลัยแห่งฟิลิปปินส์
จุดสูงสุดของอาชีพดิฉันรวมถึงการ
ทำโครงการต่างๆ ของชุมชน เข้าร่วม
การฝึกอบรมและการประชุมต่างๆ ได้
รับการยอมรับจากชุมชนวิทยาศาสตร์
ระหว่างประเทศและระดับท้องถิ่นที่
สำหรับสิ่งพิมพ์ด้านวิทยาศาสตร์ของ
ดิฉัน ดิฉันเริ่มเรียนปริญญาโทด้วย
ดิฉันรู้สึกประสบความสำเร็จในอาชีพ
ใหม่ของดิฉัน

หลังจากทำงานสองปี ดิฉัน
แต่งงานกับเพื่อนวัยเด็กในพระวิหาร
ต่อมาไม่นาน เรามีบุตรคนแรกและ

เป็นครั้งแรกที่ดิฉันพบว่าตนเองกำลัง
ล้มลุกคลุกคลาน ดิฉันไม่รู้วิธีรักษา
ดุลยภาพระหว่างการดูแลลูก การ
ใช้เวลากับสามี การเข้าชั้นเรียนของ
โปรแกรมปริญญาโท การจัดการกับ
โครงการและเอกสารต่างๆ ที่ทำงาน
และการทำการเรียกในศาสนจักรให้
เกิดสัมฤทธิ์ผล ดิฉันพูดคุยเรื่องนี้กับ
สามี และเขาค่อยๆ แนะนำให้ดิฉันคิด
เรื่องออกจากงาน ดิฉันเห็นทางออกใน
คำแนะนำของเขา แต่ยังไม่พร้อมจะ
ทิ้งงานอาชีพ

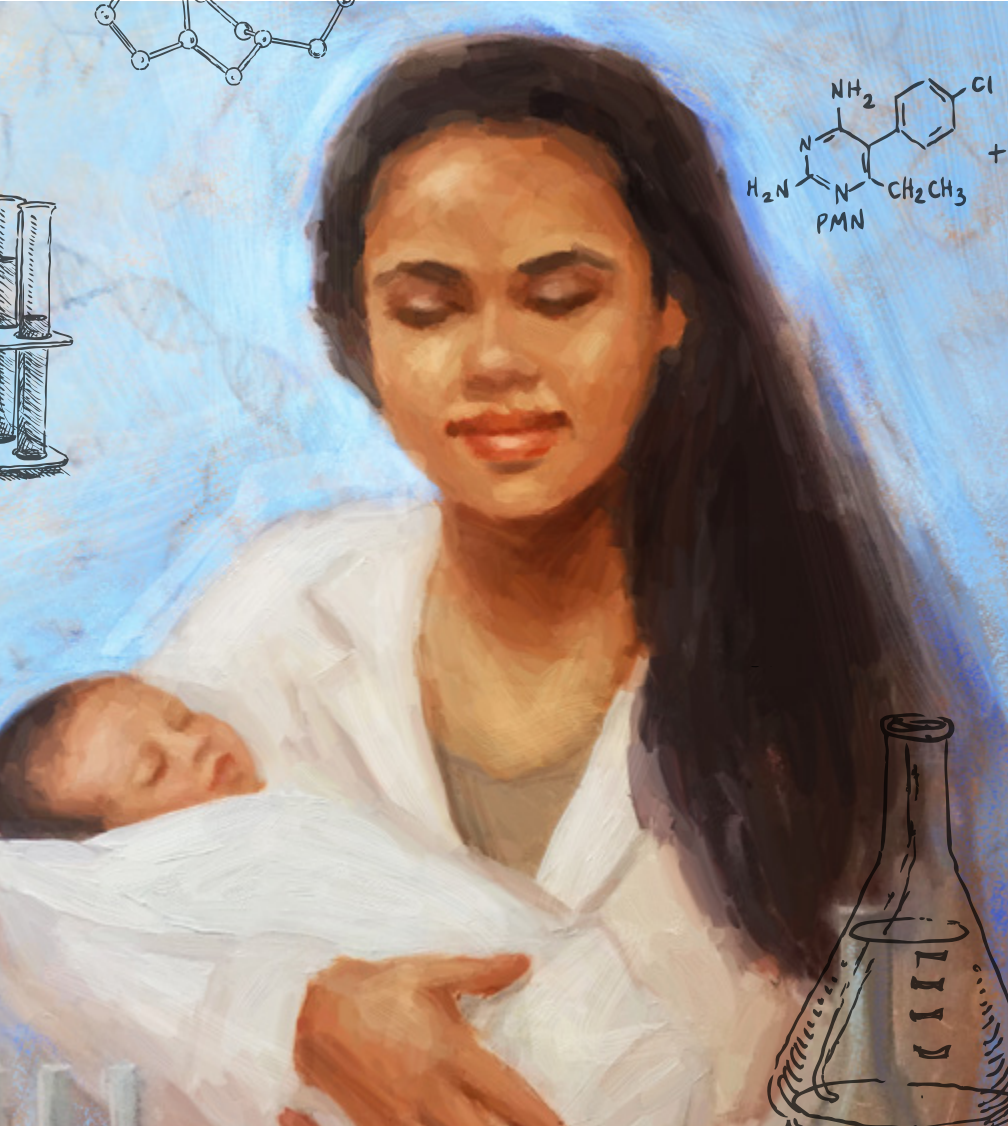
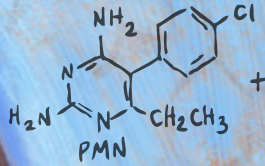
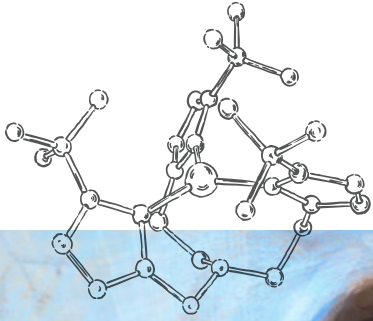
เมื่อดิฉันตั้งครรภ์บุตรคนที่สอง
ดิฉันเจ็บครรภ์คลอดก่อนกำหนด
จึงต้องพักอยู่บนเตียง ในที่สุดดิฉัน
ตระหนักว่าดิฉันไม่สามารถทำทุก
อย่างพร้อมกันได้ ดิฉันรู้ว่าต้องเลือก
ให้ดีที่สุดสำหรับดิฉันและครอบครัว
หลังจากไตร่ตรองและสวดอ้อนวอน
มาก ดิฉันตัดสินใจออกจากงาน
วิทยาศาสตร์และทุ่มเทเวลาทั้งหมด
ให้ลูกๆ

ดิฉันมีแผนเป็นมารดาทั้งชีวิต
แต่ไม่เคยคิดว่าการเลือกนี้จะต้อง
เสียสละมากขนาดนั้น ดิฉันพยายาม
คิดบวกเสมอ แต่มักจะรู้สึกเศร้าที่
งานอาชีพและการเรียนปริญญาโท

ต้องหยุดลงกลางคัน ดิฉันสวด
อ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์สุดจิต
สุดใจทูลขอพลังทางวิญญาณเพื่อ
บรรลุปาหนของการเป็นมารดา สามี
ฟังข้อกังวลของดิฉันอย่างอดทน เขา
กระตุ้นให้ดิฉันเขียนความคิดและ
ความรู้สึกลงในบันทึกส่วนตัวซึ่งดิฉัน
วางไว้ในประยะหนึ่งเพราะตารางงาน
ยุ่งมาก

วันหนึ่ง ขณะลูกๆ นอนหลับ ดิฉัน
ตัดสินใจค้นดูบันทึกเก่าๆ ของดิฉัน
เมื่ออ่านทวนบันทึกเหล่านั้น ดิฉัน
ประทับใจที่เขียนไว้อย่างสม่าเสมอ
เกี่ยวกับความปรารถนาอันแรงกล้าที่
จะเป็นแม่เมื่อครั้งเป็นเยาวชนและ
คนโสด ข้อความหนึ่งจับใจเป็นพิเศษ
“ฉันจะพยายามเป็นเลิศในด้าน
วิชาการและการเรียนรู้ทางวิญญาณ
เพื่อจะเป็นแม่ที่เฉลียวฉลาดและมี
คุณธรรมสำหรับลูกๆ ของฉัน”

ความรู้แจ้งเช่นนั้นคือสิ่งที่ดิฉัน
ต้องการมากที่สุด! ดิฉันรู้สึกว่าการ
วิญญาณเป็นพยานต่อดิฉันว่าดิฉัน
ได้เลือกสิ่งที่ถูกต้องสำหรับครอบครัว
ของดิฉัน ดิฉันตระหนักว่าการศึกษา
และประสบการณ์การทำงานไม่เพียง
เป็นประโยชน์สำหรับดิฉันเท่านั้นแต่

**การเลือกที่ได้
รับการคลอใจ**
“ทันทีที่ท่านรู้พระ
ประสงค์ของพระเจ้า

ท่านสามารถเดินหน้าด้วยศรัทธาเพื่อ
บรรลุลูกประสงค์ส่วนตัวของท่าน
พี่น้องสตรีคนหนึ่งอาจได้รับการ
คลอใจให้ศึกษาต่อและเข้าโรงเรียน
แพทย์เพื่อเธอจะมีผลใหญ่หลวงต่อ
ผู้ป่วยและส่งเสริมงานวิจัยด้านการ
แพทย์ สำหรับพี่น้องสตรีอีกคนหนึ่ง
การคลอใจอาจนำเธอให้สละทุนเข้า
เรียนสถาบันมีชื่อและเริ่มครอบครัว
เร็วกว่าคนทั่วไปในรุ่นนี้เพื่อให้เธอมี
ผลใหญ่หลวงชั่ววันรันครต่อลูกๆ ของ
เธอเวลานี้

“เป็นไปได้หรือที่สตรีผู้มีศรัทธา
คล้ายกันสองคนจะ ได้รับคำตอบต่าง
กันสำหรับคำถามพื้นฐานเดียวกัน
แน่นอน! สิ่งที่เหมาะสมกับสตรีคนหนึ่ง
อาจไม่เหมาะสมกับอีกคนหนึ่ง นั่นคือ
สาเหตุที่เราไม่ควรสงสัยการเลือกของ
กันและกันหรือการคลอใจเบื้องหลัง
การเลือกเหล่านั้น”

ประธานเอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด รักษาการประธาน
โครัมมัลสตรีสทาบิลิส, “Women of Dedication,
Faith, Determination, and Action” (คำปราศรัย
ที่การประชุมใหญ่สตรีมหาวิทยาลัยบร็อกมิงก์, 1
พฤษภาคม 2015), 4, womensconference.byu.edu

สำหรับลูกๆ ของดิฉันด้วย เป็นการ
ฟื้นฟูประจักษ์พยานและมุมมอง
นิรันดร์ของการเป็นมารดา

ดิฉันเป็นมารดาอยู่บ้านนานห้า
ปี จนเรียนจบปริญญาโทและกลับไป
ทำงานเมื่อลูกของเราโตขึ้นมาบ้าง
ดิฉันยังคงเรียนรู้วิธีการรักษาคุณภาพ
ของเวลาที่มีอยู่จำกัดในการปฏิบัติ

หน้าที่ในที่ทำงาน ที่บ้าน และโบสถ์
แต่ดิฉันรู้ว่าดิฉันทำทั้งหมดได้ด้วย
ความช่วยเหลือจากพระเจ้า ดิฉัน
ยังคงตักตวงประสบการณ์ที่มีค่า
ใน “ห้องปฏิบัติการของชีวิต” ทั้งยัง
พบปีติและจุดประสงค์ในการเป็น
มารดา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเมโทรมะนิลา ฟิลิปปินส์

โดย เฮลเตอร์เคล จี.
เรนลันด์และคริสเตอร์รูธ
แอล. เรนลันด์
เฮลเตอร์เรนลันด์เป็น
สมาชิกโควรัม
อัครสาวกสิบสอง

ของประทาน ที่สวยงามของ ศิลปะลึก

จงสวดอ้อนวอนให้ท่านมีพลังอีกครั้งขณะท่านรับ
ส่วนศิลปะลึกและระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ในเดือนเมษายน ปี 2017 เรามีโอกาสช่วยงานโอเพ่นเฮาส์ที่พระวิหารปารีส ฝรั่งเศสก่อนการอุทิศวันที่ 21 พฤษภาคม ปี 2017 ประติมากรรม *Christus* ที่สวยงามตั้งอยู่บริเวณพระวิหาร จำลองมาจากต้นแบบผลงานชิ้นเอกปี 1838 ของเบอร์เทล ทอร์วัลด์เซิน ประติมากรชาวเดนมาร์ก ประติมากรรมดังกล่าวเป็นจุดสนใจในสวน ประกาศต่อทุกคนถึงความเชื่อของเราในพระเยซูคริสต์ ความสง่างามขนาด และสภาวะแวดล้อมเป็นที่จับตาจับใจ รูปปั้นพระเจ้าผู้คืนพระชนม์ดึงดูดผู้มาเยือนและพวกเขาจะต้องการยืนถ่ายรูปรูปที่นั่น

บ่อยครั้งจะเรียกประติมากรรมดังกล่าวว่า *Christus Consolator* ผู้ปลอบประโลม คือคนที่ปลอบประโลม¹ ปลอบประโลมหมายถึงปลอบโยนกันยามทุกข์โศกหรือผิดหวัง ปลอบใจ เห็นใจ สงสาร หรือแสดงความเห็นอกเห็นใจกัน² สำหรับเรา ประติมากรรม *Christus* ถ้ายทอดพระคุณลักษณะเหล่านี้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ต้นแบบ *Christus Consolator* อยู่ใน Vor Frue Kirke Church of Our Lady ในเมืองโคเปนเฮเกน เดนมาร์ก ประติมากรรม *Christus* อยู่ในเว็งเสากลม รายล้อมด้วยรูปปั้นอัครสาวกสิบสอง เหนือประติมากรรมและด้านล่างเป็นคำจารึกข้อพระคัมภีร์ที่รู้จักกันดีจากพระคัมภีร์ไบเบิล

Christus Consolator ใน Church of Our Lady เมืองโคเปนเฮเกน เดนมาร์ก

บนสุดตรงแผงเหนือเสากลมสองต้นมีคำจารึกเป็นภาษาเดนมาร์กว่า “DENNE ER MIN SØN DEN ELSKELIGE HØRER HAM” ในภาษาไทยคือ “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา จงเชื่อฟังท่านเถิด”

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงมีพระดำรัสเมื่อพระเยซูทรงจำแลงพระกายบนภูเขาต่อหน้าเปโตร ยากอบ และยอห์น ทั้งข้อกล่าวหาว่า “แล้วก็มีเมฆมาปกคลุมพวกเขาไว้ และมีพระสุรเสียงดังออกมาจากเมฆนั้นว่า ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา จงเชื่อฟังท่านเถิด” (มาระโก 9:7)

บนฐานรองประติมากรรม *Christus Consolator* มีคำจารึกเป็นภาษาเดนมาร์กว่า “KOMMER TIL MIG.” ในภาษาไทยคือ “จงมาหาเรา” ในบรรดาพระดำรัสทั้งหมดที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสไว้ ไม่มีคำใดวิงวอนและสำคัญต่อเราไปกว่าคำว่า “จงมาหาเรา”

ทั้งข้อกล่าวหาว่า “บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก” (มัทธิว 11:28)

พร้อมกับประติมากรรมดั้งเดิมของ *Christus Consolator* เรายังมีพระดำรัสเชื้อเชิญของพระบิดาให้ฟังพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระองค์และพระดำรัสเชื้อเชิญของพระบุตรให้มาหาพระองค์ ในความเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างสมบูรณ์ ทั้งสองพระองค์ทรงเชื้อเชิญให้ทุกคนฟังและมา

ทั้งหมดนี้เป็นวิธีที่เรากลับไปบ้านบนสวรรค์ของเรา “เราเชื่อว่าโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, มนุษยชาติทั้งหมดจะรอดได้, โดยการเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีทั้งหลายของพระกิตติคุณ” (หลักแห่งความเชื่อ 1:3) แต่ทุกคนสามารถมาหาพระเยซูคริสต์ได้อย่างสมบูรณ์โดยรับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูเท่านั้น เรา “รับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูผ่านศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ การกลับใจ บัพติศมา รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่”³

หลักคำสอนของพระคริสต์

นี่เป็นข่าวสารเดียวกันของพระบิดาและพระบุตร ทั้งสองพระองค์ทรงต้องการให้บุตรธิดาทุกคนของพระบิดา

	2 <small>นีไฟ</small> 31	3 <small>นีไฟ</small> 9	3 <small>นีไฟ</small> 11	3 <small>นีไฟ</small> 27	รวม
ศรัทธา	1	2	4	1	8
การกลับใจ	5	4	4	3	16
บัพติศมา	10	0	13	3	26
พระวิญญาณบริสุทธิ์	8	2	6	1	17
อดทน	3	0	0	3	6
พระบิดา	14	5	20	25	64

บนสวรรค์ทำตามหลักคำสอนของพระคริสต์ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน วลี “หลักคำสอนของพระคริสต์” จึงมีความหมายเดียวกันกับพระกิตติคุณของพระคริสต์

เพื่อเน้นความเป็นหนึ่งเดียวกันของพระบิดาและพระบุตรในข่าวสารของพระองค์เกี่ยวกับหลักคำสอนของพระคริสต์ ให้เราดูแผนภูมินี้

เราทราบว่าบทพระบัญญัติตรงนี้ (2 นีไฟ 31; 3 นีไฟ 9; 3 นีไฟ 11; และ 3 นีไฟ 27) ประกอบด้วยหลักคำสอนของพระคริสต์ บทเหล่านี้กล่าวถึงศรัทธา การกลับใจ บัพติศมา พระวิญญาณบริสุทธิ์ และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ จำนวนครั้งที่กล่าวถึงแต่ละคำอยู่ในตาราง ตามที่ท่านเห็น บทเหล่านี้กล่าวถึงศรัทธา 8 ครั้ง การกลับใจ 16 ครั้ง บัพติศมา 26 ครั้ง พระวิญญาณบริสุทธิ์ 17 ครั้ง และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ 6 ครั้ง

แต่ท่านอาจจะแปลกใจที่เราพบเช่นกันว่าในบทเหล่านี้กล่าวถึงพระบิดาหลายครั้ง อันที่จริง กล่าวเจาะจงถึง

พระองค์ 64 ครั้ง มากกว่ากล่าวถึงบัพติศมา⁴ จากตรงนี้ เราทราบได้ว่าหลักคำสอนของพระคริสต์เป็นหลักคำสอนของทั้งพระบิดาและพระบุตร

เราลองพิจารณาสองข้อนี้ที่กล่าวถึงพระบิดา

“และพระบิดาตรัส : เจ้าจงกลับใจ, เจ้าจงกลับใจ, และรับบัพติศมาในนามบุตรที่รักของเรา.

“และ, สุธเสียงของพระบุตรมาถึงข้าพเจ้าด้วย, มีความว่า : คนที่รับบัพติศมาในนามของเรา, แก่เขาผู้นั้นพระบิดาจะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้, เหมือนกับเรา; ดังนั้น, จงตามเรามา, และทำสิ่งที่เจ้าเห็นเราทำ. . . .

“และข้าพเจ้า [นีไฟ] ได้ยินสุทธเสียงจากพระบิดา, มีความว่า : แท้จริงแล้ว, ถ้อยคำของผู้เป็นที่รักของเราจริงและเป็นสัจจะ. ผู้ใดที่อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, ผู้เดียวกันนั้นจะได้รับการช่วยให้รอด” (2 นีไฟ 31:11–12, 15)

พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานว่านี่เป็นวิธีเดียว

โดยตรัสย้ำถ้อยคำจากมัทธิว พระบิดาและพระบุตรรับสั่งกับเราว่าเราควรมาหาพระคริสต์และแบกแอกของพระองค์ไว้เพราะทรงสามารถทำให้ภาระที่เราแบกเบาลงได้และเราจะได้หยุดพัก เราทุกคนแบกภาระ เราอาจแบกภาระบาป ความเศร้าโศก การเสพติด ความเจ็บป่วย ความรู้สึกผิด หรือความละอายใจ ในความยุ่งยากเหล่านี้ การพึ่งพาพระคริสต์ทำให้เกิดการเยียวยา ความหวัง และการปลอบประโลม

หลักคำสอนของพระคริสต์—ศรัทธา การกลับใจ บัพติศมา และของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์—ไม่ได้มุ่งหมายให้เป็นเหตุการณ์ที่เราประสบครั้งเดียว ศาสนาของเราสอนเราว่าเราได้รับการทำให้ดีพร้อมโดย “วางใจอย่างเต็มที่” อยู่เสมอในหลักคำสอนและคุณงามความดีของพระคริสต์ (2 นีไฟ 31:19) หมายความว่าเราทำซ้ำขั้นตอนต่างๆ ในหลักคำสอนของพระคริสต์ตลอดชีวิตเรา แต่ละขั้นตอนตั้งอยู่บนขั้นที่มาก่อน และจงใจจะให้ประสบตามลำดับขั้นครั้งแล้วครั้งเล่า

เมื่อเราใช้ศรัทธา ศรัทธาจะแรงกล้าขึ้น เมื่อเราพยายามกลับใจอยู่เสมอ เราดีขึ้น เราสามารถก้าวหน้าผ่านความพยายามของเราเองจากการมีประสบการณ์เป็นครั้งคราวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นการมีพระองค์เป็นเพื่อนที่ยั่งยืน นอกจากนี้ ขณะฟื้นฟูชีวิต เราสามารถเรียนรู้จาก

พระคุณลักษณะของพระเยซูคริสต์ และพัฒนาคุณสมบัติเดียวกันเหล่านี้⁶ เมื่อเราเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้นเรื่อยๆ ใจเราจะเปลี่ยนและเราสามารถทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ (ดูตัวอย่างใน 2 โนะไฟ 31:2-21; 3 โนะไฟ 11:23-31; 27:13-21; โมะโรไน 4:3; 5:2; 6:6; คพ. 20:77, 79; 59:8-9)

เห็นได้ง่ายว่าขั้นตอนทั้งหมดในหลักคำสอนของพระคริสต์สามารถทำซ้ำและต่อยอดจากขั้นตอนแต่ละขั้นไปตลอดชั่วชีวิต แล้วบัพติศมาเล่า เรารับบัพติศมาเพื่อตัวเราเพียงครั้งเดียว

ศีลระลึกแห่งพระกระยาหารของพระเจ้า

เพื่อตอบคำถามนี้ เราควรพิจารณาผลงานชิ้นเอกด้านศาสนาที่เขียนโดยเฮลเดอร์เจมส์ อี. ทัลเมจ (1862-1933) แห่งโครัมมิอัครสาวกสิบสองชื่อว่า *The Articles of Faith* หนังสือเล่มนี้จัดพิมพ์ครั้งแรกในปี 1899 ตอบคำถามเกี่ยวกับศาสนจักรและคำสอนพื้นฐานให้ผู้นุชนรุ่นหลังที่ได้อ่านและศึกษา

ในสารบัญ เราเห็นว่าแต่ละบท นอกจากบทนำ เชื่อมโยงกับหลักแห่งความเชื่อหนึ่งในสิบสามข้อ⁷ หลักแห่งความเชื่อบางข้อครอบคลุมมากกว่าหนึ่งบท ทว่าแต่ละบทเชื่อมโยงกับหลักแห่งความเชื่อหนึ่งข้อ

น่าสนใจคือบทที่ 9 เรื่อง “ศีลระลึกแห่งพระกระยาหารของพระเจ้า” อยู่ต่อจากบทเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์⁷ เฮลเดอร์ทัลเมจเชื่อมโยงบทนี้กับหลักแห่งความเชื่อข้อสี่ตอนต้นบทที่ 9 เฮลเดอร์ทัลเมจเขียนว่า “ในระหว่างที่เราศึกษาหลักธรรมและศาสนพิธีของพระกิตติคุณ ตามที่ระบุไว้ในหลักแห่งความเชื่อข้อสี่ เรื่องศีลระลึกแห่งพระกระยาหารของพระเจ้าสมควรได้รับความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง การถือปฏิบัติศาสนพิธีนี้จำเป็นต่อทุกคนที่เป็นสมาชิกของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ผ่านการปฏิบัติตามข้อกำหนดของศรัทธา การกลับใจ และบัพติศมาโดยน้ำและจากพระวิญญาณบริสุทธิ์”⁸

เมื่อนึกถึงถ้อยคำเหล่านั้น เราเห็นได้ว่าเหตุใดเฮลเดอร์ทัลเมจจึงเชื่อมโยงศีลระลึกกับหลักแห่งความเชื่อข้อสี่ ศีลระลึกเป็นศาสนพิธีลำดับต่อมาที่ทุกคนต้องรับหลังจากได้รับการยืนยันเป็นสมาชิกของศาสนจักร

ศีลระลึกเป็นศาสนพิธีลำดับต่อมาที่ผู้ชายต้องรับหลังจากรับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค

ศีลระลึกเป็นศาสนพิธีลำดับต่อมาที่แต่ละบุคคลต้องรับหลังจากได้รับเอ็นดาวเมนท์ในพระวิหาร

ศีลระลึกเป็นศาสนพิธีลำดับต่อมาที่คู่สามีภรรยาต้องรับหลังจากรับการผนึก

ศีลระลึกเป็นศาสนพิธีลำดับต่อมาที่เราต้องการ ศีลระลึกสำคัญต่อการมีศรัทธาในพระเยซูคริสต์ กลับใจจากบาป และรู้สึกถึงอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตเรานี้เป็นกลไกซึ่งเราใช้ต่อพันธสัญญาและพระของบัพติศมา

คู่มือเล่ม 2 กล่าวว่า “สมาชิกศาสนจักรได้รับบัญชาให้รวมกันบ่อยๆ เพื่อรับส่วนศีลระลึกอันเป็นการระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลาและต่อพันธสัญญากับพระแห่งการบัพติศมา” ท่านอาจจะถามว่า “พระอะไรบ้าง” แน่แน่นอนว่าการประสาทพรต่อเนื่องของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์คือพระของบัพติศมา แต่ผลการชำระให้สะอาดของบัพติศมาอันเป็นหนึ่งในพรวิเศษสุดนั้นต่อด้วยหรือ

ลองพิจารณาคำกล่าวนี้จากประธานตลลิน เอช. ไอล์ส ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด “เราได้รับบัญชาให้กลับใจจากบาป มาหาพระเจ้าด้วยใจที่ซอกซำ และวิญญาณที่สำนึกผิด และรับส่วนศีลระลึก . . . เราเป็นพยานว่าเราเต็มใจรับพระนามของพระเยซูคริสต์ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลาและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เมื่อเราปฏิบัติตามพันธสัญญาบัพติศมานี้พระเจ้าทรงต่อผลการชำระให้สะอาดของบัพติศมา เราจึงสะอาดและเราสามารถมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับเราตลอดเวลา”¹⁰

กระนั้น ขอให้เราระวังว่า “ศีลระลึกไม่ได้ถูกกำหนดให้เป็นหนทางเดียวที่เราจะได้รับการปลดบาปของเรา”¹¹ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เราไม่สามารถจงใจทำบาปคืนวันเสาร์และคาดหวังว่าจะได้รับการให้อภัยอย่างน่าอัศจรรย์โดยรับขนมปังหนึ่งชิ้นและดื่มน้ำนิตนอยในวันอาทิตย์ การกลับใจเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องมากกว่านั้น เรียกร้องความสำนึกผิดและการละทิ้งบาป การวางแผนกลับใจก่อนทำบาปเป็นเรื่องที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงรังเกียจ

เรามีคุณสมบัติควรแก่การรับเดชานุภาพการชำระให้สะอาดของพระเยซูคริสต์เมื่อเรารับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควร¹² เป็นวิธีรักษาตัวเราให้ “หมดจดจากโลก” (คพ. 59:9) ศีลระลึกแห่งพระกระยาหารของพระเจ้าตามหลังบัพติศมาอย่างถูกต้องเหมาะสมโดยประยุกต์ใช้หลักคำสอนของพระคริสต์ขณะวิสุทธิชนยุคสุดท้ายก้าวหน้าสู่ความดีพร้อม

เราพึงเดินตามเส้นทางนี้ โดยให้ศีลระลึกเป็นศาสนพิธีตามหลังบัพติศมาและการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ การ

เตรียมรับศีลระลึกเรียกร้องให้คิดวางแผนล่วงหน้าและเอาใจใส่ ท่านจะคาดหวังให้ศีลระลึกเป็นประสบการณ์ทางวิญญาณไม่ได้หากท่านลนลาน ส่งข้อความทางโทรศัพท์หรือเสียสมาธิ

ฉะนั้นจงมาโบสถ์ก่อนเวลา เมื่อเพลงศีลระลึกเริ่ม จงให้ความคิดของท่านจดจ่ออยู่กับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด การซดใช้ของพระองค์ ความรักของพระองค์ และพระเมตตาสงสารของพระองค์ สวดอ้อนวอนว่าท่านจะเริ่มต้นใหม่ขณะรับส่วนศีลระลึกและระลึกถึงพระองค์

บทเรียนจากรวันดา

ในปี 1994 เกิดการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์อย่างน่าสยดสยองในรวันดา ประชาชนราว 600,000 ถึง 900,000 คนเสียชีวิตในเวลา 60 ถึง 90 วัน

ท้ายที่สุดศาสนจักรจัดตั้งสาขาหนึ่งในคิกาลีเมืองหลวงสาขาประสบความสำเร็จ—โดยไม่มีผู้สอนศาสนาเต็มเวลาในปี 2011 เรากำลังรับใช้ในภาคแอฟริกาตะวันออกเฉียงใต้เมื่อเราทราบข่าวเศร้าว่าเราจดทะเบียนเป็นศาสนจักรกับประเทศรวันดาไม่ได้ ซึ่งหมายความว่าศาสนจักรเราทำงานแบบผิดกฎหมาย เราทราบเช่นกันว่าอาคารประชุมของเราซึ่งเป็นบ้านสองชั้นที่ปรับปรุงใหม่อยู่ในเขตห้ามจัดการประชุมของศาสนจักร หลังจากหารือกับสมาชิกท่านหนึ่งในไนโควรัมอัครสาวกสิบสอง ฝ่ายประธานภาคตัดสินใจปิดสาขาด้วยความปวดร้าวใจ สมาชิกของเราไม่สามารถจัดการประชุมของศาสนจักรได้อีก

ทนายความในเมืองคิกาลี ซอลท์เลคซิตี และโจฮันเนสเบิร์ก แอฟริกาใต้เริ่มทำงานอย่างจริงจังเพื่อแก้ไขปัญหา ระหว่างนั้น วิสุทธิชนถามอยู่เนืองๆ ว่าเมื่อใดพวกเขาจะประชุมกันได้อีกครั้ง หลายเดือนผ่านไปโดยไม่มีทางออกหรือความคืบหน้า

หลังจากนั้นประมาณ 10 เดือน เรามีนไปคิกาลีเพื่อเยี่ยมวิสุทธิชนเหล่านั้นและพยายามให้กำลังใจพวกเขา ก่อนเราไป เราขอให้เรื่องนี้อยู่ในรายชื่อสวดอ้อนวอนที่พระวิหารของการประชุมประจำสัปดาห์ในฝ่ายประธานสูงสุดและไนโควรัมอัครสาวกสิบสอง

วันอังคารก่อนกำหนดเดินทางจากโจฮันเนสเบิร์กไปคิกาลี เราประหลาดใจที่ได้รับแจ้งว่ารัฐบาลยอมให้ศาสนจักรจัด

ทะเลียนชั่วครววินคิกาลี ต่อจากนั้นในวันพฤหัสบดีสัปดาห์เดียวกัน คณะกรรมการวางผังเมืองอนุญาตให้ศาสนจักรได้รับการยกเว้นจากกฎหมายการวางผังเมือง วิสุทธิชนคิกาลีสามารถประชุมในอาคารของเราได้อีกครั้งโดยไม่ละเมิดกฎหมาย

เรื่องนั้นน่าอัศจรรย์! สมาชิกได้รับแจ้งอย่างรวดเร็วว่าสาขาจะประชุมวันอาทิตย์ เรามาถึงวันศุกร์และเชิญสมาชิกมาโบสถ์ เมื่อถึงวันอาทิตย์ สมาชิกทุกคน—พวกเขา *ทุกคน*—และเพื่อนหลายคนของพวกเขามาโบสถ์ พวกเขามาถึงก่อนเวลา กระตือรือร้นที่จะอยู่กันพร้อมหน้าอีกครั้ง ขณะให้พรและส่งผ่านศีลระลึก เราทุกคนประสบวิญาณพิเศษที่ชำระเราให้สะอาด สดชื่น และเป็นคนใหม่

เราจำได้ว่าการประชมนั้น เราสงสัยว่าเหตุใดเราไม่รู้ถึงถึงวิญาณเดียวกันนี้ทุกสัปดาห์ขณะที่เราได้รับผ่านศีลระลึก เรากวาดสายตาดูวิสุทธิชนและตระหนักว่าพวกเขา มาด้วยความหิวกระหายศีลระลึก ศรัทธา ความขยันหมั่นเพียร และความอดทนของพวกเขา นำพามาให้เราทุกคน เราให้สัญญาว่าเมื่อใดก็ตามที่เราได้รับผ่านศีลระลึกอีกครั้ง เราจะนึกถึงประสบการณ์ที่มีกับวิสุทธิชนคิกาลีครั้งนี้ เราให้คำมั่นว่าเราจะหิวพรของการรับผ่านศีลระลึกเช่นกัน

ท่านคงจำได้ว่าหลังจากพระผู้ช่วยให้รอดทรงจัดตั้งศีลระลึกในบรรดาชาวนีไฟ พระองค์รับสั่งกับพวกเขาว่า ศีลระลึกสำคัญต่อการสถาปนาพวกเขาไว้บนศิลาของพระองค์ พระองค์ตรัสว่า

“และเราให้บัญญัติแก่เจ้าว่าเจ้าจงทำสิ่งเหล่านี้ [รับผ่านศีลระลึก] และหากเจ้าทำสิ่งเหล่านี้เสมอเจ้าย่อมเป็นสุข, เพราะเจ้าสร้างอยู่บนศิลาของเรา.

“แต่ผู้ใดในบรรดาพวกเจ้าจะทำมากหรือน้อยไปกว่านี้ ย่อมไม่ได้สร้างอยู่บนศิลาของเรา, แต่สร้างอยู่บนรากฐานทราย และเมื่อฝนลงมา, และน้ำท่วม, และลมพัด, กระหน่ำมาที่พวกเขา, พวกเขาจะล้ม” (3 นีไฟ 18:12–13)

ศีลระลึกเป็นของประทานที่สวยงามที่เราได้รับทุกวัน อาทิตย์ซึ่งช่วยเราในความก้าวหน้ทางโลกของเรา ศีลระลึกทำให้เราประสพองค์ประกอบสำคัญของหลักคำสอนของพระคริสต์ นำเราเข้าใกล้พระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น และประสพความรักตลอดจนการให้อภัยของพระองค์ในชีวิต เราสำนึกคุณต่อช่วงเวลาเหล่านี้ในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งช่วยให้เราจดจ่อกับพระผู้ช่วยให้รอด

“เพื่อฉันจริงๆ”

เพื่อนคนหนึ่งของเราในแอฟริกาใต้เล่าให้ฟังว่าเธอเกิดความตระหนักเช่นนี้ได้อย่างไร เมื่อไดแอนเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ เธอเข้าร่วมการประชุมของสาขาหนึ่งนอกเมืองโจฮันเนสเบิร์ก วันอาทิตย์วันหนึ่ง ขณะนั่งอยู่ในห้องประชุม ผังของห้องนมัสการทำให้หม้คนนายคมองไม่เห็นเธอ ขณะที่เขาส่งผ่านศีลระลึก ไดแอนผิดหวังแต่ไม่พูดอะไร สมาชิกอีกคนหนึ่งสังเกตเห็นและบอกเรื่องนี้กับประธานสาขาหลังเลิกประชุม เมื่อโรงเรียนวันอาทิตย์เพิ่งจะเริ่มต้น ไดแอนได้รับเชิญให้เข้าไปในห้องเรียนที่ไม่มีครูอยู่

ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตคนหนึ่งเดินเข้ามา เขาคุกเข่าให้พรขนมปัง และยื่นชิ้นหนึ่งให้เธอ เธอกินขนมปังชิ้นนั้น เขาคุกเข่าอีกครั้ง ให้พรน้ำ และยื่นถ้วยเล็กให้เธอ เธอดื่ม ไดแอนมีความคิดสองอย่างแวบขึ้นมาหลังจากนั้น “โอ เขา [ผู้ดำรงฐานะปุโรหิต] ทำสิ่งนี้เพื่อฉันจริงๆ” แล้วก็ “โอ พระองค์ [พระผู้ช่วยให้รอด] ทรงทำสิ่งนี้เพื่อฉันจริงๆ” โดยผ่านศีลระลึก ไดแอนรู้สึกถึงความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อเธอจริงๆ

การตระหนักว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงเสียดสละเพื่อเธอช่วยให้เธอรู้สึกใกล้ชิดพระองค์และเกิดความปรารถนาท่วมท้นอยากเก็บความรู้สึกนั้นไว้ในใจเธอ—ไม่เฉพาะวันอาทิตย์เท่านั้นแต่ทุกวัน เธอตระหนักว่าถึงแม้เธอตั้งใจที่ประชุมเพื่อรับผ่านศีลระลึก แต่พันธสัญญาที่ต่อใหม่ทุกวันอาทิตย์เป็นของเธอ โดยเฉพาะ ศีลระลึกช่วย—และยังคงช่วย—ให้ไดแอนรู้สึกถึงพลังความรักของพระผู้เป็นเจ้า รับรู้พระหัตถ์ของพระองค์ในชีวิตเธอ และเข้าใกล้พระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น¹³

คำเชื่อเชิญของเราเหมือนกับคำเชื่อเชิญของโมโรไน “แท้จริงแล้ว, จงมาหาพระคริสต์, และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์, และปฏิเสธตนจากความไม่เป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าทุกอย่าง; และหากท่านจะปฏิเสธตนจากความไม่เป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าทุกอย่าง, และรักพระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดพลัง, ความนึกคิด, และพลังกำลังของท่าน, เมื่อนั้นพระคุณของพระองค์จึงเพียงพอสำหรับท่าน, เพื่อโดยพระคุณของพระองค์ท่านจะดีพร้อมในพระคริสต์; และหากโดยพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าท่านดีพร้อมในพระคริสต์, ท่านย่อมไม่มีทางปฏิเสธตนจากภาพของพระผู้เป็นเจ้าได้เลย.

“และอนึ่ง, หากท่านโดยพระคุณของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของพระคริสต์, และไม่ปฏิเสธเดชะคุณภาพของพระองค์, เมื่อนั้นท่านย่อมได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ในพระคริสต์โดยพระคุณของพระเจ้า, ผ่านการล้างพระโลหิตของพระคริสต์, ซึ่งมีอยู่ในพันธสัญญาของพระบิดา อันนำไปสู่การปลดบาปของท่าน, ทำให้ท่านกลับบริสุทธิ์, ปราศจากมลทิน” (โมโรไน 10:32-33)

ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นเมื่อเราประยุกต์ใช้หลักคำสอนของพระคริสต์โดยมองว่าศีลระลึกเป็นศาสนพิธีตามหลังบัพติศมา และการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในวิธีนี้ เราสามารถ “วางใจอย่างเต็มที่ในคุณงามความดีของพระองค์ผู้ทรงอำนาจที่จะช่วยให้อรอด” (2 นีไฟ 31:19) เราสำนึกคุณต่อศีลระลึก—วิธีที่ศีลระลึกสอนและเตือนเราแต่ละสัปดาห์ให้นึกถึงสิ่งที่พระผู้ช่วยให้อรอดทรงทำเพื่อเรา เราสำนึกคุณต่อพระองค์เพราะเรารู้ว่าพระองค์ทรงชดใช้เพื่อเราแต่ละคนจริงๆ

เมื่อพระผู้ช่วยให้อรอดตรัสกับชาวนีไฟ พระองค์ตรัสว่า เมื่อ เกิดฝน ลม และน้ำท่วม พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า ถ้า อันที่จริง ฝน ลม และน้ำท่วมเกิดขึ้นกับทุกคน แต่พระองค์รับสั่งกับเราว่าวิธีที่เราจะตั้งมั่นบนศิลาของพระองค์คือนึกถึงพระองค์ขณะที่เราได้รับส่วนศีลระลึก (ดู 3 นีไฟ 15:9; 18:1)

เวลาจะมาถึงในชีวิตท่านแต่ละคนเมื่อท่านลืงเลไม่
อยากไปโบสถ์หรือรับส่วนศีลระลึก หากยังไม่เกิดขึ้น มัน
จะเกิด แต่จงรู้ว่า ถ้าท่านเดินตามการนำทางของพระ
ผู้ช่วยให้อรอดและรับส่วนศีลระลึกด้วยใจที่ซอกซำและ
วิญญานที่สำนึกผิด พระจะเทมาให้ท่านอันจะทำให้ท่าน
ตั้งมั่นอยู่บนฐานมั่นคงซึ่งคือพระเยซูคริสต์ การตัดสินใจ
ใจทำเช่นนั้นจะส่งผลนิจนัตร์ ท่านจะตั้งมั่นบนพระเยซู
คริสต์ ผู้ลิขิตและผู้ประสิทธิศรัทธาของเรา ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญานเรื่อง “มหาวพระคริสต์” ที่มหาวิทยาลัย
บริคัม ยังก์-โอดาโฮ วันที่ 26 กันยายน ค.ศ. 2017

อ้างอิง

1. ดู *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 11th ed. (2003), “consolator.”
2. ดู *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, “console.”
3. *สิ่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา* (2004), 1.
4. รวมถึงคำที่คลุมเครือด้วยเช่น พุระองค์/ของพระองค์
5. ดู *สิ่งสอนกิตติคุณของเรา*, บทที่ 6, 125-133.
6. ดู เจมส์ อี. ทัลเมจ, *The Articles of Faith*, 12th ed. (1924), v-ix.
7. ดู ทัลเมจ, *Articles of Faith*, vi.
8. ทัลเมจ, *Articles of Faith*, 171.
9. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 2.1.2.
10. ดัลลีน เอช. โอคส์, “พยานพิเศษของพระคริสต์,” *เสี้ยวไฮนา*, เม.ย. 2001, 14.
11. ทัลเมจ, *Articles of Faith*, 175.
12. ดู ดัลลีน เอช. โอคส์, “การประชุมศีลระลึกและพิธีศีลระลึก,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ย. 2008, 21-25.
13. ดู เดล จี. เรนลันด์, “เพื่อเราจะตั้งมั่นอยู่ทั้งปวงมาหาเรา,” *เสี้ยวไฮนา*, พ.ค. 2016, 41.

การนมัสการ ในยุคดิจิทัล

โดย อาดั้ม ซี. โอลสัน
นิตยสารศาสนจักร

ขณะที่ตีพิมพ์หนึ่งขณะมีการส่งผ่าน
วีลระลึก ประธานสมาคมสงเคราะห์ออร์ธ
ที่ผมรู้จักหยิบสมาร์ทโฟนของเธอออก
มาอ่าน “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์
พยานของอัครสาวก” ประจักษ์พยานของ
อัครสาวกเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดสร้างแรง
บันดาลใจให้เธอรู้สึกว่าจะต้องตั้งใจใหม่อีกครั้งว่า
จะระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา

ว่าความรู้สึกดีของเธอคลายหาย
ไปสิ้นในอีกไม่กี่วันต่อมาเมื่อเธอได้
รับจดหมายสนทนาทางไปรษณีย์
จากสมาชิกออร์ธอดอกซ์คนหนึ่ง ผู้เขียน
ตำหนิเธอว่าเป็นตัวอย่างไม่ดีเพราะใช้
สมาร์ทโฟนในการประชุมวีลระลึก เธอ
เสียใจมาก

แน่นอนว่าเธอไม่ได้ตั้งใจจะทำให้ใครขุ่น
เคืองเพราะการใช้อุปกรณ์มือถือของเธอ เธอใช้
นานๆ ครั้งในห้องนมัสการ และต่อเมื่อเธอรู้สึก
ว่าเหมาะสมเท่านั้น แต่หลังจากได้รับจดหมาย
เธอเริ่มสงสัยตนเอง

ความท้าทายใหม่

คนทุกรุ่นมีความท้าทาย งานวิจัยชิ้นหนึ่ง
รายงานว่า ปี 2020 จะมีคนใช้โทรศัพท์มือถือ
(5.4 พันล้านคน) มากกว่าใช้น้ำประปา (3.5
พันล้านคน)¹ นั่นนับรวมแท็บเล็ต “แพ็บเล็ต”
และอุปกรณ์เชื่อมต่ออื่นๆ ด้วย ท่านอยู่ในโลก
ที่กำลังพยายามไขปัญหาว่าอะไรเป็น “มารยาท
การใช้ดิจิทัล” ที่เหมาะสม

ขณะที่บิดามารดา ผู้นำ และครูพยายาม
พิจารณาว่าอะไรเป็นมารยาทการใช้ดิจิทัลที่
เหมาะสมในสภาวะแวดล้อมของศาสนจักร
ความเห็นต่างบางครั้งก็ทำให้วิธีควบคุมดูแล
การใช้อุปกรณ์ดิจิทัลในการประชุมศาสนจักร
ขัดแย้งกัน

ผู้นำศาสนจักรเคยให้คำแนะนำเรื่องพร
และอันตรายของการใช้เทคโนโลยีไว้แล้ว แต่
ผู้นำศาสนจักรมักจะไม่บอกทุกอย่างที่เราควร
ทำและไม่ควรทำในการดำเนินชีวิตตามพระ
กิตติคุณ (ดู โมไซยาห์ 4:29-30) ศาสนจักร
คาดหวังให้สมาชิกศึกษาเรื่องเหล่านี้ด้วย
ตนเองและแสวงหาการนำทางจากพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ในการตัดสินใจ น่าเสียดายที่
บางครั้ง ตั้งในสถานการณ์ข้างต้น เราไม่เพียง
ใช้จุดยืนเท่านั้นแต่ใช้เจตคติที่ชอบจับผิด
ตัดสินคนที่มีจุดยืนต่างจากเราด้วย

พระผู้เป็นเจ้าทรงพอใจ ซาดาน หาประโยชน์ใส่ตัว

พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดเตรียมพรของ
เทคโนโลยีไว้เพื่อประโยชน์ของเราและเพื่อ
ส่งเสริมงานของพระองค์ให้ก้าวหน้า² ฉะนั้น
แม้สมาชิกบางคนใช้อุปกรณ์ดิจิทัลของพวกเขา
เขาอย่างไม่เหมาะสม แต่เอลเดอร์เดวิด เอ.
เบตนาร์แห่งโครัมมอัครสาวกสิบสองสอนว่า
“เราไม่ควรปล่อยให้ความกลัวคนเข้าใจผิดขัด
ขวางเราไม่ให้ได้รับพรอันสำคัญยิ่งที่เครื่อง
มือเหล่านี้สามารถให้ได้”³ เราจำเป็นต้อง

พิจารณาหลักธรรมสาม
ประการต่อไปนี้สำหรับ
การใช้อุปกรณ์ดิจิทัลอย่าง
เหมาะสมในห้องนมัสการ

เรียนรู้ที่จะใช้เครื่องมือเหล่านี้อย่างเหมาะสมและสอนบุตรธิดาของเราให้ทำเช่นเดียวกัน

อุปกรณ์มือถือช่วยสมาชิกศาสนจักรเรื่องการศึกษาพระกิตติคุณ ประวัติครอบครัวและงานพระวิหาร ตลอดจนการแบ่งปันพระกิตติคุณ ตัวอย่างเช่น มีคนสามล้านกว่าคนใช้แอปพลิเคชันคลังค้นคว้าพระกิตติคุณในเดือนมกราคมปี 2018 เวลาศึกษาของพวกเขารวมกันมากกว่าหนึ่งพันปี

นอกจากพูดถึงพรแล้ว ผู้นำศาสนจักรยังได้เตือนให้ระวังอันตรายที่แฝงอยู่ในนั้นเช่นกัน รวมถึงเวลาที่เสียเปล่า ความสัมพันธ์ที่พังทลาย และการติดอยู่ในบาป⁴ ในสภาวะแวดล้อมของศาสนจักร การใช้ที่ไม่เหมาะสมสามารถทำให้เราและคนอื่น ๆ เหวงจากการนมัสการและการเรียนรู้ซึ่งสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า

อย่างไรก็ดี อันตรายเหล่านี้ไม่เพียงเฉพาะกับอุปกรณ์ดิจิทัลเท่านั้น “เครื่องมือบางอย่างเหล่านี้—เหมือนเครื่องมืออื่นในมือคนที่ไม่ชำนาญหรือขาดวินัย—สามารถเป็นอันตรายได้” ประธานเอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดรักษาการประธานโคเวรัมอัครสาวกสิบสองสอน “. . . นั่นไม่ต่างอะไรจากวิธีที่คนเลือกใช้โทรทัศน์หรือภาพยนตร์หรือแม้กระทั่งห้องสมุด ซาตานมักจะรีบบา

ประโยชน์ใส่ตัวโดยใช้อำนาจต้านลบของนวัตกรรมใหม่ๆ
ทำลาย ลดคุณค่า และลบล้างผลดีทุกอย่าง”⁵

อุปกรณ์มือถือในการประชุมสี่ละลึก

เพราะพรที่อาจเกิดขึ้น—และสิ่งรบกวนที่อาจเกิดขึ้น—
ของอุปกรณ์ดิจิทัลเหล่านี้ สมาชิกตัดสินว่าจะใช้อย่างไร
โจเซฟ สมิทพูดถึงพลังของวิธีการบนพื้นฐานของหลัก
ธรรมเมื่อท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าสอนหลักธรรมที่ถูกต้อง
และให้พวกเขาปกครองตนเอง”⁶

ตรงนี้ เราจะสำรวจหลักธรรมที่อาจมีส่วนช่วยตัดสินใจ
ใจเรื่องการใช้อุปกรณ์มือถือในการประชุมสี่ละลึก ดูการ
สนทนาเรื่องการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลในห้องเรียนได้ที่ “การ
สอนด้วยเทคโนโลยี: ดึงดูดเยาวชนในโลกดิจิทัล” โดย
บราเดอร์ไบรอัน เค. แอชตัน ที่ปรึกษาที่สองในฝ่าย
ประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ หน้า 30 ของฉบับนี้

หลักธรรม 1: การเลือกของฉันทนับสนุนการนมัสการ

การประชุมสี่ละลึกมีไว้เพื่อ “[แสดง] ความจงรัก
[ของเรา] แต่พระเจ้าสูงสุด” (คพ. 59:10) เอ็ดเวิร์ดดีลลิน
เอช. โอคัส ที่ปรึกษาหนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดสอนว่า
เราควรจดจ่อกับการต่อพันธสัญญาของเรา ศรัทธาของเรา
ในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ และการชดใช้ของพระองค์⁷
สิ่งที่เราเลือกทำในการประชุมสี่ละลึกควรช่วยให้เรา
จดจ่อกับสิ่งเหล่านั้น

เพราะต้องจดจ่อเช่นนั้น หากจำเป็น เราจึงอาจจะใช้
อุปกรณ์ของเราอย่างเหมาะสมเพื่อ

- **ยกระดับการนมัสการของเรา** สมาชิกอาจจะใช้อุปกรณ์
ดิจิทัลระหว่างการประชุมสี่ละลึกเพื่อค้นหาข้อพระ
คำมีร์ ร้องเพลงสวด หรือจดบันทึกความประทับใจ
ทางวิญญาณ
- **ปฏิบัติศาสนกิจ** อธิการอาจจะสังเกตเห็นคนใหม่หรือ
สมาชิกแข็งขันน้อยเข้ามานั่งอยู่หลังห้องนมัสการ
ระหว่างการประชุมสี่ละลึกและหากได้รับการกระตุ้น
เตือนเขาอาจส่งข้อความถึงหัวหน้าเผยแผ่เวิร์ดให้
ต้อนรับบุคคลนั้นและเชิญพวกเขาเข้าชั้นเรียนหลัก
ธรรมพระกิตติคุณหลังเลิกประชุม
- **ทำให้การติดต่อที่จำเป็นสะดวกขึ้น** แพทย์ ผู้ให้ความ
ช่วยเหลือกรณีฉุกเฉิน และผู้ประกอบอาชีพอื่นที่

พร้อมบริการเมื่อมีสายเรียกเข้าสามารถเข้าร่วมพิธี
นมัสการได้เพราะพวกเขาสามารถติดต่อพวกเขา
ได้หากจำเป็นผ่านอุปกรณ์มือถือของพวกเขา

เมื่อเราพยายามจดจ่อกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด สำคัญ
ที่ต้องจำไว้ว่าอุปกรณ์ของเราอำนวยความสะดวกเรื่อง
การศึกษาของเราที่จริง แต่ไม่สามารถเรียนรู้แทนเราได้
อุปกรณ์สามารถให้บางอย่างเราไตร่ตรอง แต่ไม่สามารถ
คิดแทนเราได้ แม้กระทั่งสามารถช่วยให้เรานึกได้ว่าต้อง
สวดอ้อนวอน แต่การสวดอ้อนวอนเป็นสิ่งที่เราต้องทำ
ด้วยตัวเราเอง

เอ็ดเวิร์ดเบเดนาร์สอนว่าความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าของเรื่องจริง ไม่ใช่เรื่องเสมือนจริง⁸ ไม่สามารถ
คลิกสองครั้งหรือดาวน์โหลดได้⁹ ฉะนั้นขณะที่ประธาน
สมาคมสังเคราะห์ในตอนต้นบทความนี้ใช้โทรศัพท์ช่วย
ให้ความคิดเธอจดจ่อกับพระเจ้าคริสต์ เธอไม่ได้ต่อ
พันธสัญญากับโทรศัพท์ของเธอ แต่เธอต่อพันธสัญญา
กับพระองค์ การเดินทางที่อุปกรณ์มือถือช่วยเธอเริ่มต้อง
จบลงในความคิดเธอ คำสวดอ้อนวอนของเธอ และการ
กระทำของเธอ

หลักธรรม 2: ฉันทนลดสิ่งรบกวนให้เหลือน้อยที่สุด

เราทุกคนควรพยายามหาสภาพแวดล้อมที่ทำให้เรา
จดจ่อกับการนมัสการและการเรียนรู้ได้ดีขึ้น การทำให้
สิ่งรบกวนเหลือน้อยที่สุดเป็นเรื่องสำคัญ หลักธรรมนี้
ประยุกต์ใช้ได้กับทุกสถานการณ์ ตั้งแต่การพูดคุยหรือ
จัดการกับลูกที่งอแงไปจนถึงการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลของเรา

อุปกรณ์ที่ออกแบบไว้ให้ทำหลายอย่างอาจทำให้เรา
ไปได้หลายทาง เห็นได้ชัดว่าการดูวิดีโอ ฟังเพลง
หรือเล่นเกมจะทำให้เอาใจใส่พิธีสี่ละลึกได้ยาก การ
เช็คอีเมล ข้อความบนมือถือ สื่อสังคม ค่ะแนก้าฟ้า
เสียงข้อความเข้า เสียงเตือนและแถบข้อความบน
มือถือจะดึงเราเข้าไปสู่เหตุการณ์ ความสัมพันธ์ และ
การสนทนาที่อยู่นอกการประชุมเช่นกัน ทั้งหมดนี้
และมากกว่านี้สามารถทำให้เราและคนอื่นๆ เสียสมาธิ
แม้จะอยู่ห่างเราหลายแถวก็ตาม

สำหรับคนที่ต้องการกำจัดสิ่งรบกวนของดิจิทัลให้หมด
ไป การเก็บอุปกรณ์ไว้ที่บ้านหรือปิดเครื่องอาจเป็นเรื่อง
สมควรทำ สำหรับคนที่ใช้อุปกรณ์เหล่านี้สนับสนุน

หากเราสังเกตเห็นคนรอบข้างเราใช้อุปกรณ์มือถือ เราต้องระวังอย่าที่คิดว่าสิ่งที่พวกเขาทำอยู่นั้นไม่เหมาะสมเพียงเพราะใช้อุปกรณ์ดิจิทัล หากคนนั้นเป็นเด็กหรือเป็นคนที่เราได้รับเรียกให้ดูแลรับผิดชอบ การตรวจสอบการใช้ของพวกเขาเมื่อพระวิญญาณทรงนำอาจเป็นเรื่องสมควรทำ หรือมีฉะนั้นก็พยายามหันกลับมาสนใจการนมัสการของเราเอง

การเรียนรู้ด้วยกัน

ในคำพูดที่ครอบคลุมหลักธรรมเหล่านี้ เอ็ดเดอร์ไอค์สแนะนำว่า “ระหว่างการประชุมศีลระลึก—และโดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างพิธีศีลระลึก—เราควรตั้งใจจดจ่ออยู่กับ การนมัสการและละเว้นจากกิจกรรมอื่นทุกอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากพฤติกรรมที่อาจรบกวนการนมัสการของผู้อื่น”¹²

มีหลักธรรมอีกหลายประการที่จะช่วยชี้นำการใช้ของเรา เมื่ออุปกรณ์ดิจิทัลกลายเป็นเรื่องปกติธรรมดาตามากขึ้นในวัฒนธรรมของเรา เราจะต้องช่วยกันตอบคำถามว่าอะไรเหมาะสม เพราะทุกสถานการณ์ไม่เหมือนกันและ เทคโนโลยีจะเปลี่ยนแปลงต่อไป เราจึงต้องสำรวจการใช้ของเราเสมอ พิจารณามุมมองใหม่หรือมุมมองต่าง และยินดีให้อภัยผู้อื่นขณะที่เราเรียนรู้ด้วยกัน ■

อ้างอิง

1. See “10th Annual Cisco Visual Networking Index (VNI) Mobile Forecast Projects 70 Percent of Global Population Will Be Mobile Users,” Feb. 3, 2016, newsroom.cisco.com.
2. See David A. Bednar, “Apostle Offers Counsel about Social Media,” *Ensign*, Jan. 2015, 17; *Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe [1954], 18–19.
3. In Sarah Jane Weaver, “Elder Bednar Tells 2016 Mission Presidents Not to Fear Technology,” July 6, 2016, news.lds.org.
4. See “Elder Bednar Tells 2016 Mission Presidents.”
5. M. Russell Ballard, “Sharing the Gospel Using the Internet,” *Liahona*, June 2008, N2.
6. *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท* (2007), 307.
7. ดู ดัลลีน เอช. ไอค์ส, “การประชุมศีลระลึกและพิธีศีลระลึก,” *เลียวโฮนา*, พ.ย. 2008, 21–25.
8. เดวิด เอ. เบตนาร์, “เรื่องดังที่เป็นจริง,” *เลียวโฮนา*, มิ.ย. 2010, 22–31.
9. See Scott D. Whiting, “Digital Detachment and Personal Revelation,” *Ensign*, Mar. 2010, 16–21.
10. ดู เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “จงนั่งเกิดและรู้ว่าเรคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ” (การให้ข้อคิดทางวิญญาณระบบการศึกษาของศาสนจักร, 4 พ.ค., 2014); lds.org/broadcasts.
11. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “การนมัสการในการประชุมศีลระลึก,” *เลียวโฮนา*, ส.ค. 2004, 14.
12. ดัลลีน เอช. ไอค์ส, “การประชุมศีลระลึกและพิธีศีลระลึก,” 22–23.

การนมัสการของพวกเขาแต่ไม่ต้องการรบกวนผู้อื่น อาจจะเป็นอันตราย ตั้งอุปกรณ์ในโหมดไม่รบกวนหรือโหมดเครื่องบิน¹⁰

หลักธรรม 3: มั่นใจต่อการนมัสการของฉัน

มักจะมีสิ่งรบกวนแบบใดแบบหนึ่งเสมอ และเชื่อว่าทั้งหมดจะเป็นดิจิทัล อาจรวมถึงเด็กก้องแวง แมลงดัง หึ่งๆ หรือเสียงที่เกิดจากการจราจรด้านนอก เรามีความรับผิดชอบเบื้องต้นต่อสิ่งที่เราได้จากการนมัสการของเรา ฉะนั้นหากมีคนลืมนั่งโทรศัพท์ในโหมดเครื่องบิน เราต้องพยายามทำให้ตัวเราอยู่ในโหมด “ไม่สนใจสิ่งรบกวน”

ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันสอนว่า “สมาชิกแต่ละคนของศาสนจักรมีความรับผิดชอบต่อการเพิ่มพูนทางวิญญาณที่เกิดขึ้นได้จากการประชุมศีลระลึก”¹¹

โดย ไบรอัน เค. แอชตัน
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่าย
ประธาน โรงเรียนวัน
อาทิตย์สามัญ

การสอนด้วยเทคโนโลยี: ดึงดูดเยาวชนในโลกดิจิทัล

เทคโนโลยีสามารถเป็นพันธมิตรแทนที่
จะเป็นศัตรูในห้องเรียนได้อย่างไร

เมื่อข้าพเจ้าไปเยี่ยมมอร์ดและสเตคต่างๆ ทั่วศาสนจักร ครูและผู้นำของเยาวชนมักจะถามว่า “เราจะป้องกันไม่ให้อุปกรณ์ดิจิทัลเป็นสิ่งรบกวนในชั้นเรียนได้อย่างไร” ขณะเดียวกัน ครูสอนเยาวชนเก่งที่สุดหลายคนก็ข้าพเจ้า เคยสังเกตจะเริ่มชั้นเรียนของพวกเขาโดยพูดว่า “วางโทรศัพท์ที่ก่อนแล้วเงยหน้า...” ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอแบ่งปันสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนรู้มาสักเล็กน้อยเกี่ยวกับการช่วยให้เยาวชนใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและเกิดผลดีในห้องเรียนพระกิตติคุณ

คำพยากรณ์เกี่ยวกับเทคโนโลยี

ศาสตราจารย์และอัครสาวกเคยพูดกับเราเกี่ยวกับพรของเทคโนโลยี โดยบอกเราว่าพระบิดาบนสวรรค์ประทานเทคโนโลยีเพื่อช่วยเราทำให้งานของพระองค์ก้าวหน้าเร็วมากขึ้น ในปี 1862 ประธานบริคัม ยังก์ (1801–1877) สอนว่า “การค้นพบทุกอย่างในด้านวิทยาศาสตร์และศิลปะซึ่งถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติจริงๆ ประธานนี้ให้โดยการเปิดเผยโดยตรงจากพระผู้เป็นเจ้า... ประธานนี้ให้เพื่อเตรียมทางสำหรับชัยชนะสุดท้ายของความจริง และการไถ่แผ่นดินโลกจากอำนาจของบาปและซาตาน เราควรใช้ประโยชน์จากการค้นพบที่ยอดเยี่ยมทั้งหมดนี้... และให้บุตรธิดาของเราได้ประโยชน์จากความรู้ที่เป็นประโยชน์

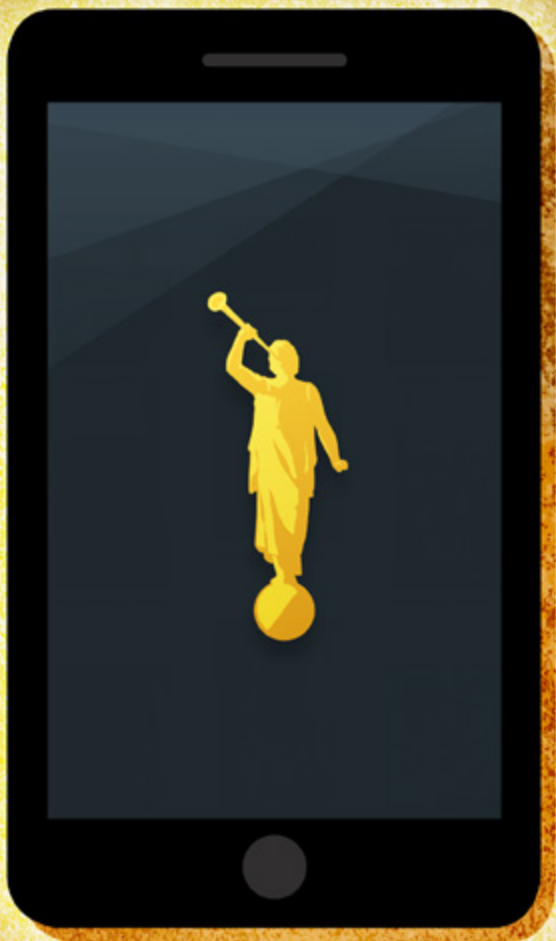
ทุกสาขาเพื่อเตรียมพวกเขาให้พร้อมก้าวไปข้างหน้าและทำส่วนของตนได้อย่างดีในงานอันสำคัญยิ่ง”¹

การใช้อุปกรณ์ดิจิทัลในกิจกรรมที่ขอบรรณ

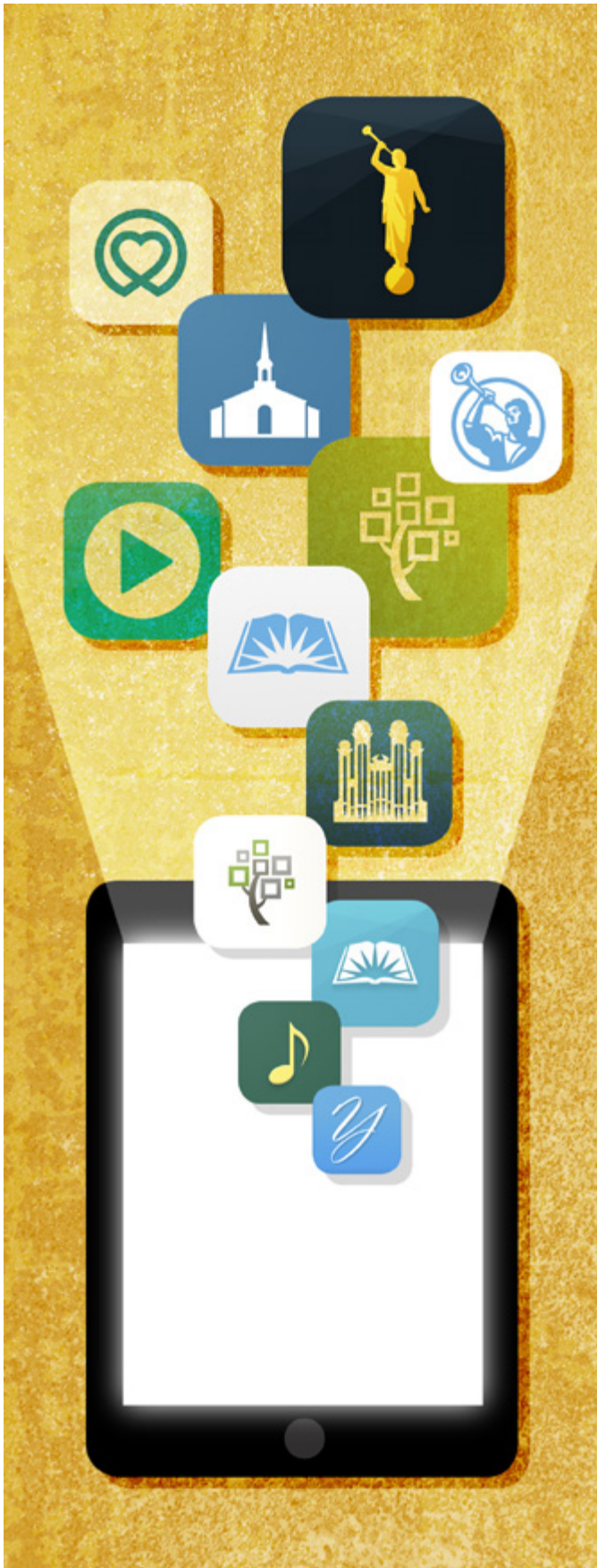
ในชีวิตข้าพเจ้าเอง การศึกษาพระกิตติคุณดีขึ้นเมื่อใช้พระคัมภีร์และแหล่งข้อมูลอื่นในแอปพลิเคชันมือถือของคลังค้นคว้าพระกิตติคุณ

เยาวชนของเราได้รับการเตรียมมาให้ศึกษา สอน และสั่งสอนพระกิตติคุณในชีวิตประจำวันและขณะเป็นผู้สอนศาสนาโดยใช้เทคโนโลยีในแบบที่เราเพิ่งเริ่มต้นพบ เพราะปฏิบัติพยายามใช้นวัตกรรมที่ดีและเป็นประโยชน์ทุกอย่างสำหรับจุดประสงค์ที่ชั่วร้ายของเขา ท่านในฐานะบิดามารดา ผู้นำ และครูจึงมีหน้าที่ช่วยให้เยาวชนฝึกใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้องและเกิดผลดีตั้งแต่อายุยังน้อย

บ้านเป็นสถานที่ฝึกเรื่องนี้ได้ดีที่สุด (บิดามารดาผู้กำลังมองหาแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์อาจจะใช้สื่อการเรียนการสอนบางอย่างของศาสนจักรตามที่ระบุไว้ในกรอบสี่เหลี่ยมด้านข้างที่เพิ่มเข้ามา) ห้องเรียนพระกิตติคุณมอบโอกาสสำคัญๆ ให้ช่วยเยาวชนเชื่อมโยงอุปกรณ์ดิจิทัลของพวกเขากับกิจกรรมที่ขอบรรณและรู้สึกถึงพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ ครูและผู้นำสามารถใช้วิธีต่อไปนี้ช่วยทำให้เกิดขึ้น

ตั้งความคาดหวังบนพื้นฐานของหลักธรรม

ตั้งความคาดหวังเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในห้องเรียน บนพื้นฐานของหลักธรรม หลักธรรมสำคัญประการหนึ่ง อาจเป็นว่า “จุดประสงค์ของเราในชั้นเรียนคือเรียนพระกิตติคุณผ่านพระวิญญูณบริสุทธิ การใช้อุปกรณ์ดิจิทัลของเราควรช่วยในเรื่องนี้ ไม่ใช่ทำให้เราจากจุดประสงค์” การทำเช่นนี้ได้ผลยิ่งกว่าตั้งกฎอย่างเช่น “เราไม่ใช้สื่อสังคมระหว่างชั้นเรียน” กฎนี้ส่งข่าวสารว่าสื่อสังคมไม่ดี แต่หลักธรรมเปิดช่องให้ใช้สื่อสังคมในห้องเรียนได้ในวิธีที่เหมาะสม เช่น ติดต่อคนที่ไม่ได้เข้าชั้นเรียนเพื่อให้พวกเขาเห็นว่าเราคิดถึงพวกเขาและเชิญชวนพวกเขามาสัปดาห์หน้า

เราทำร้ายเยาวชนของเราด้วยกฎที่บอกว่าพฤติกรรมนั้นผิดทั้งที่ไม่ผิด ดังนั้นจึงก่อให้เกิดความสับสนเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในสภาวะแวดล้อมอื่นและพลาดโอกาสสอนวิธีใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ความคาดหวังที่เราตั้งไว้ด้วยความช่วยเหลือของเยาวชนในชั้นเรียนควรสอดคล้องกับอายุและวุฒิภาวะของพวกเขา

เรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี

อย่าปล่อยให้ความกลัวของท่านหรือการขาดความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีขัดขวางไม่ให้เยาวชนใช้อุปกรณ์ดิจิทัลในวิธีที่เหมาะสม วอร์ดหนึ่งรายงานว่าเขาจัดอบรมครูเกี่ยวกับวิธีใช้อุปกรณ์ดิจิทัลศึกษาพระกิตติคุณ พวกเขาพบว่าเมื่อครูเชี่ยวชาญการใช้เทคโนโลยีมากขึ้น พวกเขาจะตื่นเต้นมากขึ้นเช่นกันกับการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลสอนพระกิตติคุณ และปัญหาเรื่องอุปกรณ์ดิจิทัลเป็นสิ่งรบกวนในห้องเรียนจะลดลงไปมาก

ทำบทเรียนเชิงโต้ตอบ

ข้าพเจ้าพบว่าวิธีที่ดีที่สุดในการช่วยให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้องเหมาะสมคือทำบทเรียนเชิงโต้ตอบ และรวมอุปกรณ์ดิจิทัลไว้ในแผนบทเรียน ข้าพเจ้าแทบจะไม่พบนักเรียนใช้โทรศัพท์มือถืออย่างไม่เหมาะสมในชั้นเรียนที่ครูถามคำถามที่ได้รับการเฉลย นักเรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนและรู้สึกว่าครูรักพวกเขา และพระวิญญูณบริสุทธิสถิตอยู่ที่นี่

ที่เป็นเช่นนั้นเพราะครูมักจะเริ่มชั้นเรียนโดยถามคำถามที่ได้รับการเฉลย จากนั้นให้เยาวชน บ่อยครั้งจะเป็นกลุ่ม

เล็ก หากคำตอบของคำถามในพระคัมภีร์และถ้อยคำของ ศาสดาพยากรณ์ ตลอดบทเรียน ครูให้ชั้นเรียนค้นคว้า พระคัมภีร์ ศึกษาคำพูดการประชุมใหญ่สามัญ ดูวีดิทัศน์ ที่ศาสนจักรผลิต และสนทนาสิ่งที่พวกเขากำลังเรียนรู้ ยิ่ง เยาวชนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้มากเพียงใด แนวโน้ม ที่พวกเขาจะใช้อุปกรณ์ดิจิทัลอย่างเหมาะสมจะยิ่งมาก เพียงนั้น

หาจุดสมดุล

เมื่อเรารวมเทคโนโลยีไว้ในบทเรียนของเรา สำคัญที่ต้อง จำไว้ว่าการใช้เทคโนโลยีของเราต้องสมดุล เราต้องระวังอย่า ให้เทคโนโลยีกลายเป็นบทเรียนหรือเขวจากการรู้สึกถึงพระ วิญญาณบริสุทธิ์

นอกจากนี้ นักเรียนบางคนไม่มีอุปกรณ์ดิจิทัลและไม่ ควรทำให้พวกเขาารู้สึกว่าถูกตัดออกจากกลุ่ม นอกจากนี้ วิดีทัศน์ของศาสนจักรแล้ว กิจกรรมที่สามารถทำได้บน อุปกรณ์ดิจิทัลในห้องเรียนควรจะทำกับพระคัมภีร์ที่เป็น กระดาษและนิตยสารศาสนจักรเป็นเล่มๆ ได้เช่นกัน

ทั้งยังมีหลายครั้งที่อุปกรณ์ดิจิทัลอาจไม่เหมาะสม ตัวอย่างเช่น เมื่อนักเรียนหรือครูกำลังแสดงประจักษ์ พยาน ครูควรเชื่อเชิญนักเรียนด้วยความรักให้วางโทรศัพท์มือถือและสัมผัสสิ่งที่พระวิญญาณกำลังสอนพวกเขา

แสดงความอดทน

สุดท้าย สำหรับเยาวชนบางคน การฝึกใช้อุปกรณ์ดิจิทัล อย่างเหมาะสมในชั้นเรียนอาจใช้เวลาพอสมควร ครูผู้เป็น เหมือนพระคริสต์ในห้องเรียนใดก็ตามจะแสดงความ อดทนและรักคนที่กำลังพยายาม

เทคโนโลยี: ช่วยปรับปรุง ไม่ใช่ภัยคุกคาม

การช่วยให้เยาวชนใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมจะเป็น พรแก่พวกเขาตลอดชีวิต และสามารถยกระดับชั้นเรียน ของเรา ดังที่เอลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ (1928–2015) แห่ง โควรัมอัครสาวกสิบสองแบ่งปัน “เมื่อเข้าใจและนำไปใช้ใน จุดประสงค์ที่ชอบธรรม เทคโนโลยีย่อมไม่เป็นภัย แต่กลับ เป็นสิ่งช่วยปรับปรุงการสื่อสารทางวิญญาณ”²

ในฐานะฝ่ายประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ เราเชื่อ เชิญให้ครูนำเทคโนโลยีมาใช้ในบทเรียนของพวกเขาและ พยายามทุกวิถีทางเพื่อช่วยให้เยาวชนฝึกใช้เทคโนโลยี

เพื่อจุดประสงค์ที่ชอบธรรม ถ้าท่านจะทูลขอพระบิดาบน สวรรค์ให้ทรงช่วยในความพยายามของท่าน พระองค์จะ ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนเหล่านั้น ■

อ้างอิง

1. *Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 18–19.
2. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “เพื่อให้มีสันติสุขในบ้าน,” *เสี้ยวโฮนา*, พ.ศ. 2013, 30.

การใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม

บราเดอร์ไบรอัน เค. แอชตันบอกเราว่าบ้านเป็น สถานที่ฝึกใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้องเหมาะสมได้ ดีที่สุด แหล่งข้อมูลต่อไปนี้จะสามารถช่วยให้แต่ละบุคคล บิตามารดา และครอบครัวตัดสินใจใช้เทคโนโลยีที่มี อยู่อย่างเหมาะสม:

- *มาตรการป้องกันการใช้เทคโนโลยี* แม้จะเขียนไว้ สำหรับผู้สอนศาสนา แต่แนวทางในหนังสือเล่ม นี้ปรับใช้กับครอบครัวได้ มีให้อ่าน 28 ภาษาใน แอปพลิเคชันคลังค้นคว้าพระกิตติคุณหรือเป็นรูป เล่มจากศูนย์หนังสือหรือคลังออนไลน์
- รายชื่อบทเรียนการสังสรรค์ในครอบครัวเรื่อง การหลีกเลี่ยงสื่อลามก รวมถึงวิธีเลือกสื่อที่ดี ดู ได้ที่ overcomingpornography.org/resources (มีให้อ่าน 10 ภาษา)
- แนวทางการสนทนาในครอบครัวเกี่ยวกับสื่อ สังคมเน้นใน “Families Should Discuss How to Use Social Media in Righteous Ways,” ที่ lds.org/go/81833a (มีให้อ่าน 10 ภาษา) หรือในบทความ ของเอ็ดเดอร์เว็ด เอ. เบดเนอร์แห่งโควรัม อัครสาวกสิบสองเรื่อง “ทวามแผ่นดินโลกผ่านสื่อ สังคม,” ใน *เสี้ยวโฮนา* เดือนสิงหาคม 2015

บทที่ 6

ของประทาน และอำนาจของ พระเจ้า

บทนี้เป็นบทที่ 6 ของประวัติศาสตร์จักรเซียงบรรยายสี่เล่มชุดใหม่ชื่อ วิสุทธิชน: เรื่องราวของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ในยุคสุดท้าย อีกไม่นานหนังสือจะมีเป็นรูปเล่มให้อ่าน 14 ภาษาในหมวดประวัติศาสตร์ของแอปพลิเคชันคลังค้นคว้าพระกิตติคุณ และออนไลน์ที่ วิสุทธิชน.lds.org บทที่ 5 จัดพิมพ์ในฉบับเดือนกรกฎาคม พุทธถึงงานแปลพระคัมภีร์มอรมอน 116 หน้าแรกที่หายไปในปี 1828

เมื่อโจเซฟกลับไปฮาร์โมนีย์ในฤดูร้อนของปี 1828 โมโรไนประกาศต่อเขาอีกครั้งและนำแผ่นจารึกไป “หากเจ้าถ่อมตนเพียงพอ และสำนึกผิด” ทูตสวรรค์กล่าวว่า “เจ้าจะได้รับแผ่นจารึกอีกครั้งในวันที่สี่สิบสองกัณยาน”¹

ความมืดครอบงำความคิดของโจเซฟ² เขารู้ว่าเขาผิดที่ละเลยพระประสงค์ของพระเจ้าและเป็นเจ้าและไว้วางใจมาร์ตินจนให้ตนนับไว้กับเขา เวลานี้พระเจ้าไม่วางพระทัยให้เขามีแผ่นจารึกหรือเครื่องแปลอีกต่อไป เขารู้สึกว่าเขาสมควรได้รับโทษทุกอย่างที่สวรรค์ส่งมาให้เขา³

ด้วยความรู้สึกผิดและความเสียใจอันหนักหน่วง เขาคุกเข่าลงสวดอ้อนวอน สาราพบาปของเขาและวิงวอนขอการให้อภัย เขาทบทวนถึงความผิดของเขาและสิ่งที่เขาจะทำได้ดีขึ้นหากพระเจ้าทรงให้เขาแปลอีกครั้ง⁴

วันหนึ่งในเดือนกรกฎาคม เมื่อโจเซฟกำลังเดินอยู่ไม่ไกลจากบ้านของเขา โมโรไนประกาศต่อเขา ทูตสวรรค์ยื่นเครื่องแปลให้โจเซฟ เขาเห็นข้อความจากสวรรค์ในเครื่องแปลโดยบอกว่า “งาน, และแผนการ, และจุดประสงค์ทั้งหลายของพระเจ้าจะล้มเหลวไม่ได้, ทั้งสิ่งเหล่านี้จะไร้ผลไม่ได้”⁵

ถ้อยคำเหล่านี้ให้ความมั่นใจ แต่ก็ตามมาด้วยถ้อยคำต่าห็นิตติง “คำบัญชาที่เจ้าได้รับเคร่งครัดอะไรเช่นนั้น” พระเจ้าตรัส “เจ้าไม่ควรกลัวมนุษย์ยิ่งกว่าพระเจ้า” พระองค์ทรงบัญชาให้โจเซฟระมัดระวังมากขึ้นกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ บ้านที่กที่อยู่ในแผ่นจารึกของคำสำคัญมากกว่าชื่อเสียงของมาร์ตินหรือความปรารถนาของโจเซฟที่จะเอาใจคน พระเจ้าทรงเตรียมบันทึกไว้เพื่อต่อพันธสัญญาโบราณของพระองค์และสอนให้ทุกคนพึ่งพาพระเยซูคริสต์เพื่อความรอด

พระเจ้าทรงกระตุ้นให้โจเซฟระลึกถึงพระเมตตาของพระองค์ “จงกลับใจจากสิ่งที่เจ้าทำไป,” พระองค์ทรงบัญชา “และเจ้ายังได้รับเลือกอยู่” พระองค์ทรงเรียกโจเซฟเป็นศาสนทายากรณ์และผู้หยั่งรู้ของพระองค์อีกครั้ง ภาระนั้นพระองค์ทรงเตือนให้เขาพึ่งพระคำของพระองค์

“เว้นแต่เจ้าจะทำการนี้,” พระองค์ทรงประกาศ “เจ้าจะถูกปล่อยไปและกลับเป็นดังคนอื่น ๆ, และไม่มีของประทานอีกต่อไป”⁶

ฤดูใบไม้ร่วงปีนั้น บิดามารดาของโจเซฟเดินทางลงใต้ไปยังฮาร์โมนีย์ ผ่านไปเกือบสองเดือนตั้งแต่โจเซฟออกจากบ้านของพวกเขาในแมนเชสเตอร์ พวกเขาไม่ได้ยินข่าวคราวจากโจเซฟเลย พวกเขากังวลว่าเหตุการณ์เลวร้ายในช่วงฤดูร้อนทำให้โจเซฟโศกเศร้า เพียงไม่กี่สัปดาห์ โจเซฟสูญเสียลูกคนแรก เกือบสูญเสียภรรยา และสูญเสีย

ต้นฉบับหลายหน้า พวกเขาต้องการแน่ใจว่าโจเซฟและ
เอ็มมาสบายดี

เหลือไม่ถึงสองกิโลเมตรจะถึงจุดหมายปลายทาง โจเซฟ
ซีเนียร์และลูซีปัลมปีติที่ได้เห็นโจเซฟยืนอยู่บนถนนเบื้อง
หน้าของพวกเขาด้วยท่าทีที่สงบและมีความสุข โจเซฟบอก
พวกเขาเกี่ยวกับการสูญเสียความไว้วางใจจากพระเจ้าเป็น
เจ้า การที่เขากลับใจจากบาป และได้รับการเปิดเผย พระ
ดาร์สติเตียนจากพระเจ้าทำให้เขาเจ็บปวด แต่เช่นเดียว
กับศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณเขาเขียนการเปิดเผยไว้ให้
คนอื่นอ่าน นั่นเป็นครั้งแรกที่เขาจดบันทึกพระวจนะของ
พระเจ้าที่ตรัสกับเขา

โจเซฟบอกพ่อแม่ของเขาด้วยว่าโมโรไนค้นแผ่นจารึก
และเครื่องแปลให้เขาแล้ว โจเซฟเล่าว่า ทูตสวรรค์ดู
จะพอใจ “เขาบอกผมว่าพระเจ้าทรงรักผมเพราะความ

ซื่อสัตย์และความอ่อนน้อมถ่อมตนของผม”

เขาเก็บบันทึกไว้ในบ้านอย่างปลอดภัย โดยซ่อนไว้ใน
หีบ “เอ็มมาจดให้ผมในตอนนั้น” โจเซฟบอกพวกเขา “แต่
ทูตสวรรค์บอกว่าพระเจ้าจะทรงส่งคนมาจดให้ผม และผม
วางใจว่าจะเป็นเช่นนั้น”⁷

ฤดูใบไม้ผลิต่อมา มาร์ติน แฮร์ริสเดินทางมาฮาร์โมนีย์
พร้อมกับข่าวร้าย ภรรยาของเขายื่นคำร้องต่อศาล กล่าวหา
ว่าโจเซฟเป็นคนฉ้อโกงที่เสแสร้งว่าแปลแผ่นจารึกของคำ
ตอนนี้มาร์ตินต้องรอหมายเรียกไปให้การที่ศาล เขาต้อง
ให้การว่าโจเซฟหลอกลวงเขา มิฉะนั้นลูซีจะฟ้องเขาข้อหา
หลอกลวงเช่นเดียวกัน⁸

มาร์ตินกดดันให้โจเซฟแสดงหลักฐานให้เขามากขึ้น
ว่าแผ่นจารึกมีจริง เขาต้องการบอกศาลทุกอย่างเกี่ยวกับ

งานแปล แต่เขาก็กังวลว่าคนจะไม่เชื่อเขา ลูซีเองได้ค้นบ้าน
ครอบครัวสมิธและไม่เคยพบบันทึกเลย ถึงแม้ว่ามาร์ติน
เคยเป็นผู้จดคำแปลให้โจเซฟนานสองเดือน แต่มาร์ตินก็
ไม่เคยเห็นแผ่นจารึกและเป็นพยานไม่ได้ว่าเขาเคยเห็น⁹

โจเซฟนำคำถามนี้ไปทูลพระเจ้าและได้รับคำตอบให้
เพื่อนของเขา พระเจ้าจะไม่บอกมาร์ตินว่าต้องพูดอะไรใน
ศาล และพระองค์จะไม่ประทานหลักฐานเพิ่มเติมจนกว่า
มาร์ตินเลือกที่จะอ่อนน้อมถ่อมตนและใช้ศรัทธา “หาก
พวกเขาไม่ยอมเชื่อถ้อยคำของเรา, พวกเขาก็จะไม่เชื่อเจ้า,
ผู้รับใช้ของเรา โจเซฟ” พระองค์ตรัส “หากเป็นไปได้ว่าเจ้า
จะแสดงให้พวกเขาเห็นสิ่งทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ที่เรามอบ
หมายให้เจ้า.”

พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะปฏิบัติต่อมาร์ตินอย่างมีเมตตา
อย่างไรก็ตาม หากเขาทำสิ่งที่โจเซฟทำในฤดูร้อนนั้นและ
ถ่อมตน วางใจในพระผู้เป็นเจ้า และเรียนรู้จากความผิด
พลาดของเขา พยานที่ซื่อสัตย์สามคนจะ
เห็นแผ่นจารึกในเวลาอันสมควร พระเจ้า
ตรัส และมาร์ตินจะเป็นหนึ่งในนั้นหาก
เขาเลิกแสวงหาการยอมรับจากผู้อื่น¹⁰

ก่อนจบพระดำรัสของพระองค์
พระเจ้าทรงประกาศดังนี้ “หากคนรุ่นนี้
หาทำใจแข็งกระด้างไม่” พระองค์ตรัส
“เราจะสถาปนาศาสนจักรของเรา”¹¹

โจเซฟไตร่ตรองถ้อยคำเหล่านั้นขณะที่
มาร์ตินคัดลอกการเปิดเผย จากนั้น
เขาและเอ็มมาฟังมาร์ตินอ่านทวนเพื่อ
ตรวจสอบความถูกต้อง ขณะที่พวกเขา
อ่าน บิดาของเอ็มมาเข้ามาในห้องและฟัง เมื่อพวกเขาอ่าน
จบ เขาถามว่านั่นเป็นคำพูดของใคร

“พระเจ้าของพระเยซูคริสต์” โจเซฟและเอ็มมา
อธิบาย

“ผมคิดว่าทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องเพื่อเจ้า” ไอแซคกล่าว
“หยุดเถอะ”¹²

โดยไม่สนใจพู่ของเอ็มมา มาร์ตินนำสำเนาการเปิดเผย
ของเขาไปและขึ้นรถม้าโดยสารกลับบ้าน เขามาที่ฮาร์โมนีย์
เพื่อแสวงหาหลักฐานเกี่ยวกับแผ่นจารึก และเขาจากไป
พร้อมกับการเปิดเผยซึ่งเป็นพยานถึงความเป็นจริงของ
แผ่นจารึก เขาไม่สามารถใช้การเปิดเผยนี้ในศาล แต่เขา
กลับไปพอลไมราโดยที่รู้ว่าพระเจ้าทรงรู้จักเขา

หลังจากนั้น เมื่อมาร์ตินยื่นต่อหน้าผู้พิพากษา เขา
แสดงประจักษ์พยานเรียงง่ายอันทรงพลัง ด้วยการขู่มือ
ข้างหนึ่ง เขาเป็นพยานถึงความจริงของแผ่นจารึกทองคำ
และประกาศว่าเขาเต็มใจให้เงินห้าสิบบดอลลาร์แก่โจเซฟ

เพื่อทำงานของพระเจ้า เมื่อไม่มีหลักฐานพิสูจน์ข้อกล่าวหา
ของลูซี ศาลจึงยกฟ้อง¹³

ในระหว่างนั้น โจเซฟทำงานแปลต่อไปโดยสวดอ้อนวอน
ให้พระเจ้าทรงส่งผู้จดคำแปลอีกคนมาให้เขาในเร็ววัน¹⁴

ที่แมนเชสเตอร์ ชายหนุ่มคนหนึ่งชื่อออลิเวอร์ คาวเตอร์
อาศัยอยู่กับพ่อแม่ของโจเซฟ ออลิเวอร์อายุน้อยกว่า
โจเซฟหนึ่งปี และในฤดูใบไม้ร่วงของปี 1828 เขาเริ่มสอน
ที่โรงเรียนห่างจากบ้านไร่ของครอบครัวสมิธไปทางใต้
ประมาณสองกิโลเมตร

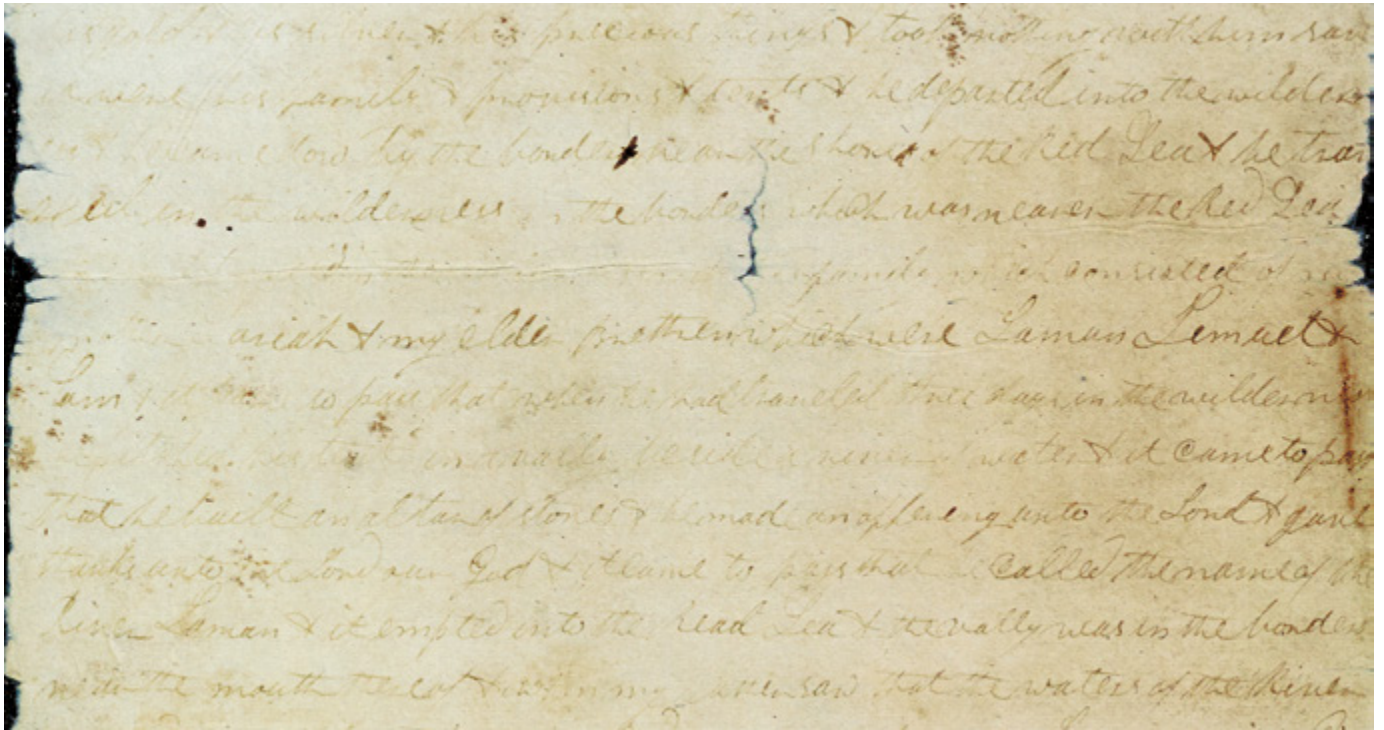
ครูมักจะอาศัยอยู่กับครอบครัวนักเรียนของพวกเขา เมื่อ
ออลิเวอร์ได้ยินข่าวลือเกี่ยวกับโจเซฟและแผ่นจารึกทองคำ
เขาขอว่าเขาจะอยู่กับครอบครัวสมิธได้หรือไม่ในตอนแรก
เขาเรียนรู้รายละเอียดเล็กน้อยจากครอบครัว ต้นฉบับที่ถูก
ขโมยไปและการซุบซิบนินทาในท้องที่ทำให้พวกเขาระวัง
ตัวจนถึงขนาดหนึ่งเงี่ยง¹⁵

แต่ในระหว่างฤดูหนาวปี 1828–1829
เมื่อออลิเวอร์สอนลูกๆ ของครอบครัว
สมิธ เขาได้รับความไว้วางใจจากเจ้าของ
บ้าน ในช่วงเดียวกันนี้ โจเซฟ ซีเนียร์
กลับมาจากการเดินทางไปฮาร์โมนีย์
พร้อมกับการเปิดเผยที่ประกาศว่า
พระเจ้ากำลังจะทรงเริ่มงานอัศจรรย์¹⁶
เมื่อถึงตอนนั้นออลิเวอร์ก็ได้พิสูจน์แล้ว
ว่าเป็นผู้ตั้งใจแสวงหาความจริง และ
บิดามารดาของโจเซฟบอกเขามากขึ้น
เกี่ยวกับการเรียกจากสวรรค์ของลูกชาย¹⁷

สิ่งที่พวกเขาบอกทำให้ออลิเวอร์ประทับใจและต้องการ
ช่วยเรื่องการแปล เช่นเดียวกับโจเซฟ ออลิเวอร์ไม่พอใจกับ
ศาสนจักรสมัยใหม่และเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์
ผู้ยังคงเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์ต่อผู้คน¹⁸ แต่
โจเซฟกับแผ่นจารึกทองคำก็อยู่ไกลและออลิเวอร์ไม่รู้ว่าเขา
จะช่วยงานได้อย่างไรหากเขาอยู่ในแมนเชสเตอร์

วันหนึ่งในฤดูใบไม้ผลิ เมื่อฝนตกลงบนหลังคาบ้านของ
ครอบครัวสมิธ ออลิเวอร์บอกครอบครัวนั้นว่าเขาต้องการไป
ช่วยโจเซฟที่ฮาร์โมนีย์เมื่อปิดภาคเรียน ลูซีและโจเซฟ
ซีเนียร์กระตุ้นให้เขาทูลถามพระเจ้าว่าความปรารถนาของ
เขาถูกต้องหรือไม่¹⁹

เมื่อเขานอน ออลิเวอร์สวดอ้อนวอนตามลำพังเพื่อรู้ว่าสิ่ง
ที่เขาได้ยินเกี่ยวกับแผ่นจารึกทองคำเป็นจริงหรือไม่ พระเจ้า
ทรงแสดงนิมิตให้เขาเห็นแผ่นจารึกทองคำและความ
พยายามของโจเซฟในการแปลแผ่นจารึก เขารู้สึกสงบและ
เขารู้ในเวลาหนึ่งว่าเขาควรอาสาเป็นผู้จดคำแปลให้โจเซฟ²⁰

ออลิวอร์ ความเคียดแค้นเป็นผู้อวดงานแปลพระกัมภีร์มรอนหน้านี้

ออลิวอร์ ไม่ได้บอกใครเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนของเขา แต่ทันทีที่โรงเรียนปิดภาคเรียน เขาและแซมมิวเอล น้องชายของโจเซฟเดินเท้าไปที่ฮาร์โมนีย์ซึ่งอยู่ไกลออกไปประมาณหนึ่งร้อยหกสิบกว่ากิโลเมตร ถนนหนทางเย็นและเต็มไปด้วยโคลนจากฝนฤดูใบไม้ผลิ ออลิวอร์เป็นผลที่นิ้วเท้าเนื่องจากอากาศเย็นจัดเมื่อเขาและแซมมิวเอลไปถึงประตูบ้านโจเซฟและเอ็มมา แต่เขายังคงกระตือรือร้นที่จะพบกับคู่สามีภรรยาและเห็นด้วยตนเองว่าพระเจ้าทรงทำงานผ่านศาสตาศาพยากรณ์หนุ่มอย่างไร²¹

เมื่อออลิวอร์มาถึงฮาร์โมนีย์ ดูราวกับว่าเขาเคยอยู่ที่นั่นมาตลอด โจเซฟคุยกับเขาจนดึก ฟังเรื่องราวของเขา และตอบคำถามของเขา เห็นได้ชัดว่าออลิวอร์มีการศึกษาดี และโจเซฟยอมรับข้อเสนอของเขาที่จะเป็นผู้จดคำแปลทันที

หลังจากออลิวอร์มาถึง งานแรกของโจเซฟคือหาสถานที่ทำงาน เขาขอให้ออลิวอร์ร่างสัญญาซึ่งโจเซฟสัญญาที่จะจ่ายค่าเช่าบ้านหลังเล็กที่เขาอยู่กับเอ็มมา รวมถึงค่าโรงนาและพื้นที่โดยรอบให้กับพ่อตาของเขา²² โดยเอาใจใส่ต่อความผาสุกของเอ็มมาลูกสาวของพวกเขา บิดามารดาของเอ็มมาตกลงรับเงื่อนไขและสัญญาว่าจะช่วยทำให้ความกลัวของชาวบ้านเกี่ยวกับโจเซฟสงบลง²³

ในระหว่างนั้น โจเซฟและออลิวอร์เริ่มการแปล พวกเขาทำงานร่วมกันได้ดี ครั้งละหลายสัปดาห์โดยบ่อยครั้งมี

เอ็มมาอยู่ในห้องเดียวกันใช้ชีวิตประจำวันของเธอ²⁴ บางครั้งโจเซฟแปลโดยดูผ่านเครื่องแปลและอ่านอักษรในแผ่นจารึกเป็นภาษาอังกฤษ

บ่อยครั้งเขาพบว่าการใช้ศิลาผู้หยั่งรู้หนึ่งก้อนนั้นสะดวกกว่า เขาวางศิลาผู้หยั่งรู้ไว้ในหมวก แขนงหน้าลงไปในหมวกเพื่อบังแสงจากภายนอก แล้วมองดูที่ศิลา แสงสว่างจากศิลาจะส่องในความมืด แสดงให้เห็นคำซึ่งโจเซฟบอกให้เขียนขณะที่ยออลิวอร์จดไว้อย่างรวดเร็ว²⁵

ภายใต้การนำทางจากพระเจ้า โจเซฟไม่ได้พยายามแปลใหม่ตรงส่วนที่เขาทำหาย แต่เขาและออลิวอร์แปลบันทึกต่อไป พระเจ้าทรงเปิดเผยว่าซาตานชักนำให้คนชั่วนำต้นฉบับเหล่านั้นไป แก้อ้อยคำ และใช้ถ้อยคำเหล่านั้นเพื่อสร้างความแคลงใจในงานแปล แต่พระเจ้าทรงทำให้โจเซฟมั่นใจว่าพระองค์ทรงดลใจศาสตาศาพยากรณ์สมัยโบราณผู้เตรียมแผ่นจารึกซึ่งครอบคลุมเรื่องราวอีกส่วนที่สมบูรณ์กว่าของเนื้อหาที่หายไป²⁶

“เราจะทำให้คนที่เปลี่ยนแปลงถ้อยคำของเราจำนน” พระเจ้าตรัสบอกโจเซฟ “เราจะทำให้คนเหล่านั้นเห็นว่าปรีชาญาณของเรายิ่งใหญ่กว่ากลโกงของมาร.”²⁷

การทำหน้าที่เป็นผู้จดคำแปลของโจเซฟทำให้ออลิวอร์ตื่นเต้น วันแล้ววันเล่า เขาฟังขณะที่เพื่อนของเขาเล่าประวัติศาสตร์อันซับซ้อนของสองอารยธรรม ซึ่งคือชาวนีไฟและชาวเลมมัน เขาเรียนรู้เกี่ยวกับกษัตริย์ที่ชอบธรรมและกษัตริย์ที่ชั่วร้าย เกี่ยวกับผู้คนที่ตกไปสู่ความเป็นทาส

และผู้คนที่ได้รับการปลดปล่อย เกี่ยวกับศาสตาดพยากรณ์สมัยโบราณผู้ใช้ศิลาผู้หยั่งรู้เพื่อแปลบันทึกที่ได้จากห้องหุ้ที่เต็มไปด้วยกระดูก เช่นเดียวกับโจเซฟ ศาสตาดพยากรณ์ท่านนั้นเป็นผู้เปิดเผยและผู้หยั่งรู้ที่ได้รับพรด้วยของประทานและอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า²⁸

บันทึกนั้นเป็นพยานครั้งแล้วครั้งเล่าเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ และออลิเวอร์เห็นว่าศาสตาดพยากรณ์ได้นำศาสนจักรในสมัยโบราณอย่างไรและชายหญิงธรรมดาๆทำงานของพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร

กระนั้น ออลิเวอร์ยังคงมีคำถามมากมายเกี่ยวกับงานของพระเจ้าและเขาโหยหาคำตอบ โจเซฟแสวงหาการเปิดเผยให้เขาโดยผ่านอูริมและทุมมิม พระเจ้าทรงตอบ “หากเจ้าจะขอจากเราเจ้าจะได้รับ” พระองค์ทรงประกาศ “และหากเจ้าจะสอบถาม, เจ้าจะรู้ความลึกลับซึ่งสำคัญยิ่งและน่าอัศจรรย์”

พระเจ้าทรงกระตุ้นให้ออลิเวอร์ระลึกถึงพยานที่เขาได้รับก่อนมาฮาร์โมนีย์ด้วย ซึ่งออลิเวอร์ไม่ได้บอกใคร “เรามีได้พูดให้ความสงบแก่จิตใจเจ้าหรือเกี่ยวกับเรื่องนี้? เจ้าจะมีพยานใดดีไปกว่าจากพระผู้เป็นเจ้าเล่า?” พระเจ้าตรัสถาม “เพราะหากเราบอกเจ้าถึงเรื่องซึ่งไม่มีใครรู้ เจ้าก็ได้รับพยานแล้วมิใช่หรือ?”²⁹

ออลิเวอร์ประหลาดใจ เขาบอกโจเซฟทันทีเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนในที่ลับตาของเขาและพยานจากสวรรค์ที่เขาได้รับ เขาบอกว่าไม่มีใครรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ยกเว้นพระผู้เป็นเจ้าและตอนนี้เขารู้ว่างานนี้เป็นจริง

พวกเขากลับไปทำงาน และออลิเวอร์เริ่มสงสัยว่าเขาจะแปลได้เช่นกันหรือไม่³⁰ เขาเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำงานผ่านเครื่องมือเช่นศิลาผู้หยั่งรู้ และเขาใช้ไม้เท้าศักดิ์สิทธิ์เพื่อหาหน้าและแร่เป็นครั้งคราว แต่เขาไม่แน่ใจว่าไม้เท้าของเขาทำงานโดยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่ ขั้นตอนของการเปิดเผยยังคงเป็นปริศนาสำหรับเขา³¹

โจเซฟนำคำถามของออลิเวอร์ไปทูลถามพระเจ้าอีก และพระเจ้าทรงบอกออลิเวอร์ว่าเขาจะมีอำนาจที่จะขอความรู้หากเขาขอด้วยศรัทธา พระเจ้าทรงยืนยันว่าไม้เท้าของออลิเวอร์ทำงานโดยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า เช่นเดียวกับไม้เท้าของอาโรนในพันธสัญญาเดิม จากนั้นพระองค์ทรงสอนออลิเวอร์มากขึ้นเกี่ยวกับการเปิดเผย “เราจะบอกเจ้าในความนี้กึกก้องและในใจเจ้า, โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์” พระองค์ทรงประกาศ “ดูเถิด, นี่คือนิยามแห่งการเปิดเผย”

พระองค์ตรัสบอกออลิเวอร์ด้วยว่าเขาสามารถแปลบันทึกที่ตั้งใจแปลได้ตราบดีที่เขาพึ่งพาศรัทธา “จงจำว่า” พระเจ้าตรัส “ปราศจากศรัทธาเจ้าจะทำอะไรไม่ได้”³²

หลังจากการเปิดเผย ออลิเวอร์ตื่นตื่นที่จะแปล เขาทำตามแบบอย่างของโจเซฟ แต่เมื่อถ้อยคำไม่ได้ออกมาโดยง่ายเขาเริ่มหงุดหงิดและสับสน

โจเซฟเห็นเพื่อนของเขาประสบปัญหาจึงเกิดความเห็นใจ เขาใช้เวลาเพื่อปรับจิตใจและความคิดของเขาให้เข้ากับงานแปลแต่ออลิเวอร์ดูเหมือนจะคิดว่าเขาสามารถเชี่ยวชาญในการแปลได้โดยเร็ว การมีของประทานฝ่ายวิญญาณอย่างเดียวยังไม่พอ เขาต้องเพาะบ่มและพัฒนาของประทานช่วงเวลาหนึ่งเพื่อใช้ในงานของพระผู้เป็นเจ้า

ไม่นานออลิเวอร์ล้มเลิกเรื่องการแปลและถามโจเซฟว่าเหตุใดเขาจึงไม่ประสบความสำเร็จ

โจเซฟทูลถามพระเจ้า “เจ้าคิดอย่างไร เราจะให้สิ่งนี้แก่เจ้า, เมื่อเจ้าไม่ใช่ความคิดนอกจากจะถามเรา.” พระเจ้าตรัสตอบ “ศึกษาไตร่ตรองในความคิดของเจ้า; จากนั้นเจ้าต้องถามเราว่ามันถูกต้องหรือไม่”

พระเจ้าทรงแนะนำให้ออลิเวอร์อดทน “ยังไม่สมควรที่เจ้าจะแปลในเวลา.” พระองค์ตรัส “งานซึ่งเจ้าได้รับเรียกมาทำคือเขียนให้ผู้อื่นใช้ของเรา โจเซฟ.” พระองค์ทรงสัญญา

กับออลิเวอร์ว่าจะมีโอกาสนั้นในการแปลภายหลังแต่ตอนนี้เขาเป็นผู้จดคำแปลและโจเซฟเป็นผู้หยั่งรู้³³ ■

งานชุดนี้มีให้อ่านเป็นภาษาอังกฤษที่ saints.lds.org คำว่า *หัวข้อ* ในอ้างอิงบ่งบอกว่ามีข้อมูลออนไลน์เพิ่มเติมที่ www.lds.org

- อ้างอิง
1. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 7, [9].
  2. See *Doctrine and Covenants 10:2* (Revelation, Spring 1829, at josephsmithpapers.org).
  3. See Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 7, [5]–[7].
  4. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 7, [8]–[9].
  5. *Doctrine and Covenants 3:1* (Revelation, July 1828, at josephsmithpapers.org); Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 7, [8]–[9]; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 10, in *JSP*, H1:246 (draft 2).
  6. *Doctrine and Covenants 3* (Revelation, July 1828, at josephsmithpapers.org); Joseph Smith History, circa Summer 1832, [6], in *JSP*, H1:16; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 7, [8]–[9].
  7. Lucy Mack Smith, History, 1845, 138; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 7, [8]–[11].
  8. Preface to Book of Mormon, circa Aug. 1829, in *JSP*, D1:92–94; “Testamoney of Martin Harris,” Sept. 4, 1870, [4], Edward Stevenson Collection, Church History Library; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 8, [5]; Historical Introduction to Revelation, Mar. 1829 [DC 5], in *JSP*, D1:14–16.

9. "Testamoney of Martin Harris," Sept. 4, 1870, [4], Edward Stevenson Collection, Church History Library; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 6, [9]; book 8, [5].
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 5 (Revelation, Mar. 1829, ที่ josephsmithpapers.org).
11. Revelation, Mar. 1829 [DC 5], ใน *JSP*, D1:17.
12. Isaac Hale, Affidavit, Mar. 20, 1834, in "Mormonism," *Susquehanna Register, and Northern Pennsylvanian*, May 1, 1834, [1]; "considered" in original changed to "consider."
13. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 8, [6]–[7].
14. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 7, [11].
15. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 7, [12]; "Mormonism," *Kansas City Daily Journal*, June 5, 1881, 1; Morris, "Conversion of Oliver Cowdery," 5–8.
16. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 7, [12]; Knight, Reminiscences, 5; *Doctrine and Covenants 4* (Revelation, Feb. 1829, at josephsmithpapers.org); see also Darowski, "Joseph Smith's Support at Home," 10–14.
17. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 7, [12].
18. Oliver Cowdery to William W. Phelps, Sept. 7, 1834, *LDS Messenger and Advocate*, Oct. 1834, 1:15.
19. *Doctrine and Covenants 6* (Revelation, Apr. 1829–A, at josephsmithpapers.org); Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 7, [12]; book 8, [1].
20. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 15, in *JSP*, H1:284 (draft 2); Joseph Smith History, circa Summer 1832, [6], in *JSP*, H1:16; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 8, [1]; see also *Doctrine and Covenants 6:22–23* (Revelation, Apr. 1829–A, at josephsmithpapers.org).
21. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 8, [3]–[4]; Joseph Smith History, circa Summer 1832, [6], in *JSP*, H1:16.
22. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 8, [4]; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 13, in *JSP*, H1:276 (draft 2); Agreement with Isaac Hale, Apr. 6, 1829, in *JSP*, D1:28–34; Oliver Cowdery to William W. Phelps, Sept. 7, 1834, *LDS Messenger and Advocate*, Oct. 1834, 1:14.
23. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 18, in *JSP*, H1:296 (draft 2).
24. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 15, in *JSP*, H1:284 (draft 2); Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 8, [4]; Joseph Smith III, "Last Testimony of Sister Emma," *Saints' Herald*, Oct. 1, 1879, 290.
- Topic:** Daily Life of First-Generation Latter-day Saints
25. "Book of Mormon Translation," Gospel Topics, topics.lds.org; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 15, ใน *JSP*, H1:284 (draft 2); Oliver Cowdery to William W. Phelps, Sept. 7, 1834, *LDS Messenger and Advocate*, Oct. 1834, 1:14; Joseph Smith III, "Last Testimony of Sister Emma," *Saints' Herald*, Oct. 1, 1879, 290; "Golden Bible," *Palmyra Freeman*, Aug. 11, 1829, [2]. **Topic:** Book of Mormon Translation
26. *Doctrine and Covenants 10:45* (Revelation, Spring 1829, at josephsmithpapers.org); *1 Nephi 9:5*; *Words of Mormon 1*; *Doctrine and Covenants 3* (Revelation, July 1828, at josephsmithpapers.org).
27. *Doctrine and Covenants 10:42–43* (Revelation, Spring 1829, at josephsmithpapers.org). **Topic:** Lost Manuscript of the Book of Mormon
28. Oliver Cowdery to William W. Phelps, Sept. 7, 1834, *LDS Messenger and Advocate*, Oct. 1834, 1:14; โมไซยาห์ 8:16–18; ตู ออมนัน 1:20; โมไซยาห์ 8:8–13; 28:11–15, 20; แอลมา 37:21, 23; and อีเธอร์ 3:24–28. ด้วย
29. *Doctrine and Covenants 6:5, 11, 22–24* (Revelation, Apr. 1829–A, at josephsmithpapers.org).
30. *Doctrine and Covenants 6:10–13* (Revelation, Apr. 1829–A, at josephsmithpapers.org); *Doctrine and Covenants 8:4–8* (Revelation, Apr. 1829–B, at josephsmithpapers.org); Historical Introduction to Revelation, Apr. 1829–B [DC 8], in *JSP*, D1:44–45; Revelation Book 1, 13, in *JSP*, MRB:15.
31. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 8, [1]; Paul and Parks, *History of Wells, Vermont*, 81; Historical Introduction to Revelation, 1829–B [DC 8], in *JSP*, D1:44–45; see also Baugh, *Days Never to Be Forgotten*; Bushman, *Rough Stone Rolling*, 73; and Morris, "Oliver Cowdery's Vermont Years and the Origins of Mormonism," 106–29. **Topic:** Divining Rods
32. *Doctrine and Covenants 6* (Revelation, Apr. 1829–A, at josephsmithpapers.org); *Doctrine and Covenants 8* (Revelation, Apr. 1829–B, at josephsmithpapers.org); Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 13–14, in *JSP*, H1:276–78 (draft 2); see also Book of Commandments 7:3; and *Doctrine and Covenants 8:6–7*.
33. *Doctrine and Covenants 9* (Revelation, Apr. 1829–D, at josephsmithpapers.org); Oliver Cowdery to William W. Phelps, Sept. 7, 1834, *LDS Messenger and Advocate*, Oct. 1834, 1:14.

ลูกชายผมอธิบายว่าขณะเดิน
ผ่านทางวิสคอนซิน ภรรยา
เขาป่วยหนัก เขาจะอย่างไร
กับลูกๆ ขณะคุณแม่ของพวกเขา
รับการผ่าตัด

คนแปลกหน้าผู้เป็นเสมือนครอบครัว

! วันหนึ่ง การ์เรตต์ลูกชายผม
ก็โทรศัพท์มาจากเมืองโอแคลร์
รัฐวิสคอนซิน สหรัฐอเมริกา เขา
กับเชลลีภรรยาและลูกๆ กำลังเดินทาง
จากแอละแบมาที่การ์เรตต์ฝึกทหารมา
ฐานทัพอากาศไมนอตในนอร์ธดาโคตา
เขาอธิบายว่าขณะพวกเขาเดินทางผ่าน
วิสคอนซิน เชลลีป่วยหนัก พวกเขา
พบโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง และเชลลีมี
กำหนดผ่าตัดใส่ตั้งกระดูกเข่าในวันรุ่งขึ้น
ผมเตรียมบินไปพบพวกเขา แต่คง
ไปถึงที่นั่นในวันถัดไป ลูกชายผมพูด
ถึงความกังวลว่าไม่ทราบจะทำอย่างไร
กับลูกๆ ของเขา—ห้าขวบ หนึ่งขวบ
และสามสัปดาห์—ขณะคุณแม่ของพวกเขา
รับการผ่าตัด เพราะไม่รู้จัก
ใครในเขตนั้น เขาจึงตัดสินใจโทรหา
อริการในไมนอตซึ่งไม่เคยพบกันมาก่อน
อริการในไมนอตบอกว่าเขาจะ
ติดต่ออริการในโอแคลร์ให้

เช้าวันรุ่งขึ้น อริการในโอแคลร์
พร้อมด้วยประธานสมาคมสงเคราะห์
มาพบการ์เรตต์ที่โรงแรม พวกเขา
บอกว่าพวกเขายินดีดูแลเด็กให้ขณะ
เชลลีรับการผ่าตัด เชลลีแสดงความ
เห็นในเวลาต่อมาว่าเธอรู้สึกสงบมาก
ที่ปล่อยให้คนแปลกหน้าสองคน—
คนที่เป็ครอบครัวในพระกิตติคุณ—
ดูแลลูกของเธอ เมื่อผมไปถึงโอแคลร์
เชลลีหายเป็นปกติแล้วและหลานๆ
กลับมายุ่งกับเธอและการ์เรตต์ เรา
ซาบซึ้งใจกับความช่วยเหลือที่ได้รับ
ยามเดือดร้อน
ไม่กี่สัปดาห์ต่อมา ผมกำลังดูการ
ประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ปี
2016 เมื่อประธานเอ็ม. รัสเชลล์
บัลลาร์ด รักษาการประธานโคออร์ดิเนต
อัครสาวกสิบสองกล่าววว่า “ท่านจะ
จากไปหาใครได้เพื่อให้พบโครงสร้าง
องค์การศาสนจักรที่มีรายละเอียดและ

ได้รับการดูแล ซึ่งท่านได้รับการสอน
และสนับสนุนจากชายหญิงที่ผู้มืด
ตนเองอย่างลึกซึ้งเพื่อรับใช้พระเจ้า
โดยรับใช้ท่านและครอบครัวของ
ท่าน” (“พวกข้าพระองค์จะจากไปหา
ใครได้” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2016, 91)
ผมอดคิดไม่ได้เกี่ยวกับเหตุการณ์
ที่เกิดขึ้นในโอแคลร์ พรไม่ใช่แค่เป็น
สมาชิกของศาสนจักรเท่านั้นแต่เป็น
สมาชิกของครอบครัวพระกิตติคุณ
เช่นกัน ที่ซึ่งเราสามารถรับใช้และ
เป็นพรให้กันไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใด ■
เจฟฟี่ เมสเซอร์ลีย์, รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

พระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของดิฉัน

ไกรยังอยู่ในอาร์เจนตินาประเทศบ้านเกิดของเราเมื่อดิฉันกับสามีเริ่มสร้างครอบครัว เราเป็นอดีตผู้สอนศาสนาและรู้ว่าการแต่งงานในพระวิหารของพระเจ้าเป็นพร เราตื่นตื่นที่จะได้เดินทางกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ด้วยกัน

เรารู้ว่าแผนแห่งความรอดมีการทดลองรวมอยู่ด้วย แต่เราวางใจว่าเราจะสามารถเอาชนะทุกอย่างผ่านศรัทธาและการสวดอ้อนวอน แต่เราไม่คาดคิดว่าความยากลำบากจะเกิดกับเราไม่หยุดหย่อน การทดลองกระหน่ำลงมาครั้งแล้วครั้งเล่า

ปลายวันหนึ่งดิฉันอยู่ตามลำพัง รู้สึกเศร้ามากและร้องไห้เป็นทุกข์เพราะการทดลองของเรา ดิฉันไม่ทราบจะทำอย่างไรดี ทุกครั้งที่พยายามหยุดร้องไห้ ดิฉันกลับรู้สึกหดหู่และกลัดกลุ้มมากกว่าเดิม

แต่แล้วดิฉันก็นึกถึงชายหญิงหลายคนที่เคยเล่าให้ดิฉันฟังว่าการสวดอ้อนวอนมีค่าสำหรับพวกเขาเพียงใดในยามยากลำบาก ดิฉันมีประกัยช์พยายามเรื่องการสวดอ้อนวอน แต่จิตใจและวิญญาณทรمانมากจนคิดว่าไม่สามารถหาคำมาบรรยายได้

ดิฉันคุกเข่าข้างเตียงทั้งน้ำตา ทูลขอสันติสุขและการปลอบโยนจากพระบิดาบนสวรรค์ด้วยสุดใจของดิฉัน ดิฉันไม่ได้ขอวิธีแก้หรือแม้แต่ขอให้การทดลองหายไป ดิฉันขอเพียงสันติสุข

ขณะสวดอ้อนวอนอยู่นั้น ดิฉันได้ยินเสียงเคาะประตูหน้าบ้าน ดิฉันเปิดประตู น้ำตายังคลออยู่ และเห็นพี่น้องสตรีคนหนึ่งจากสมาคมสังเคราะห์ เธอบอกว่าเธอทำงานแล้ว

นั่นและขีมือเตอร์ไรซ์ดีแวงมา ทั้งหมดที่ดิฉันทำได้คือสวมกอดเธอ เธอบอกว่า “ดิฉันไม่รู้ว่าทำไม แต่รู้สึกว่าคุณมาหาคุณ”

เรานั่งที่โต๊ะในครัวและเธอช่วยให้ดิฉันสงบจิตใจ หลังจากคุยกันครู่หนึ่ง ดิฉันเริ่มรู้สึกว่าดิฉันไม่โดดเดี่ยวและพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของดิฉัน

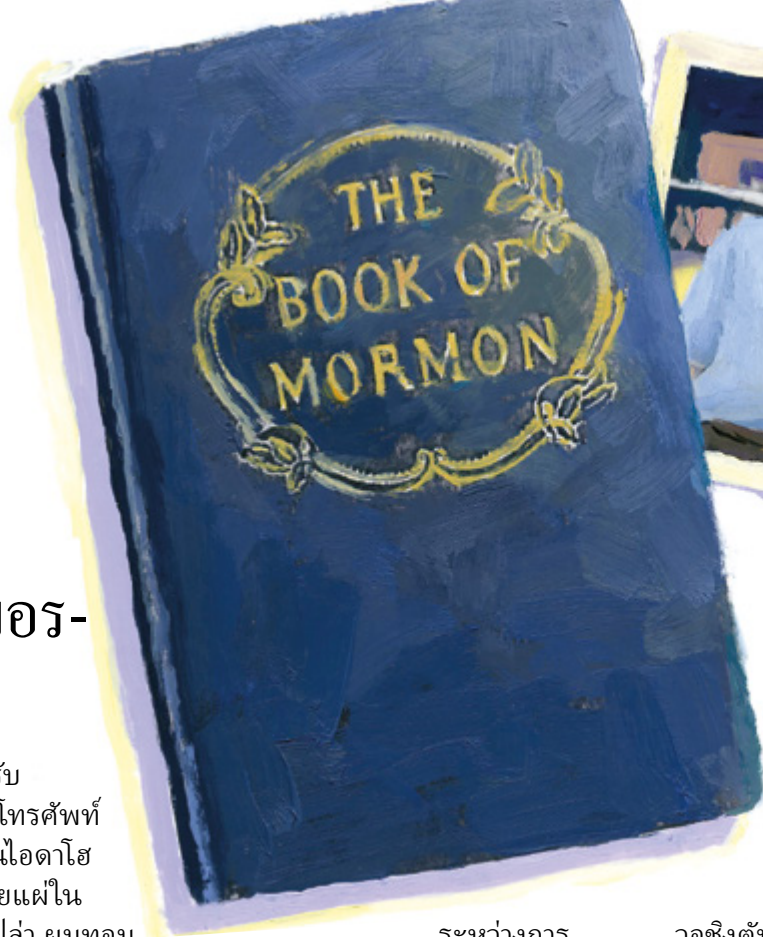
พรคือการสามารถพูดคุยกับพระบิดาบนสวรรค์ผ่านการสวดอ้อนวอน พระองค์ทรงฟังดิฉันในยามทุกข์ใจ และส่งลูกคนหนึ่งของพระองค์มาช่วย ดิฉันขอบคุณที่พี่น้องสตรีคนนี้ได้ยื่นการดลใจของพระวิญญาณและทำตาม ■

ราเวล อี. เปตราซา เด โบริซิโอ, รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ดิฉันมีประกัยช์พยายามเรื่องการสวดอ้อนวอน แต่จิตใจและวิญญาณทรมานมากจนคิดว่าไม่สามารถหาคำมาบรรยายได้

พระคัมภีร์มอรมอนเล่มเก่า

หลายปีก่อน ผมได้รับข้อความเสียงทางโทรศัพท์ “นั่นแดน ฮีบส์ที่อยู่ในโอดาโฮ ฟอลส์และรับใช้งานเผยแผ่ในวอชิงตันปี 1974 หรือเปล่า ผมทอม จานาคีครับ ผมคิดว่าคุณสอนพ่อแม่ผม”

ผมแปลกใจ ผมเคยรับใช้ในเทกซัส สหรัฐอเมริกา ไม่ใช่วอชิงตัน แต่ผมจำชื่อมันได้ ผมนึกถึงหนังสือในลิ้นชักของผมทันที—พระคัมภีร์มอรมอนฉบับปี 1948 ผมเปิดดูข้อความที่เขียนบนหน้าปก “ขอพระเจ้าเป็นเจ้าอยู่กับคุณ ขอพระเจ้าเป็นเจ้าอวยพรคุณ! แฟรงค์และเวอร์จิเนีย จานาคี 1974” ผมนึกย้อนกลับไปเมื่อ 35 ปีก่อนทันที

ผมอายุ 21 ปีและใกล้จบงานเผยแผ่ในเมืองฮิวสตัน รัฐเทกซัส ผมกับคูกำลังเคาะประตูหาผู้สนใจ แต่ประสบความสำเร็จไม่มากเมื่อเราเคาะประตูบ้านที่ผู้ชายคนหนึ่งเชิญเราเข้าไปในบ้านอย่างเป็นทางการ เขาแนะนำตัวว่าชื่อแฟรงค์ จานาคีและแนะนำให้เรารู้จักเวอร์จิเนียภรรยาของเขา เราพูดคุยกันสั้นๆ

เราสอนพระกิตติคุณในการเยี่ยมครั้งต่อๆ มา พวกเขาไม่สนใจจะรับบัพติศมา แต่พวกเขาเป็นมิตรเสมอ

ระหว่างการสนทนาครั้งหนึ่ง ผมสังเกตเห็นพระคัมภีร์มอรมอนเล่มเก่าวางอยู่บนชั้นหนังสือ ผมจำไม่ได้ว่าพวกเขาได้มาอย่างไร แต่ผมจำได้ว่าผมชื่นชมเล่มนั้นมาก

ไม่นานก่อนผมกลับบ้าน ผมกับคูแวะร้านกาแฟก่อนออกมา แฟรงค์เซ็นชื่อและมอบพระคัมภีร์มORMอนเล่มเก่าให้ผมเป็นของขวัญอามาลา เขาถามว่าผมจะเซ็นพระคัมภีร์ไบเบิลของครอบครัวเขาพร้อมกับชื่อและที่อยู่ของผมได้ไหม นั่นเป็นครั้งสุดท้ายที่ผมเห็นครอบครัวจานาคี แต่ผมเก็บรักษาของขวัญของพวกเขาไว้เป็นอย่างดี

ผมโทรศัพท์กลับไปเย็นนั้น ทอมถามอีกครั้งว่าผมเคยรับใช้ในวอชิงตันปี 1974 หรือเปล่า ผมบอกเขาว่าผมเคยรับใช้ในเทกซัสและถามว่าพ่อแม่ของเขาชื่อแฟรงค์กับเวอร์จิเนียใช่หรือไม่

เขาบอกว่าพ่อแม่ของเขาย้ายจากเทกซัสมาวอชิงตันแล้ว เขาคิดว่าผู้สอนศาสนาที่มาเยี่ยมพ่อแม่เขาอยู่ใน

ระหว่างการสนทนาครั้งหนึ่ง ผมสังเกตเห็นพระคัมภีร์มORMอนเล่มเก่าวางอยู่บนชั้นหนังสือ ก่อนเราจากมา แฟรงค์เซ็นชื่อและมอบพระคัมภีร์เล่มนั้นให้ เป็นของขวัญอามาลา

วอชิงตัน เขาบอกว่าเขาพบชื่อและที่อยู่ของผมในพระคัมภีร์ไบเบิลของครอบครัว

“ผมจะโทรมาบอกคุณว่าผมกับน้องชายรับบัพติศมาแล้วทั้งคู่ ส่วนหนึ่งเพราะผู้สอนศาสนาดีต่อพ่อแม่ของเรามาก” เขากล่าว “พวกท่านชอบผู้สอนศาสนาทุกคนที่ติดต่อพวกท่านตลอดหลายปี”

จากนั้นทอมก็บอกผมว่าท่านทั้งสองถึงแก่กรรมแล้ว

“แต่ตอนนี้เรากำลังทำงานพระวิหารให้พวกท่าน” เขากล่าว

ผมน้ำตาคลอและขอบคุณทอมที่โทรมาบอก

หลายปีที่ผมรู้สีกว้างงานเผยแผ่ของผมประสบความสำเร็จไม่มาก บางครั้งผมสงสัยว่าผมได้สัมผัสชีวิตใครบางคนขณะรับใช้หรือไม่ โทรศัพท์ของทอมเป็นพระเมตตาอันละเอียดอ่อนจากพระเจ้า ผมปลอบปล้ำกับงานเผยแผ่ของผมและส่วนเล็กน้อยที่ผมมีในการนำพระกิตติคุณไปให้ครอบครัวจานาคี ■

แดน ฮีบส์, รัฐโอดาโฮ สหรัฐอเมริกา

คำสวดอ่อนวอนของคุณแม่มือใหม่

ในฐานะเป็นคุณแม่ครั้งแรกของลูกชายตัวน้อยที่โตเกินวัย บางครั้งดิฉันรู้สึกท้อว่าชีวิตไม่ได้มีอะไรสนุกไปกว่าการเปลี่ยนผ้าอ้อมและป้อนอาหาร

ขณะปรับตัวให้คุ้นเคยกับการเป็นแม่ ดิฉันกลับละเลยความต้องการทางวิญญาณของตนเอง แทนที่จะอ่านพระคัมภีร์ ดิฉันมักจะแอบงีบมากเกินความจำเป็นหรือไม่กี่ชักรีดเสื้อผ้าอีกกองใหญ่ คำสวดอ่อนวอนเป็นคำวิงวอนพระบิดาในสวรรค์อย่างเร่งรีบขอให้ลูกชายนอนหลับและนอน *อยู่อย่างนั้น* หรือไม่กี่ทูลขอให้ช่วยดิฉันผ่านวันนั้นไปได้

เมื่อลูกชายอายุราวสี่เดือน ดิฉันรู้ว่าตัวว่าวิญญาณดิฉันอ่อนแอมาก ความปรารถนาจะเสริมสร้างประจักษ์พยานของดิฉันลดน้อยลง ดิฉันไม่อยากนั่งตลอดสามชั่วโมงที่โบสถ์ และดูเหมือนไม่มีเวลาหรือเรี่ยวแรงทำความรับผิดชอบอื่นๆ ที่บ้านและที่โบสถ์ ดิฉันต้องการสัมผัสแสงสว่างของพระกิตติคุณอีกครั้ง แต่อ่อนเพลียละเหี่ยใจและไม่ทราบจะเริ่มตรงไหน ค้นหนึ่งดิฉันสวดอ่อนวอนขอความช่วยเหลือด้วยศรัทธาแรงกล้า

เช้าวันรุ่งขึ้น ดิฉันฝันไปโบสถ์ ขณะฟังบทเรียนในสมาคมสงเคราะห์ ดิฉันเห็นโปสเตอร์บอกจุดประสงค์ของสมาคมสงเคราะห์ ดิฉันเห็นโปสเตอร์แผ่นนี้ทุกวันอาทิตย์ แต่ไม่เคยตรึงตรองข่าวสารบนนั้นมาก่อน ข่าวสารกล่าวว่าจุดประสงค์ของสมาคมสงเคราะห์คือ “เพิ่มพูนศรัทธาและความชอบธรรมส่วนตัว เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและบ้าน ค้นหาและช่วยคนขัดสน”

ดิฉันอ่านอีกครั้ง คราวนี้ความคิดดิฉันจดจ่อกับคำว่า “เพิ่มพูนศรัทธาและความชอบธรรมส่วนตัว” เห็นได้ชัดว่าก่อนดิฉันจะสามารถทำการเรียกในศาสนจักรให้เกิดสัมฤทธิ์ผลและรับใช้ผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดิฉันจะต้องดูแลสุขภาพทางวิญญาณของตนเองก่อน ดิฉันเริ่มจัดเวลาอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน ทั้งยังพยายามครุ่นคิดมากขึ้นด้วยเมื่อดิฉันสวดอ่อนวอน

ขณะเริ่มบำรุงเลี้ยงศรัทธาของตนเองและความชอบธรรมส่วนตัว

ดิฉันพบว่ากำลังละเลยความต้องการทางวิญญาณของตนเอง แทนที่จะอ่านพระคัมภีร์ ดิฉันมักจะแอบงีบมากเกินความจำเป็นหรือไม่กี่ชักรีดเสื้อผ้าอีกกองใหญ่

รวมทั้งแสวงหาการนำทางจากพระบิดาบนสวรรค์ ดิฉันรู้สึกว่าการที่ดิฉันมีต่อพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์แรงกล้าอีกครั้ง การรับใช้ในการเรียก การเยี่ยมพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ และการรับส่วนศีลระลึกแต่ละสัปดาห์มีความหมายในชีวิตดิฉันอีกครั้ง สิ่งที่ดิฉันเคยมองว่าไม่มีเวลาและเรี่ยวแรงจะทำได้บัดนี้กลายเป็นความอบอุ่นใจและพลังให้ดิฉันกับครอบครัว ■

คริสตอล เบเคอร์ ซิฟแมน รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

วิธีที่เอริกเรียนรู้ที่จะ วางใจพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของ

หนุ่มโสดจาก
กานาคันนี้รู้ว่าแม่
เมื่อชีวิตดูเหมือน
สิ้นหวัง แต่ท่าน
สามารถฟังพา
พระบิดาบน
สวรรค์ได้เสมอ

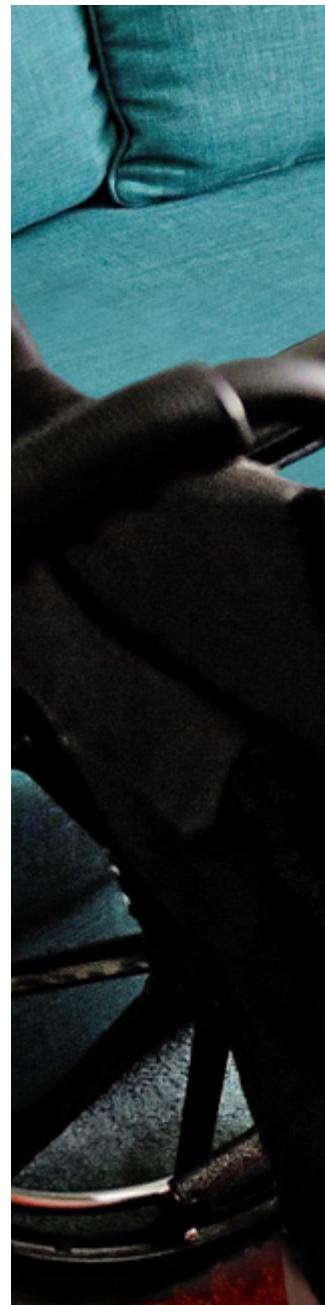
โดย ริชาร์ด เอ็ม. โรมนีย์
นิตยสารศาสนจักร

เมื่อเอริก อายาลาวัย 21 ปีจากเทศาณ
กานาอายุ 3 ขวบ เขาก็กับคุณแม่อยู่ตรง
ตลาดริมถนนขณะที่รถยนต์คันหนึ่งเสีย
หลักมาชนพวกเขา

เอริกซึ่งเวลานี้เป็นอัมพาตครึ่งล่าง เผชิญ
ความท้าทายครั้งแล้วครั้งเล่าขณะเติบโตใหญ่ทั้ง
ที่ไขขาไม่ได้ เขาได้ขาเทียมที่ช่วยให้เขายืน
ได้ในที่สุด แต่ไม่นานก็ตัวโตกว่าขาและไม่มี
เงินซื้อขาเทียมอันใหม่ เขาได้รับเก้าอี้เข็น
คันเล็ก แต่ตัวโตกว่ารถเข็นกัน ขาของเขา
ลึบ บางครั้งสั่นเพราะกล้ามเนื้อหดเกร็ง และ
เท้าผิดรูป

ในกานามักจะถือว่าคนพิการเป็นภาระ
ครอบครัวของเอริกมีเงินน้อย ไม่พอจ่าย
ค่ารักษาพยาบาล เมื่อเอริกอายุประมาณ
10 ขวบ เขาเป็นแผลกดทับเพราะไม่
ขยับเขยื้อนเคลื่อนไหวและเพราะนั่งบนไม้และ
คอนกรีต แผลติดเชื้อ มีน้ำหนองไหลตลอด
เวลา และกลิ่นเหม็นมาก

ด้วยเหตุนี้เอริกจึงต้องอยู่นอกบ้าน บนม้า
ยารในเพิงเปิดโล่ง ลูกศิษย์คุณแม่ของเขากับพี่
สาวนำอาหารมาให้ ซักเสื้อผ้าให้ และช่วย

เขาอาบน้ำ เरिकมักจะเปียกฝนและหนาวสั่น ตอนกลางคืน เขาเรียนรู้ที่จะรักแสงแดดยามเช้าเพราะทำให้เขาอบอุ่น เพราะยากจนเกินกว่าจะไปโรงเรียนและไม่สามารถทำงานได้ เขาจึงใช้เวลาหลายปีในเพิงนั้น นิ่งเก้าอี้เข็นออกไปผจญภัยละแวกนั้นเป็นครั้งคราว

จุดเริ่มต้นของความเชื่อ

แทนที่จะแค้นเคืองใจ “ผมเริ่มรักและเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้า” เरिकกล่าว “ไม่มีใคร

สอนผมเกี่ยวกับพระองค์ แต่ผมเห็นงานสร้างของพระองค์ และผมเห็นความดีและไม่ดีในผู้คน บางครั้งก็ยากจะเชื่อในพระองค์ เมื่อชีวิตยากลำบาก แต่ผมก็เห็นสิ่งดีๆ เข้ามาในชีวิต และผมจะพูดว่า ‘ดูสิ พระผู้เป็นเจ้าทรง อยู่ ที่นี่ และนั่นวิเศษมาก’”

เริกไม่ได้รับการสอนอย่างเป็นทางการเป็นกิจลักษณะ ให้สวดอ่อนน้อม แต่เขาเริ่มเรียกหาพระเจ้าเป็นเจ้า เขาได้รับคำตอบ—เมื่อเขาป่วย เขาคาดไม่ถึงว่าจะมีโอกาสได้พบแพทย์ เมื่อ

เขาทูลขอให้แผลหาย แผลก็หาย เมื่อเขาตัวโตเกินกว่าจะนั่งเก้าอี้เข็นคันเล็ก คนแปลกหน้าใจดีก็นำคันใหญ่กว่ามาให้ “พระผู้เป็นเจ้าของท่านทำสิ่งดีมากมายในชีวิตผม” เขาบอก

หลังจากนั้น ราวกับปาฏิหาริย์ โรงเรียนรับเอริกเข้าเรียนเมื่ออายุ 14 ปี คุณแม่ของเขาเก็บเล็กผสมน้อยจากการทำอาหารให้คนอื่นจนมีเงินพอซื้อชุดนักเรียน จ่ายค่าหนังสือและค่าเล่าเรียนให้เขา ที่โรงเรียน “ผมออกกำลังกายกับคนอื่นข้างนอกไม่ได้” เขาอธิบาย “ผมจึงอยู่ข้างในและอ่านหนังสือตลอดเวลา” เขาทำให้ครูใหญ่ประหลาดใจเมื่อเขาได้คะแนนสูงสุดในวิชาคณิตศาสตร์ การอ่าน และการเขียน

แม่ซึ่งคนหนึ่งจากโรงพยาบาลบริจาครถสามล้อคันใหม่ที่เอริกสามารถใช้มือปั่น เขาจึงไปโรงเรียนได้สะดวกขึ้น แต่เมื่อเอริกโยกตัวไปมา แผลกดทับจึงเปิดอีกครั้ง แผลติดเชื้อ และส่งกลิ่นเหม็นเมื่อแผลซึมนักเรียนพากันบ่นเรื่องแมลงวันตอมเอริกตลอดเวลา เขาอายุ 17 ปีเมื่อครูใหญ่บอกให้เขากลับบ้านไปรักษาแผลให้หายแล้วค่อยกลับมาเรียนใหม่

คุณพ่อของเอริกมีฟาร์มเล็กๆ อยู่นอกเมือง เขาพาครอบครัวไปทำงานที่ฟาร์ม แต่เอริกยังอยู่ที่บ้านคนเดียวในเพิงของเขา ระหว่างนั้น แผลของเขากว้างขึ้นจนเป็นแผลใหญ่มากและเชื้อ

ลุกลามเข้าไปในกระดูก อาการคุกคามถึงชีวิตเรียกว่าโรคกระดูกติดเชื้อ

การพูดคุยกับ *Obruni*

เมื่อเอริกอายุ 18 ปี เขาเห็นเอมมานูเอล โอโฟซู-เฮเนเพื่อนของเขาพูดภาษาอังกฤษกับ *Obruni* (ชายผิวขาว) *Obruni* เป็นผู้สอนศาสนา มอรมอนชื่อเฮลเดอร์โอลด์ “ผมพูดเฉพาะภาษาทิว แต่เอมมานูเอลแปลให้ผม ‘ผมป่วยมาก ผมคิดว่าผมจะตาย คุณจะช่วยผมรู้ได้ไหมว่าผมต้องทำอะไรจึงจะได้ไปสวรรค์’

“เฮลเดอร์โอลด์กับคู่ชาวแอฟริกันนั่งกับผมและสอนผม ด้วยเหตุผลบางอย่างพวกเขาเริ่มด้วยพระคำแห่งปัญญา ผมรู้ว่าพวกเขากำลังพูดความจริงเพราะผมรู้อยู่แล้วว่ากาแพและบุหรีไม่ดี” พวกเขาให้แผ่นพับเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ด้วยและชวนเอริกไปโบสถ์

“เมื่อผมไป ผมเห็นว่าศาสนจักรนี้ต่างจากที่อื่น” เขากล่าว “น่าเลื่อมใส” แม้จะใช้เวลาหนึ่งชั่วโมง เข็นเก้าอี้พาตัวเองไปโบสถ์ แต่เอริกชอบการประชุม “ผมอยากขึ้นไปข้างหน้าและอยู่กับผู้คน” เขากล่าว “แต่ผมอยู่ข้างหลังเพราะผมรู้ว่าผมมีกลิ่นไม่ดี”

เอริกบอกผู้สอนศาสนาว่า “สิ่งที่ผมเรียนรู้เป็นความจริง” เขาบอก

ด้วยว่าเขาต้องการรับบัพติศมา แต่แพทย์เตือนเขาว่าอย่าให้แผลเปื่อย “ผมวางใจว่าพระผู้เป็นเจ้าของท่านจะประทานคำตอบ” เขาบอก เขาไปโบสถ์ราวหนึ่งปี จากนั้นก็ป่วยและอ่อนแอเกินกว่าจะเข็นเก้าอี้พาตัวเองไปโบสถ์

เอริกถูกนำส่งโรงพยาบาลอีกครั้ง ในกานา ผู้ป่วยต้องจัดเตรียมน้ำ อาหาร เครื่องนอน ยา และผ้าพันแผลมาเอง ถ้าพวกเขาไม่มีเงิน พวกเขาจะไม่ได้รับการรักษา คุณแม่และพี่สาวของเอริกทำเท่าที่พวกเขาจะสามารถทำได้ เอริกได้รับอาหารและความเอาใจใส่ทางการแพทย์น้อยมาก เขาจึงอ่อนแอลง

การเยี่ยมที่คาดไม่ถึง

แต่แล้วเอริกก็ได้ต้อนรับผู้มาเยี่ยมที่คาดไม่ถึง ผู้สอนศาสนาชื่อซิสเตอร์เพพราห์กับซิสเตอร์นาฟุนาเคยเห็นภาพถ่ายของเขาที่โบสถ์ จึงมาเยี่ยมเขาที่โรงพยาบาล และนำอาหารมาให้ หนึ่งปีแล้วตั้งแต่เขาไปโบสถ์ แต่เขาบอกผู้สอนศาสนาว่าเขาต้องการรับบัพติศมา

สองสามวันต่อมา พี่สาวของเอริกมาเยี่ยมและพบว่าเขาป่วยมาก เธอวิ่งกลับบ้านไปบอกคุณแม่ ถึงแม้คุณแม่จะทรมาณกับขาที่เสียถาวรในอุบัติเหตุพร้อมเอริก แต่เธอเดินทางไปโรงพยาบาล แสดงสีหน้าเจ็บปวดทุกครั้งที่กำลังเดิน “ลูกต้องกลับบ้านนะ”

ท่านบอกเอरिक “ถ้าลูกจะตาย แม่ก็อยากให้ลูกอยู่ใกล้ๆ”

เช้าวันรุ่งขึ้น ชิสเตอร์ผู้สอนศาสนาที่บ้าน “คุณไม่อยู่ที่โรงพยาบาล” ชิสเตอร์เพพราห์บอก “เราก็เลยมาที่นี่” เอ็ลเดอร์และชิสเตอร์ผู้สอนศาสนาอาวุโสจากนิวซีแลนด์มาพบกับพวกเขาด้วย พวกเขาจดสิ่งที่จำเป็นต้องใช้และสัญญาว่าจะกลับมา

สองสามวันต่อมา คุณพ่อของเอริกพาครอบครัวกลับไปฟาร์ม—ยกเว้นเอริกที่ต้องอยู่คนเดียวอีกครั้ง ไม่มีอาหาร ไม่มีน้ำ เมื่อเอ็ลเดอร์กับชิสเตอร์ผู้สอนศาสนาอาวุโสกลับมาพบเอริกอยู่คนเดียวและหิว พวกเขาจึงนำอาหารและน้ำมาให้ พวกเขากลับมาวันรุ่งขึ้นและสังเกตเห็นน้ำหนองไหลออกจากขาของเอริก และมีแผลเปื่อยใหญ่ๆมากที่น่องของเขา พวกเขาพาเอริกกลับไปโรงพยาบาลทันที

เอ็ลเดอร์และชิสเตอร์ผู้สอนศาสนาอาวุโสทราบว่ามีทีมแพทย์เพื่อมนุษยธรรมจากสหรัฐอเมริกา กานา ทีมจะทำการผ่าตัดให้เอริกโดยไม่คิดเงิน ศัลยแพทย์รักษาแผลเปื่อยที่ขาของเอริก แต่เมื่อเห็นความสาหัสของแผล และโรคกระดูกติดเชื้อ เขาตัดสินใจจะไม่ทำกระบวนการรักษาที่จำเป็นทั้งหมดในกานา องค์กรเพื่อมนุษยธรรมเริ่มดำเนินการตามคำแนะนำของเขา จนในที่สุดเอริกได้ไปสหรัฐอเมริกาเพื่อรับการรักษาเพิ่มเติมและปิดบาดแผลอย่างถาวร นอกจากนี้ สถานสงเคราะห์แห่งหนึ่งในเมืองวินนิบา กานาที่ดำเนินงานโดยสมาชิกของศาสนจักรยังได้ตกลงรับเอริกไปอยู่ที่นั่นเมื่อเขากลับมา ทั้งนี้เพื่อเขาจะได้ไปโรงเรียนและเรียนจนจบ

พระเจ้าทรงจัดหา

เอ็ลเดอร์ผู้สอนศาสนาอาวุโสโดยอาชีพ เขาซ่อมรถสามล้อแบบใช้มือปั่นให้เอริก เขาทำเก้าอี้เข็นคล้ายคันเดมให้ด้วย เขาหารือกับประธานคอสเกรฟของคณะเผยแผ่กานา คูมาซีที่เป็นแพทย์ด้วย พวกเขา รู้สึกว่าเอริกสามารถรับบัพติศมาได้ถ้าป้องกันอย่างดี

“เอ็ลเดอร์ผู้สอนศาสนาอาวุโสใช้พลาสติกห่อตัวผม เอาเทปพันรอบพลาสติกอีกที” เอริกอธิบาย “จากนั้นก็อุ้มผมลงไป ในอ่างน้ำที่ฆ่าเชื้อแล้ว ผมรับบัพติศมาวันที่ 26 มิถุนายน ปี 2016” เอริกวางใจพระเจ้า และพระเจ้าทรงจัดหาวิธี ■

แต่ถ้าโยนไม่ลงล่ะ

ความกลัวการล้มเหลวทำให้ดิฉันไม่พัฒนาพรสวรรค์และไม่หาโอกาสเติบโต

โดย ชารห์ คีแนน
นิตยสารศาสนจักร

เมื่อดิฉันอายุหกขวบ คุณพ่อพาดิฉันกับพี่สาวไปเล่นบาสเกตบอล นั่นเป็นการเล่นที่สนามจริงครั้งแรกของดิฉัน บาสเกตบอลค่อนข้างหนักในมือเล็กๆ ของดิฉันและห่วงบาสเกตบอล—แม้ตั้งไว้ต่ำสุด—ก็ดูเหมือนจะสูงเกินไป

“อย่าคิดมาก แคโยนลูก” คุณพ่อบอก

ดิฉันเหลียวมองคุณพ่อ “แต่ถ้าโยนไม่ลงล่ะ” ดิฉันถาม

ยี่สิบกว่าปีต่อมา ดิฉันจำไม่ได้ว่าดิฉันโยนลูกลงห่วงหรือไม่ แต่จำได้ว่ารู้สึกกลัว “ถ้าโยนไม่ลงล่ะ ถ้าพยายามเต็มที่แล้วแต่ไม่สำเร็จล่ะคะ หนูควรทำอะไรถ้าล้มเหลว”

กลัวจะล้มเหลว

ความกลัวแบบเดียวกันนั้นหลอกหลอนดิฉันตลอดชีวิต นานมากที่ดิฉันมีทักษะส่วนตัวในการทำกิจกรรมต่างๆ มากพอจะปกปิดความกลัวนั้น แต่ก็ยังมีให้เห็นอยู่บ้างเล็กน้อยๆ ดิฉันไม่ลองเล่นกีฬาจนกว่าจะรู้ว่าเล่นเก่ง ดิฉันเลี่ยงวิชาเรียนที่ไม่สอดคล้องกับจุดแข็งของดิฉัน เมื่อ

ดิฉันลองทำกิจกรรมใหม่ๆ ที่ดิฉันไม่ประสบความสำเร็จทันที ทางออกของดิฉันคือเลิกทำอย่างรวดเร็วและหันไปทำสิ่งที่ชำนาญกว่า

หลังจากนั้นดิฉันไปเป็นผู้สอนศาสนา เป็นครั้งแรกที่ถูกผลักดันให้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ความอ่อนแอของดิฉันปรากฏชัดมากและดิฉันถอยกลับได้ไม่ถนัด ดิฉันเฝ้าอดัดกับการเริ่มสนทนา ดิฉันสอนเป็นภาษาใหม่ไม่เก่ง ดิฉันเจอคนปฎิเสธวันละหลายครั้ง ดิฉันล้มเหลวอยู่เรื่อย—โยนลูกไม่ลงห่วง—และมีหลายวันที่ดิฉันคิดจะทำแบบเดิมเมื่อล้มเหลว คือยอมแพ้และกลับบ้าน

ปัญหาเรื่องการแปล

ในช่วงนี้ ดิฉันได้รับการดูแลและการปรับปรุงนิสัยซึ่งจำเป็นมากจากเรื่องของออลิเวอร์ คาวเดอริพยายามแปลแผ่นจารึก หลังจากจดให้โจเซฟสมิธได้ไม่กี่สัปดาห์ ออลิเวอร์เริ่มสงสัยว่าเขาจะแปลแผ่นจารึกได้หรือไม่

โจเซฟทูลถามพระเจ้าและได้รับคำตอบว่าออลิเวอร์จะได้รับอนุญาตให้แปล แต่พระเจ้าประทานคำเตือน

บางอย่างแก่ออลิเวอร์ สองอย่างในนั้นคือ “จงอดทน” และ “อย่ากลัว” (คพ. 6:19, 34)

การแปลไม่ง่ายอย่างที่ออลิเวอร์คิด เมื่อคำไม่มาง่าย ๆ เขารู้สึกผิดหวังและไม่นานก็ยอมแพ้

มองข้ามโอกาส

เมื่อดิฉันศึกษาเรื่องนี้ ดิฉันยอมรับว่าปัญหาของออลิเวอร์คล้ายกับปัญหาของดิฉัน เขาคาดว่าจะเชี่ยวชาญการแปลโดยเร็ว และเมื่อปรากฏชัดว่าเขาจะไม่ประสบความสำเร็จทันที—เขาจะล้มเหลวหลายครั้ง ขณะพยายามพัฒนาของประทานนั้น—เขากลับไปจุดเหมือนเดิม ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาทำได้สบาย พระดาร์สเตือนของพระเจ้าถูกต้องคือ ออลิเวอร์ไม่อดทนกับตนเองหรือกับพระเจ้าเป็นเจ้า และเขากลัว พระเจ้าเป็นเจ้าจึงนำโอกาสนั้นไปจากเขา (ดู คพ. 9:3)

ดิฉันตระหนักว่าความกลัวการล้มเหลวหยุดยั้งดิฉันบ่อยมาก ดิฉันกลัว “โยนไม่ลงห่าง” จนไม่แม้แต่จะโยนลูกหรือยอมแพ้หลังจากพยายามไม่กี่ครั้ง เพราะพยายามหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ดิฉันจึงพลาดโอกาสประสบความสำเร็จในอนาคต ดิฉันไม่อดทนกับตนเองหรือกับพระเจ้าเป็นเจ้า และดิฉันกลัว

เรื่องราวของออลิเวอร์ คาวเดอรีให้ความหวังแก่ดิฉันเช่นกัน ถึงแม้พระเจ้ารับสั่งกับออลิเวอร์ว่าเขาไม่สามารถแปลได้ต่อนั้น แต่ทรงสัญญาเช่นกันว่า “บันทึกอื่นเรามี, ซึ่งเราจะให้พลังแก่เจ้าเพื่อเจ้าจะช่วยแปล” (คพ. 9:2) โอกาสแปลของออลิเวอร์ไม่หมด เพียงแต่เลื่อนออกไป ในทำนองเดียวกัน โอกาสที่ดิฉันพลาดไปแล้วยังไม่หมด พระเจ้าจะประทานโอกาสอีก ถ้าดิฉันยอมอดทนและไม่ยอมให้ความกลัวการล้มเหลวขัดขวางดิฉันไม่ให้พยายาม

ไม่กลัว

ดิฉันตั้งใจว่าจะเอาชนะความกลัวการล้มเหลว ถึงแม้จะยังรู้สึกวิตกกังวลขณะพูดกับคนแปลกหน้าหรือสอนเป็นภาษาต่างประเทศ แต่ดิฉันดีขึ้นทั้งสองด้าน ทักษะเหล่านี้ช่วยดิฉันในชีวิต แม้หลังจากงานเผยแผ่ยังมีหลายครั้งที่ดิฉันลังเลไม่กล้าลองสิ่งใหม่หรือทำสิ่งที่ดิฉันไม่เก่งเป็นพิเศษ แต่ดิฉันเรียนรู้ที่จะอดทนมากขึ้น ดิฉันเรียนรู้ว่าต้องโยนลูกต่อไปและไม่กลัวพลาด ■

ก่อนท่านได้

รับเรย์ก

ให้รับใช้

การรับใช้งานเผยแผ่เป็นอย่างไร

โดย ไรอัน คาร์
นิตยสารศาสนจักร

ทานเคยคิดเรื่องการรับใช้งานเผยแผ่หรือไม่ ถ้าเคย ท่านอาจจะเคยสงสัยว่าเป็นอย่างไร ต่อไปนี้เป็นโอกาสให้ท่านถามผู้สอนศาสนาเต็มเวลาบางคน (ไม่ใช่ผู้สอนศาสนาจริงๆ แต่คำตอบเหล่านี้เป็นต้นแบบได้):

ท่าน: “สวัสดีครับ เอ็ดเดอร์ วัน
ธรรมดาทำอะไรบ้างครับ”

ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา: “เราตื่นเช้า—
6:30 นาฬิกา ช่วงสองชั่วโมงต่อจาก
นั้นเราศึกษาพระคัมภีร์และภาษา
คณะเผยแผ่ของเรา เราทบทวนเป้า
หมายของสัปดาห์นั้นและวางแผนวัน
ของเรา เราคิดแม้กระทั่งแผนสำรอง
ถ้าคนไม่ว่างตามเวลานัด จากนั้นเรา
ออกจากบ้าน ทำงานทั้งวัน หากคน
สอน ประสานงานกับสมาชิก และทำ
นัดสอน”

ท่าน: “คุณเคยรู้สึกคิดถึงบ้านหรือ
เปล่า”

ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา: “เคย โดยเฉพาะ
ช่วงแรกๆ ของงานเผยแผ่ แต่เรา
สามารถอีเมลถึงครอบครัวและอ่าน
อีเมลจากพวกเขาสัปดาห์ละครั้ง เรา
พบว่าวิธีที่ดีที่สุดที่จะไม่คิดถึงบ้านคือ
จดจ่อกับงานของเรา”

ท่าน: “คุณรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับการพูด
คุยกับคนแปลกหน้า”

ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา: “เราประหม่อมมาก
เมื่อเราไปถึงที่นั่นครั้งแรก แต่คุณจะ
ชินเพราะคุณต้องพูดกับคนแปลก

หน้าทุกวัน เรารู้ว่าไม่ใช่ทุกคนที่คุณ
พบจะอยากได้ยินข่าวสารของเรา แต่
บางคนสนใจ ฉะนั้นเราต้องเต็มใจพูด
ทุกเมื่อ สนุกมากนะที่ได้พบปะผู้คน
และทำความรู้จักพวกเขา”

ท่าน: “การสอนพระกิตติคุณยากไหม
ครับ”

ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา: “ยาก การจะ
สอนให้ดีต้องฝึกพอสมควร แต่เราได้
รับการอบรมอย่างดีที่ศูนย์ฝึกอบรม
ผู้สอนศาสนา เราพยายามสอนบท
เรียนให้ตรงกับความต้องการและตอบ
คำถามของคนที่เรากำลังสอน เรา
ศึกษาพระกิตติคุณทุกวันเพื่อเราจะ
สอนได้ดี สำคัญที่สุดคือเรารู้สึกว่าพระ
วิญญาณนำทาง การวางมือมอบหน้าที่
เป็นผู้สอนศาสนาช่วยได้”

ท่าน: “งานเผยแผ่เป็นงานหนักไหม
ครับ”

ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา: “หนักครับ เรา
ทำงานสัปดาห์ละประมาณ 70 ชั่วโมง
แต่ได้ผลมาก แน่ใจว่าเรารู้สึกผิด
หวังเมื่อผู้คนไม่ก้าวหน้าอย่างที่เราหวัง
แต่โดยรวมแล้ว การเป็นเครื่องมือใน
พระหัตถ์ของพระเจ้าคือพรที่ได้ช่วยให้

ผู้คนที่ก้าวหน้าทางวิญญาณ เราพยายามสอนโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะเรารู้ว่าพระวิญญาณเท่านั้นที่จะสามารถช่วยให้ผู้คนได้รับประจักษ์พยานและเปลี่ยนใจเลื่อมใส”

ท่าน: “จะเป็นอย่างไรถ้าผมไม่แน่ใจว่าผมมีประจักษ์พยาน”

ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา: “นั่นไม่เป็นไร—สวดอ้อนวอนและอ่านพระคัมภีร์ต่อไปครับ! ไปโบสถ์และเรียนเซมินารีไปพระวิหารถ้าไปได้ ฟังปาพพะเจ้าและคำสอนของพระองค์ ยิ่งคุณมีโอกาสรู้สึกถึงพระวิญญาณมากเท่าใดประจักษ์พยานของคุณจะยิ่งเข้มแข็งมากเท่านั้น ฝึกแบ่งปันความเชื่อของคุณที่การสังสรรค์ในครอบครัว อ่านพระคัมภีร์มอรมอน นั่นจะช่วยให้คุณสามารถสอนพระกิตติคุณได้”

ท่าน: “คุณเตรียมทำงานเผยแผ่ของคุณอย่างไร”

ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา: “เราศึกษาพระคัมภีร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระคัมภีร์มอรมอน เราทำงานเก็บเงิน แต่เราอยากให้อ่าน *สิ่งสอนกิตติคุณของเรา* และเข้าชั้นเรียนเตรียมเป็นผู้สอนศาสนาบ่อยขึ้น เราอยากให้เราเรียนรู้วิธีทำอาหารด้วย!”

ท่าน: “คุณคิดว่าผมจะเป็นผู้สอนศาสนาได้ไหม”

ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา: “ได้แน่นอน! มีผู้สอนศาสนาประมาณ 70,000 คนทั่วโลก ทุกคนเริ่มด้วยความปรารถนา ‘ฉะนั้น, หากเจ้ามีความปรารถนาจะรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า เจ้าก็ได้รับเรียกมายังงาน’ (คพ. 4:3) แต่จะต้องเตรียมบางอย่างด้วย—คุณต้องพร้อมไม่

เฉพาะทางวิญญาณเท่านั้นแต่พร้อมทางการเงิน ร่างกาย และสังคมด้วย”

ท่าน: “อะไรจะช่วยผมเตรียมอีกบ้าง”

ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา: “ตั้งเป้าหมายว่าจะดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและรักษาพระบัญญัติให้ดีที่สุด นี่จะช่วยให้เสริมสร้างประจักษ์พยานของคุณและช่วยให้คุณมีค่าควรรับพระวิญญาณเมื่อคุณเป็นผู้สอนศาสนา คุณจะต้องเป็นพยานต่อผู้คน จาก*ประสบการณ์ส่วนตัว* ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง ฉะนั้นตอนนี้ให้ใช้เวลาเรียนรู้หลักธรรมพระกิตติคุณมากขึ้นและดำเนินชีวิตตามหลักธรรมเหล่านั้นในชีวิตของคุณเอง”

ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา: “เราขอแนะนำให้คุณอ่านคำถามในหน้าถัดไปด้วย คำถามเหล่านั้นเป็นคำถามที่อธิการหรือประธานสาขาจะถามคุณเมื่อคุณกรอกแบบฟอร์มผู้สอนศาสนา การรู้คำถามเหล่านี้ตั้งแต่ต้นจะช่วยคุณเตรียม สันทนาคำถามกับคุณพ่อคุณแม่ของคุณและผู้นำศาสนจักร มีคำถามหลายข้อ แต่ไม่ต้องหนักใจ—เชื่อว่าคุณต้องรายงานตัวที่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาฟຽ່ງนี้! ใช้เวลาเตรียมให้พร้อมเพื่อว่าเมื่องานเผยแผ่วันแรกของคุณมาถึง คุณจะมีค่าควรต้นเต็น และพร้อมรับใช้” ■

ความมีค่าควรและประจักษ์พยาน

1. คุณมีศรัทธาและประจักษ์พยานในพระผู้เป็นเจ้าพระบิดานิรันดร์ พระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่

ประจักษ์พยาน: “ทดลองคำพูดข้าพเจ้า, และใช้อนุภาคหนึ่งของศรัทธา, แท้จริงแล้ว, แม้หากท่านทำไม่ได้มากไปกว่าปรารถนาที่จะเชื่อ, ก็ขอให้ความปรารถนาที่เกิดขึ้นในท่าน, แม้จนท่านเชื่อในลักษณะจะให้ที่สำหรับส่วนหนึ่งของถ้อยคำข้าพเจ้า” (แอลมา 32:27)

2. คุณมีประจักษ์พยานว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระผู้เป็นเจ้า เป็นพระผู้ช่วยให้รอด และพระผู้ไถ่ของโลกหรือไม่ กรุณาแบ่งปันประจักษ์พยานของคุณกับผม การชดใช้ของพระเยซูคริสต์มีอิทธิพลต่อชีวิตคุณอย่างไร

3. การกลับใจมีความหมายต่อคุณอย่างไร คุณรู้สึกว่าคุณได้กลับใจจากการล่วงละเมิดในอดีตทั้งหมดแล้วหรือไม่

การกลับใจ: “โดยสิ่งนี้เจ้าจะรู้ว่า ถ้าคนกลับใจจากบาปของเขา—คุณเกิด, เขาจะสารภาพและละทิ้งมัน” (คพ. 58:42–43)

4. คุณจะแบ่งปันประจักษ์พยานของคุณกับผมได้ไหมว่าพระกิตติคุณและศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ได้รับการฟื้นฟูผ่านศาสตาดพยากรณ์ โจเซฟ สมิธ และประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันเป็นศาสตาดพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า

5. คุณมีประจักษ์พยานเกี่ยวกับความจริงของพระกัมภีร์มอรมอนหรือไม่

6. การรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาเรียกร้องการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานพระกิตติคุณ คุณเข้าใจมาตรฐานต่อไปนี้ได้อย่างไร

ถ้าท่านเลือกรับใช้งานเผยแผ่ ท่านและผู้นำศาสนจักรของท่านจะต้องการให้เวลา ศักดิ์สิทธิ์นี้ของการรับใช้เปี่ยมด้วยปิติและสร้างแรงบันดาลใจ เมื่อมีเป้าหมายนี้ในใจ เป็นเรื่องสำคัญที่ท่านจะต้องพร้อม มีค่าควร และสามารถรับใช้ เพื่อช่วยท่านเตรียม ต่อไปนี้เป็นคำถามที่อธิการหรือประธานสาขาจะถามท่านเพื่อพิจารณาความพร้อมของท่าน ท่านสามารถสนทนาคำถามเหล่านี้ได้ทุกเมื่อกับอธิการและกับบิดามารดาหรือผู้นำศาสนจักรของท่าน

ก. กฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ

เมื่อกล่าวถึงกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ คุณได้ดำเนินชีวิตตามที่สนทนาไปแล้วมาโดยตลอดหรือไม่ ถ้าไม่ การล่วงละเมิดเกิดขึ้นนานเท่าใดแล้ว คุณได้ทำอะไรบ้างเพื่อกลับใจ

กฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ: “ความบริสุทธิ์ทางเพศคือความสะอาดบริสุทธิ์ทางเพศ สภาพที่ ‘พอพระทัยสำหรับพระเจ้า’ (เจกอบ 2:7) เพื่อให้บริสุทธิ์ทางเพศ คุณต้องสะอาดทางศีลธรรมในความนึกคิด คำพูด และการกระทำของคุณ คุณต้องไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานตามกฎหมาย” (แนวแน่ต่อศรัทธา: ศัพทานุกรมพระกิตติคุณ [2005] 169)

ข. การหลีกเลี่ยงสื่อลามก

การหลีกเลี่ยงสื่อลามก: ประธาน คัลลิส เอช. โอ๊คส์ แห่งฝ่ายประธานสูงสุดอธิบายไว้ว่าการดูสื่อลามกมีความรุนแรงหลายระดับตั้งแต่ไม่ตั้งใจดูไปจนถึงดูแบบควบคุมไม่ได้หรือดูจนติด การรู้ระดับความเกี่ยวข้องของบุคคลนั้นจะช่วยให้เขาพบทางออกที่เหมาะสม เรียนรู้เพิ่มเติมใน “หลุดพ้นจากกับดักของสื่อลามก,” *เลียวโซนา*, ต.ค. 2015, 50–55; และ overcomingpornography.org

ค. กฎส่วนสิบ

ง. พระคำแห่งปัญญา รวมถึงการใช้ยาเสพติดหรือการไม่ใช้ยาตามแพทย์สั่งด้วย

จ. การรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์

ฉ. การเป็นคนซื่อสัตย์ในทุกสิ่งที่คุณพูดและทำ

คุณดำเนินชีวิตตามมาตรฐานทั้งหมดนี้หรือไม่ เวลานี้คุณกำลังดำเนินชีวิตตามมาตรฐานเหล่านี้หรือไม่ คุณจะดำเนินชีวิตตามมาตรฐานเหล่านี้เมื่อเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาหรือไม่

ความสามารถและความเหมาะสม

7. คุณอยู่ระหว่างการดำเนินการทางกฎหมายอยู่หรือไม่

8. คุณเคยทำผิดกฎหมายอาญาร้ายแรงหรือไม่ ไม่ว่าจะถูกจับกุม ถูกตัดสินว่าผิด หรือถูกลบออกจากบันทึกก็ตาม

9. คุณเคยกระทำความผิดทางเพศเด็กไม่ว่าทางใดก็ตามหนึ่งหรือไม่ ไม่ว่าจะคุณจะถูกดำเนินคดี หรือถูกตัดสินว่าผิด หรือถูกลบออกจากบันทึกแล้วก็ตาม

10. คุณเคยทำการล่วงละเมิดหรือกระทำความผิดร้ายแรงใดๆ ที่ควรแก้ไขก่อนการเป็นผู้สอนศาสนาหรือไม่

11. คุณสนับสนุน เข้าร่วม หรือเห็นด้วยกับกลุ่มหรือบุคคลใดที่มีคำสอนหรือการปฏิบัติตรงข้ามหรือขัดแย้งกับคำสอนที่ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายยอมรับหรือไม่

12. คุณมีหนี้สินที่ยังไม่ชำระหรือไม่ คุณจะชำระหนี้สินเหล่านี้ก่อนเป็นผู้สอนศาสนา หรือจะจัดการอย่างไรระหว่างรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา

13. ปัจจุบันคุณมีหรือเคยมีสภาพร่างกายจิตใจ หรืออารมณ์ที่จะทำให้ยากต่อการทำตามตารางเวลาปกติของผู้สอนศาสนาหรือไม่ ซึ่งต้องทำงานวันละ 12-15 ชั่วโมง ประกอบด้วยการศึกษาค้นคว้าวันละ 2-4 ชั่วโมง การเดินหรือขี่จักรยานวันละ 8-10 ชั่วโมง และอื่นๆ

14. คุณเคยได้รับการวินิจฉัยหรือเคยรับการรักษาความคิดผิดปกติด้านการเรียนรู้หรือความคิดผิดปกติด้านการอ่านอื่นๆ หรือไม่ ถ้าเคย คุณสะดวกที่จะอ่านออกเสียงพระคัมภีร์หรือเอกสารอื่นๆ หรือไม่ คุณเชื่อหรือไม่ว่าคุณสามารถท่องจำข้อพระคัมภีร์ที่เหมาะสมและข้อมูลอื่นๆ ได้ด้วยความช่วยเหลือจากคู่มือของคุณ ขณะนี้คุณมีวิธีใดชดเชยความคิดผิดปกติ

15. คุณเคยได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นหรือเคยรับการรักษาความคิดผิดปกติด้านการพูดหรือไม่ ถ้าเคย คุณสะดวกที่จะพูดต่อหน้าคนอื่นหรือไม่ คุณรู้สึกไหมว่าคุณมีเครื่องมือเพียงพอที่จะช่วยให้คุณเรียนรู้ สอน และติดต่อสื่อสาร

16. คุณเคยรับการรักษาด้านยาหรือวิธีอื่นสำหรับภาวะต่อไปนี้หรือไม่: ภาวะสมาธิสั้น (ADD) ภาวะสมาธิสั้นแบบไฮเปอร์ (ADHD) ความวิตกกังวล ภาวะซึมเศร้า อาการย้ำคิดย้ำทำ (OCD) หรือภาวะผิดปกติในสมอง ออทิสติก (รวมถึงกลุ่มอาการแอสเพอร์เกอร์) หากมี ขอให้อธิบาย

17. ถ้าคุณเคยรับการรักษากาฬโรค ภาวะหนึ่งเหล่านี้และหยุดการรักษา คุณหยุดรักษาภายใต้การดูแลของแพทย์หรือไม่ ถ้าไม่ คุณหยุดรักษาเพราะเหตุใด คุณปฏิบัติหน้าที่ได้ดีเพียงใดหากไม่รักษาหรือไม่กินยา คุณกินยารักษาอาการเหล่านี้ครั้งสุดท้ายเมื่อใด ■

หาวิดีโอและแหล่งข้อมูลอื่นเกี่ยวกับการเตรียมเป็นผู้สอนศาสนา ได้ที่ lds.org/go/81850

คุณสามารถเอาชนะเงื่อนไขด้านความมีค่าควรและสุขภาพมากมายที่จะขัดขวางคุณไม่ให้รับใช้งานเผยแผ่ได้สำเร็จ จงขอความช่วยเหลือที่คุณต้องการ หากยังมีปัญหาสุขภาพไม่หยุดเมื่อถึงเวลาที่พร้อมรับใช้ ให้บอกอธิการหรือประธานสาขา เพื่อศาสนจักรจะได้พิจารณาสถานการณ์ของคุณก่อนมอบหมายให้คุณไปคณะเผยแผ่ ดูตัวอย่างเรื่องราวของซิสเตอร์เฟลทเซอร์ต่อจากคำถามเหล่านี้

ดิฉันจะรับใช้ที่นั่นได้หรือ

โดย เอรिका เฟลทเซอร์

ดิฉันรู้ว่าดิฉันต้องการรับใช้ตั้งแต่หยอดเงินเฟนนี่แรกใส่กระปุกออมเงิน สำหรับงานเผยแผ่ ดิฉันออมเงินได้ 12 ปี เมื่อมีประกาศว่าพี่น้องสตรีสามารถรับใช้ได้เมื่ออายุ 19 ปี ถึงแม้ไม่แน่ใจว่าเวลาเหมาะสมสำหรับดิฉันหรือไม่ แต่พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของดิฉัน และดิฉันรู้สึกได้รับการคลอใจให้เริ่มกรอกใบสมัครเป็นผู้สอนศาสนา

ดิฉันต้องการให้การเรียกเหมาะกับดิฉันและรู้ว่าการซื้อสัตย์กับผู้นำศาสนจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสุขภาพของดิฉัน เป็นเพียงวิธีเดียวที่จะทำให้รู้สึกสงบ ดิฉันเป็นโรคลมชัก ภาวะที่อาการชักกำเริบได้ทุกเมื่อ โชคดีที่ยาคูมอาการของดิฉันได้ แต่การต้องพึ่งยาอาจจะจำกัดสถานที่ซึ่งดิฉันจะได้รับมอบหมายให้รับใช้

ลองนึกภาพความประหลาดใจของดิฉันเมื่อดิฉันได้รับเรียกให้รับใช้ในคณะเผยแผ่สาธารณรัฐ โดมินิกัน ซานโต โดมิง โกอิสต์ แต่ปัญหาคือดิฉันพบว่าชาตินั้นไม่มีในสาธารณรัฐ โดมินิกัน ดิฉันสับสน เหตุใดพระเจ้าทรงคลอใจให้ผู้นำศาสนจักรส่งดิฉันไปประเทศที่ไม่มีชาตินั้น

ดิฉันกับครอบครัวสวดอ้อนวอนขอคำตอบด้วยกัน ดิฉันรู้สึกเชื่อมั่นแรงกล้าว่าพระเจ้าทรงต้องการให้ดิฉันรับใช้ในสาธารณรัฐ โดมินิกัน ดิฉันจึงไปทำงาน แพทย์เขียนใบสั่งยาให้ดิฉัน 18 เดือน แต่ประกันของเราจะจ่ายค่ายาให้เพียงหนึ่งปี เราจึงต้องจ่าย 6 เดือนที่เหลือ เมื่อเราเดินทางด้วยศรัทธา ในที่สุดเราก็พบตัวเลือกที่เหมาะสม

เมื่อดิฉันได้รับการวางมือมอบหน้าที่ ประธานสเตลลาให้พรดิฉันว่าอาการของดิฉันจะไม่ส่งผลในช่วงเป็นผู้สอนศาสนา—คำสัญญาที่ดิฉันเป็นพยานได้ว่าเกิดขึ้นจริง ถึงแม้ดิฉันจะมีข้อจำกัดทางกาย แต่ดิฉันรู้ว่าโดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ดิฉันสามารถเอาชนะความท้าทายที่ประสบทั้งก่อนและระหว่างเป็นผู้สอนศาสนาได้ ■

แม้จะเป็นโรคลมชัก แต่ซิสเตอร์ เฟลทเซอร์ (ซ้าย) ก็สามารถรับใช้งานเผยแผ่ได้ (ภาพนี้ถ่ายกับคู่ของเธอและประธานคณะเผยแผ่กับภรรยาของเธอ)

คำสอน 5 ข้อ ที่พระคัมภีร์ หลักคำสอนและพันธสัญญาจะสอน

โดย ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล
นิตยสารศาสนจักร

๗ ท่านกำลังเตรียมเป็นผู้สอนศาสนาหรือแค่มอง
๖ หาวิธีพูดคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับความเชื่อของท่าน
มีหนังสือที่ดีมากเล่มหนึ่งซึ่งท่านอาจจะเรียกได้ว่า
เป็นคู่มือผู้สอนศาสนาอีกเล่มหนึ่ง

นั่นคือพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา ในนั้น
เราพบหลักคำสอนที่ได้รับการเปิดเผยใหม่และงดงาม
เกี่ยวกับครอบครัวนิรันดร์ สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อเราตาย และ
วิธีวางระเบียบศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ แต่เรา
พบพระบัญญัติให้แบ่งปันพระกิตติคุณ—ครั้งแล้วครั้ง
เล่า—เช่นกัน อันที่จริง เนื่องด้วยคำสัญญาและคำตัก
เตือนทั้งหมดที่ให้แก่ผู้สอนศาสนา ท่านจึงอาจจะมองว่า
พระคัมภีร์เล่มนี้เป็นหนังสือแนะนำการแบ่งปันพระ
กิตติคุณ

ตัวอย่างเช่น ท่านสามารถเรียนรู้ความจริงที่ยอดเยียม
ห้าประการต่อไปนี้เกี่ยวกับงานเผยแผ่ศาสนาจากการอ่าน
พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา

1

ท่านไม่ต้องกังวลว่า ท่านไปที่ใด

คพ. 80:3: “ดังนั้น, เจ้าจง
ไปสั่งสอนกิตติคุณของเรา,
ไม่ว่าไปเหนือหรือไปได้,
ไปตะวันออกหรือไปตะวันตก,
ก็หาสำคัญไม่, เพราะ
เจ้าไม่อาจผิดพลาดได้.”

“ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าวลี
‘ก็หาสำคัญไม่’ ที่พระเจ้า
ทรงใช้ในพระคัมภีร์ข้อนี้
บอกเป็นนัยว่าพระองค์ไม่
สนพระทัยว่าผู้รับใช้ของ
พระองค์ทำงานที่ใด อันที่
จริง พระองค์สนพระทัย
อย่างยิ่ง . . . พระองค์ทรง
คล้อยใจ นำทาง และกำกับ
ดูแลผู้รับใช้ที่ได้รับมอบ
อำนาจจากพระองค์ เมื่อผู้
สอนศาสนาพยายามทำตน
ให้เป็นเครื่องมือที่มีค่าควร
และมีประสิทธิภาพมากขึ้น
ในพระหัตถ์ของพระองค์
และทำหน้าที่อย่างซื่อสัตย์
สุดความสามารถ เมื่อ
นั้นพวกเขา ‘ไม่อาจผิด
พลาดได้’—ไม่ว่าจะรับ
ใช้ที่ใด”¹

—เอลเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์

2

สั่งสมพระคัมภีร์ และท่านจะรู้ว่าต้อง พูดอะไร

คพ. 84:85: “จงสั่งสม
ถ้อยคำแห่งชีวิตไว้ในความ
คิดเจ้าเสมอไป, และจะให้
มันแก่เจ้าในโมงนั้นเอง
ส่วนนั้นที่จะแบ่งสรรให้แก่
มนุษย์ทุกคน”

“เมื่อท่านสั่งสมถ้อยคำ
จากพระคัมภีร์และศาสดา
พยากรณ์ยุคสุดท้ายโดยการ
ศึกษาและศรัทธา ความ
ปรารถนาของท่านในการ
แบ่งปันพระกิตติคุณจะแรง
กล้าขึ้น ท่านได้รับสัญญาว่า
พระวิญญาณจะช่วยท่านให้
รู้ว่าจะพูดสิ่งใดขณะสอน”²

—สั่งสอนกิตติคุณของเรา

ท่านเกี่ยวกับการเป็นผู้สอนศาสนา

3

มีคนมองหาพระกิตติคุณอยู่ทุกที่

คพ. 123:12: “เพราะยังมีอยู่หลายคนบนแผ่นดินโลก . . . ผู้ที่มีคบอดโดยเล่ห์กลอันแยบยลของมนุษย์, ซึ่งโดยการนั้นพวกเขาชุ่มคอบที่หลอกหลวง, และผู้ที่ถูกกั้นไว้จากความจริงเพราะพวกเขาหาว่าไม่ว่าจะพบได้จากที่ใด”

“ทุกคนที่อยู่รอบข้างท่าน ทุกวันนี้เป็นเพื่อนและเพื่อนบ้าน ‘ผู้ที่ถูกกั้นไว้จากความจริงเพราะพวกเขาหาว่าไม่ว่าจะพบได้จากที่ใด’ เมื่อท่านได้รับการนำทางจากพระวิญญาณ ท่านสามารถแบ่งปันข้อคิด คำเชื่อเชิญ ข้อความหรือวีดิทัศน์ที่แนะนำความจริงของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูให้เพื่อนของท่าน”³

—เอลเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์

4

สวดอ้อนวอนดีๆ เพื่อให้สอนได้ดี

คพ. 42:14: “และจะประทานพระวิญญาณแก่เจ้าโดยคำสวดอ้อนวอนจากศรัทธา; และหากเจ้าไม่ได้รับพระวิญญาณเจ้าจะไม่สอน.”

“ผู้สอนศาสนาควรคุกเข่าทูลขอให้พระเจ้าปลดปล่อยลิ้นของเขาและพูดผ่านเขาเพื่อเป็นพรแก่คนที่เขาจะสอน หากทำเช่นนั้น ความสว่างสดใสจะเข้ามาสู่ชีวิตเขา จะมีความกระตือรือร้นมากขึ้นในการทำงาน เขาจะรู้ว่าแท้จริงแล้วเขาเป็นผู้รับใช้ที่พูดแทนพระเจ้า เขาจะพบการตอบสนองต่างจากเดิมจากคนที่เขาสอน”⁴

—ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008)

5

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นพยานต่อคนที่ท่านพูดด้วย

คพ. 100:7–8: “แต่บัญญัติข้อหนึ่งเราให้แก่เจ้า, ว่าเรื่องใดก็ตามที่เจ้าประกาศ เจ้าจะประกาศในนามของเรา, ในความสำรวมแห่งใจ, ในวิญญาณแห่งความอ่อนโยน, ในสิ่งทั้งปวง. และเราให้สัญญาแก่เจ้า, ว่าตราบเท่าที่เจ้าทำสิ่งนี้พระวิญญาณบริสุทธิ์จะฉายออกไปในการรับส่งคำพยานต่อสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่เจ้าจะกล่าว.”

“พระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถทำงานผ่านแสงสว่างของพระคริสต์ ครูสอนความจริงพระกิตติคุณไม่ได้ถ่ายทอดสิ่งแปลกหรือสิ่งใหม่ให้ผู้ใหญ่หรือเด็ก แต่ผู้สอนศาสนาหรือครูกำลังติดต่อกับพระวิญญาณของพระคริสต์ซึ่งอยู่ที่นั่นแล้ว พระกิตติคุณจะมี ‘เสียงกังวาน’ ขึ้นหูพวกเขา”⁵

—ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ (1924–2015)

ตั้งเป้าหมาย

นี่เป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น ขณะที่ท่านศึกษาพระคัมภีร์หลักคำสอน และพันธสัญญาปีนี้ จงตั้งเป้าหมายเรียนรู้ให้มากเท่าที่จะมากได้เกี่ยวกับงานเผยแผ่ศาสนา จากนั้นให้ทำสุดความสามารถเพื่อเริ่มดำเนินชีวิตตามคำสอนเหล่านั้น พึงจดจำว่า “หากเจ้ามีความปรารถนาจะรับใช้พระเจ้า เจ้าก็ได้รับเรียกมาทำงาน; เพราะดูเถิด พู่ข้าวพร้อมที่จะเก็บเกี่ยว” (คพ. 4:3–4). ■

อ้างอิง

1. เดวิด เอ. เบตนาร์, “ได้รับเรียกมาทำงาน,” *เสียดิน*, พ.ศ. 2017, 68.
2. *สิ่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* (2004), 19.
3. เดวิด เอ. เบตนาร์, “ได้รับเรียกมาทำงาน,” 70.
4. กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “การรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา,” *การประชุมอบรมผู้นำทั่วโลกครั้งแรก*, 11 ม.ค. 2004, 24.
5. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “The Light of Christ: What Everyone Called to Preach the Gospel, Teach the Gospel, or Live the Gospel Should Know” (ปราศรัยที่การประชุมประธานพระวิหารคนใหม่ 22 มิถุนายน 2004), 2, *หอสมุดประวัติศาสตร์ศาสนจักร*, ซอลท์เลคซิตี.

เหตุผล

6

ประการที่เรา ต้องการ ศาสนจักร อย่างยิ่ง!

โดย เอरिक บี. เมอร์ต็อกและโจฮัว เจ. เพอร์คีย์

นิตยสารศาสนจักร

ทานเคยได้ยินคนถามหรือไม่ว่าเหตุใดเราจึงมีศาสนจักร หรือเหตุใดเราต้องการศาสนจักร เหตุใดพวกเขาไม่สามารถเป็นคนมีจิตใจดีด้วยตนเอง—ขึ้นไปบนเขาหรือไปชายหาด หรือไปสถานที่พิเศษสักแห่งและรู้สึกใกล้ชิดกับพระเจ้า— ทำแค่นั้นก็พอแล้ว

จริงแท้แน่นอนว่าท่านสามารถใกล้ชิดกับพระเจ้าได้ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใด (อันที่จริง นั่นเป็นแนวคิดที่ดีทีเดียว!) แต่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมให้ท่าน *ยิ่งกว่า* ความเป็นคนที่มีจิตใจดีทั่วไป พระองค์ทรงต้องการให้ท่านเป็นคนดีที่สุดเท่าที่ท่านจะเป็นได้ อันที่จริง พระองค์ทรงต้องการให้ท่านสืบทอดทั้งหมดที่พระองค์ทรงมีและได้รับชีวิตนิรันดร์ พระองค์ทรงมีแผนและองค์การหนึ่งให้ท่านสามารถทำเช่นนั้นได้ แผนคือแผนแห่งความรอด และศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคือองค์การ—“ศาสนจักรที่แท้จริงและดำรงอยู่แห่งเดียวตลอดทั้งปวงพิภพ” (คพ. 1:30)

ต่อไปนี้เป็นเหตุผลหกประการที่ว่าเหตุใดเราจึงต้องการศาสนจักรอย่างยิ่ง

1. เพื่อเรียนรู้และมีส่วนในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

พรประการหนึ่งของการเป็นสมาชิกของศาสนจักรคือเพื่อเราจะได้เรียนรู้ความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณ (ดู คพ. 1:17–23) ถ้าเรามีความปรารถนาจะเรียนรู้ด้วยความจริงใจ และถ้าเราอ่อนน้อมถ่อมตน สวดอ้อนวอน ขยันหมั่นเพียร และเชื่อฟัง เราจะได้รับประจักษ์พยานและมีความหวังในการฟื้นคืนพระชนม์และการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

โดยผ่านผู้นำศาสนจักรและสื่อการเรียนการสอนของศาสนจักร เราเรียนรู้เช่นกันเกี่ยวกับหลักคำสอนที่จำเป็นอื่นๆ รวมไปถึงการฟื้นฟูพระกิตติคุณ การเรียกศาสนาดำเนินชีวิตในปัจจุบัน และพระลักษณะแท้จริงของพระเจ้าสามพระองค์ การดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับหลักคำสอนที่แท้จริงทำให้เราเกิดปีติและมีความสุข

2. เพื่อรับศาสนพิธีและพันธสัญญาที่จำเป็น

งานของพระบิดาบนสวรรค์คือ “ทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39) แต่บางครั้งเราอาจจะลืมนำไปว่างานของพระองค์เรียกร้องให้เราทำงานบางอย่างในส่วนของเราด้วย! เรามีคุณสมบัติสมควรแก่การรับพรแห่งชีวิตนิรันดร์โดยการเชื่อฟังศาสนพิธีและพันธสัญญาของพระกิตติคุณ ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันกล่าวไว้ว่า “เราจะ ตั้งจิตปวารณา เข้าไปในที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ เราต้องเชื่อฟังกฎซึ่งกำหนดพรเหล่านั้นไว้ [ดู คพ. 130:20-21]”¹

ศาสนพิธีที่เรามีส่วนร่วมและพันธสัญญาที่เราทำจำเป็นต่อการนำเรากลับไปประทับของพระบิดาบนสวรรค์และอยู่กับพระองค์ ศาสนพิธีและพันธสัญญาเหล่านั้นต้องใช้ฐานะบริสุทธิ์—ซึ่งมีเฉพาะในศาสนจักรที่แท้จริงของพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น หากปราศจากพันธสัญญาเหล่านั้น เราหลงทางแน่นอน

3. เพื่อช่วยกันระหว่างทาง

เอลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันแห่งโครัมมัครสาวกสิบสองสอนว่า “เหตุผลหลักที่พระเจ้าทรงจัดตั้งศาสนจักรคือเพื่อสร้างชุมชนวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่จะสนับสนุนกันใน ‘ทางคับแคบและแคบนี้ซึ่งนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์’ [2 นิไฟ 31:18]”²

ที่โบสถ์ เราสามารถพัฒนาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น เราสามารถช่วยกันผ่านช่วงยากๆ ขณะที่เรานำ นำทาง และเดินเคียงข้างกัน (ดู “ฉันลูกพระผู้เป็นเจ้า,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 149; เอเฟซัส 2:19) เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์แห่งโครัมมัครสาวกสิบสองกล่าวว่า “เราทุกคนเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้า เราต้องสอนกัน เราต้องช่วยกัน ‘ให้พบทาง’”³ ศาสนจักรเป็นสถานที่ที่เหมาะสมจะทำเช่นนั้นมากที่สุด

เรามีศาสนจักรเพื่อเรา
จะเกิดปัญญาและรู้ความจริง
ศาสนจักรให้ความรู้ที่พิมพ์
จำเป็นต้องรู้—ความรู้เรื่อง
แผนแห่งความรอด

*นิโคลัส เอ็ม., รัฐโอไฮโอ
สหรัฐอเมริกา*

โดยผ่านศาสนจักรเรา
สามารถรับศาสนพิธี ทำพันธ-
สัญญา และให้ครอบครัวเราได้รับการ
ผนึกขั้วนิรันดร์ นี่คือนิยามของพระ
บิดาบนสวรรค์บนโลกนี้ที่มีพลังอำนาจและ
สิทธิอำนาจฐานะบริสุทธิ์ เพื่อสอนให้ผู้คน
รู้ความจริงของพระกิตติคุณและมา
หาพระคริสต์และเตรียมผู้คนให้
พร้อมรับความสูงส่ง

*แซนเทลลา เอ็ม.,
ออสเตรเลีย*

เรามีศาสนจักรเพื่อสร้าง
สภาพแวดล้อมที่สมาชิกจะ
ได้มารวมกันและช่วยกันเรียนรู้และ
เติบโต ศาสนจักรดำรงอยู่เพื่อช่วยให้
สมาชิกเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้นโดย
กระตุ้นทุกคนให้เอาใจใส่ผู้อื่นและแบ่งเบา
ภาระของคนที่เรารักและห่วงใย นอกจากนี้
นี่ศาสนจักรยังสร้างสถานที่ปลอดภัย
ให้ผู้คนดำเนินชีวิตตามความ
เชื่อของตน

*เจอร์มี พี., รัฐอิลลินอยส์
สหรัฐอเมริกา*

โดยผ่านศาสนจักรผม
สามารถมีครอบครัวนักรัตน
กับพ่อแม่ พี่น้อง และกับ
ครอบครัวผมเองในวันหน้า
วิลฟอร์ด ที. เขาปาตู บราซิล

ศาสนจักรช่วยเราเพื่อแผ่
ความรักและพระกิตติคุณ
ไปทั่วโลกและนำแสงสว่างมา
สู่โลกที่มีดมมทางศีลธรรม
เคนซี บี., รัฐวอชิงตัน สหรัฐอเมริกา

โดยผ่านศาสนจักรเราสามารถ
เดินบนเส้นทางสู่ความเป็นอมตะ
และชีวิตนักรัตนที่ซึ่งเราสามารถ
อยู่กับพระบิดาบนสวรรค์และ
ครอบครัวเราตลอดไป
*เอ็มมา ดับเบิลยู., รัฐนิวแฮมป์เชียร์
สหรัฐอเมริกา*

4. เพื่อช่วยให้ครอบครัวมีคุณสมบัติ คู่ควรกับชีวิตนักรัตน

เหตุผลหลักอีกประการหนึ่งที่เรามีศาสนจักรคือเพื่อช่วยให้
ครอบครัวมีคุณสมบัติคู่ควรกับชีวิตนักรัตน ศาสนพิธีหนึ่งในพระ
วิหารช่วยให้ครอบครัวได้อยู่ด้วยกันชั่วนักรัตน เพื่อให้สิ่งนั้นเกิด
ขึ้น เราต้องดำเนินชีวิตให้คู่ควรรับพรเหล่านั้น ศาสนจักรช่วยให้
ครอบครัวช่วยกันทำเช่นนั้น

ดังที่เอลเดอร์คริสทอฟเฟอร์สันสอน “ประเด็นสำคัญของการ
สอนพระกิตติคุณและศาสนพิธีฐานะปุโรหิตที่ศาสนจักรปฏิบัติ
คือเพื่อให้ครอบครัวมีคุณสมบัติรับชีวิตนักรัตน”⁴ ด้วยเหตุนี้
ศาสนจักรจึงช่วยให้เราดำเนินชีวิตตามพันธสัญญาเหล่านั้น—
และช่วยเราสนับสนุนกันระหว่างทาง

5. เพื่อเป็นพรแก่คน ทั่วโลก

เอลเดอร์คริสทอฟเฟอร์สันกล่าวว่าเมื่อเราทำงานด้วยกันใน
ศาสนจักร พระบิดาบนสวรรค์สามารถ “บรรลุสิ่งจำเป็นที่แต่ละคน
หรือกลุ่มเล็กๆ ไม่สามารถบรรลุได้”⁵

ท่านทราบหรือไม่ว่าทุกปีตลอด 30 ปีที่ผ่านมา ศาสนจักรบริจาค
40 ล้านเหรียญสหรัฐเป็นค่าโครงการสวัสดิการ ความช่วยเหลือ
เพื่อมนุษยธรรม และโครงการบำเพ็ญประโยชน์ การบริจาคด้วยใจ
เอื้อเฟื้อและการอาสาบำเพ็ญประโยชน์ของสมาชิกศาสนจักรทำให้
บรรลุสิ่งที่ไม่สามารถบรรลุได้ด้วยวิธีอื่น

ผู้สอนศาสนาแบ่งปันแสงสว่างของพระคริสต์กับคนทั่วโลก
ผ่านโปรแกรมเผยแผ่ศาสนาที่ยอดเยียมของเรา ผู้สอนศาสนาราว
105,000 คน (ทั้งคนหนุ่มสาวและผู้อาวุโส) กำลังรับใช้ ว้าว! นั่น
มากกว่าประชากรของเมืองบางเมืองเสียอีก!

และเพราะการบริจาคด้วยจิตกุศลของสมาชิก ศาสนจักรจึง
มีทุนทรัพย์ไว้สร้างพระวิหารทั่วโลก จนถึงเดือนเมษายน 2018
มีพระวิหาร 182 แห่งเปิดดำเนินการ กำลังก่อสร้าง หรือประกาศ
สร้าง

ศาสนจักรช่วยเราพิทักษ์
องค์การ คำสอน และสร้าง
ระบบสนับสนุนให้สมาชิก โดยการ
สถาปนาศาสนจักร พระเจ้าทรงรับรอง
ว่าจะมีการสอนหลักคำสอนที่ถูกต้อง
ศาสนจักรให้การเปิดเผย มาตรฐาน
และแนวทางแก่สมาชิกเพื่อช่วยให้เรา
ดำเนินชีวิตตามที่พระคริสต์ทรง
ประสงค์ให้เราดำเนิน

ราเชล เอฟ., รัฐแอริโซนา
สหรัฐอเมริกา

6. เพื่อสถาปนาอาณาจักรของพระ ผู้เป็นเจ้านบนแผ่นดินโลก

เหตุผลสำคัญที่สุดประการหนึ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงสถาปนา
ศาสนจักรเพราะนี่คืออาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านบนแผ่นดิน
โลก (ดู คพ. 65) พระเจ้าทรงมอบกุญแจของฐานะปุโรหิตให้
โจเซฟ สมิท ศาสดาพยากรณ์ และอัครสาวกทุกคน เอ็ลเดอ์
คริสทอฟเฟอร์สันสอนว่า “ในสิทธิอำนาจของกุญแจเหล่านี้ เจ้า
หน้าที่ฐานะปุโรหิตของศาสนจักรปกป้องรักษาความบริสุทธิ์ของ
หลักคำสอนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและความสมบูรณ์ของศาสน
พิธีแห่งความรอด”⁶

โดยผ่านผู้นำศาสนจักร พระเจ้าทรงสามารถบริหารงานของ
พระองค์และปฏิบัติศาสนกิจต่อบุตรธิดาของพระองค์ หากไม่มี
ผู้นำเหล่านี้ แนวคิดและคำสอนเท็จทุกประเภทคงจะคุกคามเพื่อ
นำเราเข้าไปในทางต้องห้ามที่มีมม่น กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เพื่อ
ช่วยให้เราวิธีได้รับชีวิตนิรันดร์ เราต้องได้รับความคุ้มครองจาก
ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่ได้รับเรียกและได้รับการวางมือ
แต่งตั้งอย่างแท้จริง ทั้งหมดนั้นเกิดขึ้นเฉพาะในศาสนจักรของ
พระองค์เท่านั้น ■

โดยผ่านศาสนจักร สิ่ง
แต่ละบุคคลทำให้สำเร็จ
ไม่ได้จะบรรลุผลสำเร็จ

เอมมา ดับเบิลยู., รัฐยูทาห์
สหรัฐอเมริกา

ศาสนจักรช่วยเราเพราะพระ
บิดาบนสวรรค์ทรงทราบว่าเป็น
เป็นช่วงเวลาที่น่าวย พระองค์
ทรงทราบว่าเราต้องมีศาสดา
พยากรณ์บนโลกนี้ นำทางเรา
พระองค์ทรงรู้จักเรา

แมทธิว ที., รัฐนิวแฮมป์เชียร์
สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน, “บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่จะเตรียม,” การประชุมใหญ่
สามัญ เม.ย. 2005.
2. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “เหตุใดจึงต้องมีศาสนจักร,” การประชุม
ใหญ่สามัญ ต.ค. 2015.
3. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “การสอนและการเรียนรู้ในศาสนจักร,”
เลียโซนา, มิ.ย. 2007, 58.
4. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “เหตุใดจึงต้องมีศาสนจักร.”
5. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “เหตุใดจึงต้องมีศาสนจักร.”
6. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “เหตุใดจึงต้องมีศาสนจักร.”

เมื่อมีเวลาว่างนั้นควร ทำกิจกรรมอะไรบ้าง เพื่อให้ช่วงเวลานั้น นั้นมีค่ามากขึ้น

“แอลมาพูดถึงการจัดลำดับความสำคัญเมื่อท่านสอนว่า ‘ชีวิตนี้จึงมาเป็นสภาพแห่งการทดลอง; เป็นเวลาที่เตรียมพบพระเจ้าเป็นเจ้า’ (แอลมา 12:24) วิธีใช้มรดกอันล้ำค่าของเวลาเพื่อเตรียมพบพระเจ้าเป็นเจ้าอาจเรียกชื่อแนวทางบางอย่าง แต่แน่นอนว่าเราต้องให้พระเจ้าและครอบครัวของเราอยู่ในลำดับสูงสุด”

เฮลเดอร์ เอียน เอส. อาร์เคิร์น
แห่งสาวกเจ็ดสิบ, “เวลาในการเตรียม,” การประชุมใหญ่สามัญ
เดือน ต.ค. 2011

ทำงานให้ได้ ผลสำเร็จ

ทำสิ่งที่สำคัญ บางครั้ง
ดิฉันเสียเวลาทำสิ่งที่
ไร้ความหมาย เช่นห้อง

อินเทอร์เน็ตสองชั่วโมง และภายหลังก็รู้สึกเสียเวลา คุณอาจจะลองพัฒนาพรสวรรค์ใหม่ๆ ทำความก้าวหน้าส่วนบุคคลหรือหน้าที่ต่อพระเจ้าเป็นเจ้า สอนการบ้านน้องหรือเพื่อน ทำสวน เขียนหนังสือ หรือจัดข้าวของให้เป็นระเบียบ—ทำได้สารพัด กฎที่ดิฉันใช้ดำเนินชีวิตคือต้องใช้เวลาว่างช่วยทำให้งานบรรลุผลสำเร็จเสมอ
คิมเบอร์ลีย์ เอ. อายุ 19 ปี, รัฐอะแลสกา
สหรัฐอเมริกา

เป็นคนที่คุณ อยากเป็น

มีคำพูดหนึ่งติดอยู่ใน
ห้องนั่งเล่นที่บ้านของ
ดิฉันว่า “ถามตัวท่านว่า

สิ่งที่ท่านทำวันนี้ทำให้ท่านเข้าใกล้จุดที่ท่านต้องการอยู่พรั่งนี้มากขึ้นหรือไม่” นี่ก็ถึงคนในแบบที่คุณอยากเป็น และเป้าหมายที่คุณมี เลือกทำสิ่งที่จะช่วยให้คุณบรรลุเป้าหมายเหล่านั้น ทำสิ่งที่จะช่วยให้คุณมีพระวิญญาณอยู่กับคุณตลอดเวลาและสอดคล้องกับมาตรฐานใน เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน

เอมี พี. อายุ 16 ปี, รัฐเคนทักกี
สหรัฐอเมริกา

ร้องหรือฟังเพลงสวด

กิจกรรมที่ผมชอบทำยามว่างมากที่สุดคือร้องเพลงสวด ผมตั้งเป้าหมายว่าจะท่องจำเพลงสวดของศาสนจักรให้ได้มากที่สุด ผมมักจะดาวน์โหลดเพลงสวดบางเพลงที่ต้องการฝึก

เพื่อผมจะได้ฟังทุกครั้งที่มีเวลาว่าง

จัสติช โอ. อายุ 16 ปี, ออร์ลู ในจีเรีย

ศึกษาพระคัมภีร์มอรมอน

ดิฉันทำให้เวลาว่างมีความหมายและมีค่ามากขึ้นโดยศึกษาพระคัมภีร์มอรมอน ซึ่งเป็นศิลาหลักของศาสนาเราและตามคำพูดของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ เราสามารถ “เข้าใจพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้นโดยการยึดมั่นกับหลักการของหนังสือเล่มนี้, ยิ่งกว่าหนังสือเล่มอื่นใด.” (คำนำของพระคัมภีร์มอรมอน)

ลิน ที. อายุ 18 ปี, อักกรา กานา

ตั้งเป้าหมาย

คุณต้องนึกถึงคนที่คุณอยากเป็นในสองสามปีข้างหน้าก่อน จากนั้นจึงตัดสินใจว่าตอนนี้คุณควรทำอะไรกับเวลาว่างเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น เมื่อหมดวันแต่ละวัน ผมจะคิดว่า

เป้าหมายของผมมีอะไรบ้างและทำตารางกำหนดสิ่งที่ผมจะทำในวันถัดไปกับเวลาว่างของผม

เอลิแอร่า อากอสตินELLI อายุ 20 ปี, คณะเผยแผ่ซิติลี ซานเตียโกเวสต์

ศึกษาหลักคำสอน

วิธีใช้เวลาว่างที่ดีมากวิธีหนึ่งคือศึกษาหลักคำสอนของพระเจ้า ถ้ามองไกลถึงนิรันดร การอ่านพระคัมภีร์ บทความนิตยสารของศาสนจักร และเนื้อหาอื่นที่ยกระดับจิตวิญญาณจะเป็นประโยชน์ต่อคุณมากกว่าทำกิจกรรมอื่น

จอช ซี., อายุ 13 ปี, รัฐเทนเนสซี สหรัฐอเมริกา

คำตอบมีเจตนาจะช่วยสะท้อนมุมมอง ไม่ถือเป็นการประกาศหลักคำสอนอย่างเป็นทางการของศาสนจักร

ถ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงทราบการตัดสินใจทุกอย่างที่เราจะทำ แล้วอะไรคือจุดประสงค์ของสิทธิเสรีของเรา

คำถามนี้ทำให้ผู้คนงงมาหลายศตวรรษ วิธีที่เรตอบคำถามยึดหลักความจริงพื้นฐานสองประการที่ได้รับการเปิดเผย

พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบสิ่งทั้งปวง การมองเห็นของพระผู้เป็นเจ้าไม่มีเวลาเป็นตัวกำหนดขอบเขต (ดู คพ. 38:2) นอกจากนี้ พระองค์ทรงมีนิรันดรของประสบการณ์ส่วนตัวกับเราก่อนเรามาโลกนี้ พระองค์จึงทรงทราบความโน้มเอียงและอุปนิสัยของเราแต่ละคนดีกว่าเรา

เรามีสิทธิเสรี เราเป็นสัตว์ภาวะที่มีปัญญา เป็นบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงรักเราและทรงวางแผนให้

เราเป็นเหมือนพระองค์—ถ้า เราเลือกเชื่อฟังพระองค์ (ดู คพ. 93:27–32; อับราฮัม 3:21–25) สิทธิเสรีหมายความว่าเราสามารถกระทำด้วยตัวเราเองและไม่ถูกกระทำ (ดู 2 นิโไฟ 2:14, 16, 27)

ความคุ้นเคยกับอุปนิสัยของเราและความรู้ล่วงหน้าของพระผู้เป็นเจ้าว่าเราจะเลือกอะไรไม่ได้ เป็นสาเหตุให้เราทำการเลือกเหล่านั้น ทั้งด้วยการที่พระองค์ทรงรู้จักเราและด้วยการที่เรามีสิทธิเสรี พระองค์จึงทรงเชื่อเชิญและชักชวนเรา—แต่ไม่บังคับเรา—ให้ทำดีและเชื่อในพระเยซูคริสต์ (ดู โมโรไน 7:16–17)

ท่านคิดอย่างไร

“ฉันจะสนิทสนมกับครอบครัวมากขึ้นได้อย่างไร”

ส่งคำตอบของท่านและภาพความละเอียดสูงตามความประสงค์ของท่านมาก่อน 15 กันยายน 2018 ที่ liahona.lds.org (คลิก “Submit an Article or Feedback”)

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา

พระเจ้า
เป็นเจ้าทรง
ต้องการ ตรีศ
กับท่านจริงหรือ
จริง!

ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน
จาก “การเปิดเผยสำหรับศาสนจักร การเปิดเผยสำหรับชีวิตเรา,”
การประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนปี 2018

ปัจฉิมวาทะ

หกวิธีระลึกถึง พระเจ้าช่วยให้ รอดตลอดเวลา

โดย เอ็ดเดอร์เกอร์ริท ดับเบิลยู. กอง
แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสอง

ทุกสัปดาห์ในการรับส่วนศีลระลึก เราทำพันธสัญญาว่าจะระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตลอดเวลา จากพระคัมภีร์เกือบ 400 ข้อที่พูดถึงคำว่าระลึกถึง ต่อไปนี้เป็นหกวิธีที่เราจะระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา

หนึ่ง เราระลึกถึงพระองค์ได้ตลอดเวลาโดยเชื่อมั่นในพันธสัญญา สัญญา และคำรับรองของพระองค์

สอง เราระลึกถึงพระองค์ได้ตลอดเวลาโดยยอมรับพระหัตถ์ของพระองค์ตลอดชีวิตเราด้วยความสำนึกคุณ

สาม เราระลึกถึงพระองค์ได้ตลอดเวลาโดยวางใจเมื่อพระเจ้าทรงรับรองกับเราว่า “คนที่กลับใจจากบาปของเขา, คนคนนั้นได้รับการให้อภัย, และเรา, พระเจ้า, ไม่จำมันอีก” (คพ. 58:42)

สี่ พระองค์ทรงเชื่อเชิญให้เราจดจำว่าพระองค์ทรงต้อนรับเรากลับบ้านเสมอ

ห้า เราระลึกถึงพระองค์ได้ตลอดเวลาในวันสะบาโตผ่านศีลระลึก เมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลกและเริ่มการปฏิบัติศาสนกิจหลังการฟื้นคืนพระชนม์—ทั้งสองครั้ง—พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงใช้ขนมปังและเหล้าองุ่น ทรงขอให้เราระลึกถึงพระวรกายและพระโลหิตของพระองค์

ในศาสนพิธีศีลระลึก เราเป็นพยานต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระบิดาว่าเราเต็มใจรับพระนามของพระบุตรของพระองค์ และระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลาและรักษาพระบัญญัติซึ่งพระองค์ประทานแก่เรา เพื่อเราจะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับเราตลอดเวลา (ดู โมโรไน 4:3; 5:2; คพ. 20:77, 79)

สุดท้าย หก พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเชื่อเชิญให้เราระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงนึกถึงเราตลอดเวลา

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า “ถึงแม้ว่าคนเหล่านี้จะลืมได้แต่เราก็จะไม่ลืมเจ้า

“ดูสิ เราได้สลักเจ้าไว้บนฝ่ามือของเรา” (อิสยาห์ 49:15-16; ดู 1 นิโอฟ 21:15-16 ด้วย)

พระองค์ทรงเป็นพยานว่า “เราคือคนที่ถูกยกขึ้น. เราคือเยซูที่ถูกตรึงกางเขน. เราคือพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า” (คพ. 45:52)

ข้าพเจ้าเป็นพยานด้วยความนอบน้อมและสวดอ้อนวอนขอให้เราระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา—ในทุกเวลา ทุกสิ่ง และทุกแห่งที่เราจะอยู่ (ดู โมไซยาห์ 18:9) ■

จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน ปี 2016

เกิดที่
เรดวูดซิตี
รัฐแคลิฟอร์เนีย

ได้รับการสนับสนุนผู้
ไควรัมอัคร
สาวกสิบสอง
วันที่ 31 มีนาคม
ค.ศ. 2018

มีบุตร 4 คนและ
หลาน 3 คน

หลังจากโค้ชให้
กำลังใจ
ท่านลองเข้า
ทีมฟุตบอล
ของโรงเรียน
และชอบ!

แต่งงานกับซูซาน
ลินด์เซย์ใน
พระวิหาร
ซอลท์เลค
เมื่อเดือนมกราคม
ค.ศ. 1980

ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ช่วยให้กับ
กระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐ
ในวอชิงตัน ดี. ซี. เมื่อปี 1986

รับใช้เป็นผู้สอน
ศาสนาในคณะเผยแผ่
ได้หวั่น ไทเป

ฉันสามารถ สวดอ้อนวอน ได้ตลอดเวลา

คำถามเกี่ยวกับ การสวดอ้อนวอน

กาคำตอบทั้งหมดที่ท่านเห็นด้วย เพิ่มคำตอบของท่านเอง จากนั้นแบ่งปันสิ่งที่ท่านรู้เกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนให้กับคนอื่นๆ

1. เหตุใดพระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้ท่านสวดอ้อนวอน

- เพราะฉันเป็นลูกของพระองค์ และพระองค์ทรงต้องการทราบข่าวคราวจากฉัน
- เพราะพระองค์ทรงต้องการช่วยฉัน

2. ท่านสวดอ้อนวอนเมื่อใด

- ทุกเช้าและทุกคืน
- เมื่อนั้นกลัว
- เมื่อนั้นต้องเลือก

3. ท่านสวดอ้อนวอนที่ใด

- ในห้องนอนของฉัน
- นอกบ้านใต้ดวงดาว

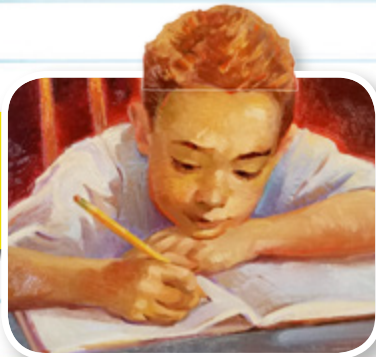
4. ท่านสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับอะไร

- ปัญหาที่ฉันมี
- สิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างวัน

5. ท่านได้ยื่นคำตอบของพระบิดาบนสวรรค์อย่างไร

- เมื่อนั้นอ่านพระคัมภีร์
- เมื่อนั้นรู้สึกสงบ

สมุดบันทึกการสวดอ้อนวอนของฉัน

- จดสิ่งที่ท่านกังวลหรือต้องการให้ช่วย
- พุดคุยกับพระบิดาบนสวรรค์เกี่ยวกับสิ่งนั้นในการสวดอ้อนวอน
- หลังจากสวดอ้อนวอน ให้นั่งฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์
- ระหว่างสัปดาห์ ใฝ่ดูและฟังคำตอบ
- จดคำตอบที่ท่านได้รับ

การ์ด เตือน ให้สวดอ้อนวอน

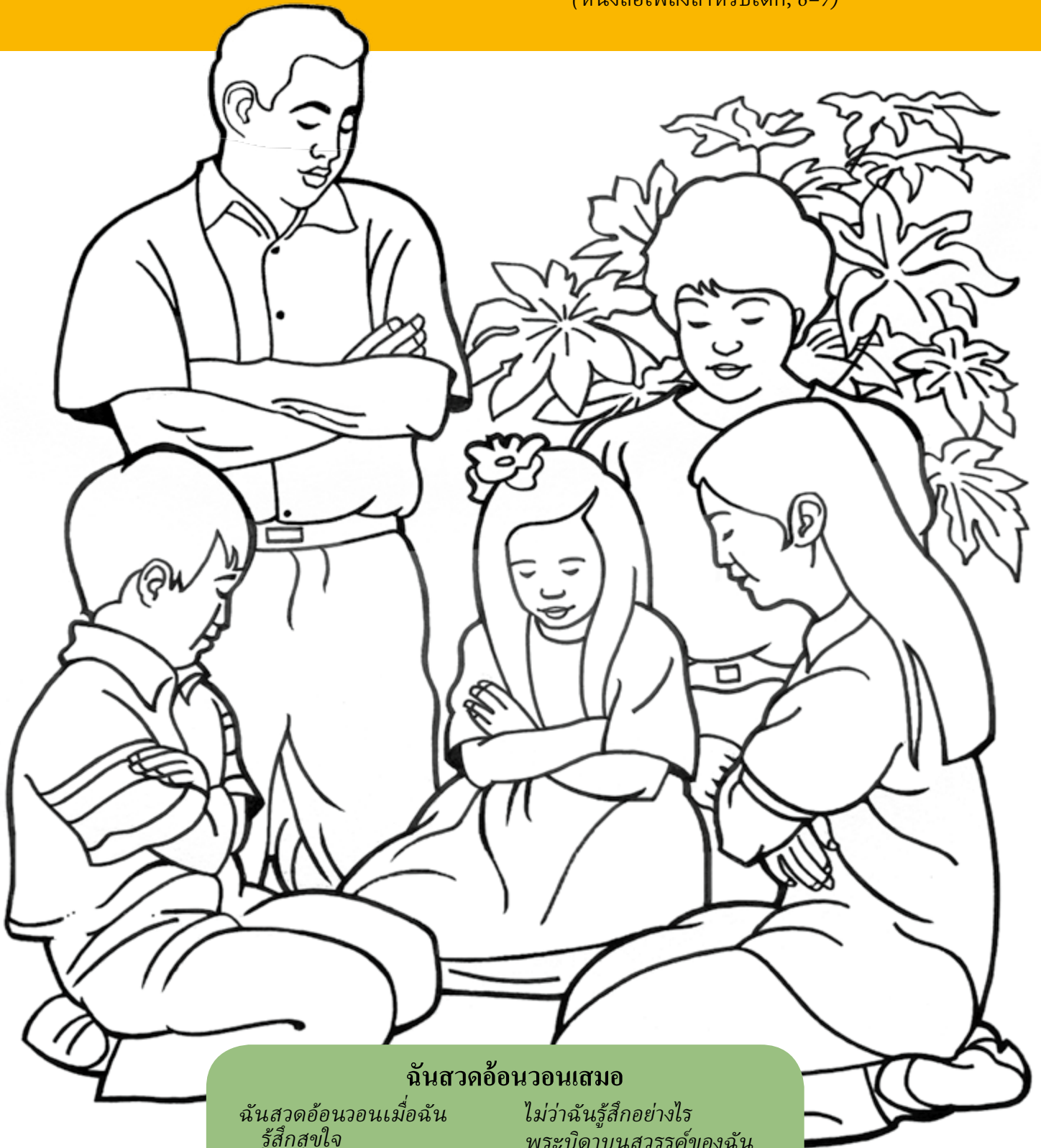
“สิ่งแรก สิ่งตรงกลาง และสิ่งสุดท้าย
ที่ทำก็คือสวดอ้อนวอน”
—ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์

การ์ด เตือน ให้สวดอ้อนวอน

“เราจะรู้จักพระเจ้าและวางใจพระองค์
ได้โดยผ่านการสวดอ้อนวอน”
—ซิสเตอร์บอนนี่ เอช. คอร์ดอน

“สวด พระอยู่นั้น เอ๋ย พระกำลังฟัง ฟังลูก
พระองค์ พระองค์ทรงรักพวกเรา”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 6-7)

ฉันสวดอ่อนวอนเสมอ

ฉันสวดอ่อนวอนเมื่อฉัน
รู้สึกสุขใจ

ฉันสวดอ่อนวอนเมื่อฉัน
รู้สึกเสียใจ

ฉันสวดอ่อนวอนเมื่อฉัน
หวาดหวั่น

และเมื่อฉันรู้สึกโมโหหุนหัน

ไม่ว่าฉันรู้สึกอย่างไร

พระบิดาบนสวรรค์ของฉัน
ทรงห่วงใย

ไม่ว่าวันของฉันดีหรือร้าย

ฉันสวดอ่อนวอนได้ตลอด
เวลา

โดย เทเรซา วีเวอร์

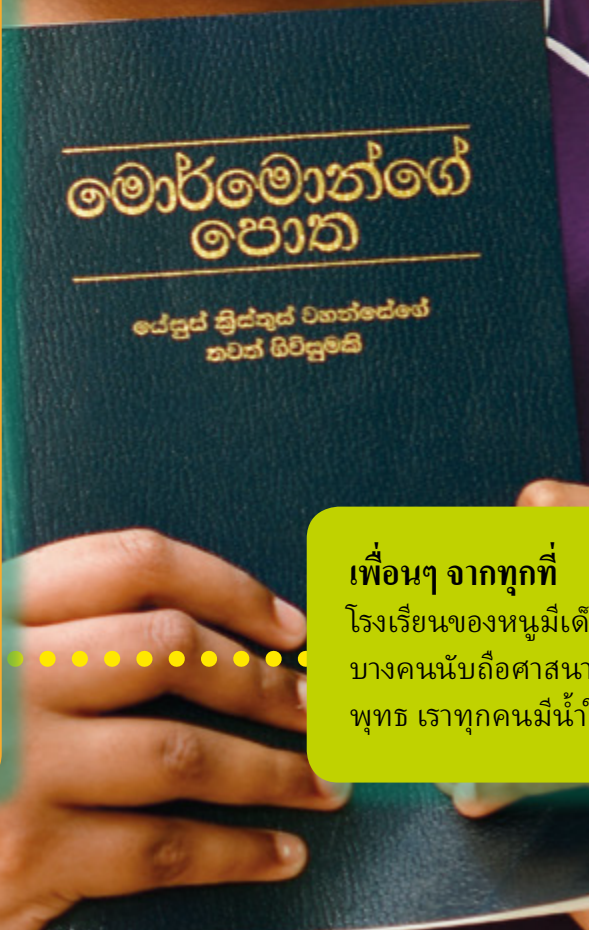
สวัสดีค่ะ!
หนูชื่อ
สเตฟฟานี!

หนูพยายามส่องแสงโดยแบ่ง
ปันประจักษ์พยานของหนู

เกาะที่สวยงาม

หนูอยู่ในประเทศศรีลังกา ประเทศเกาะที่สวยงามแห่งนี้ อยู่ใกล้กับตอนใต้สุดของอินเดีย เรามีป่าเขตร้อน ทะเลสีฟ้าใส และซากปรักหักพังของโบราณสถานในประวัติศาสตร์ หนูรักประเทศของหนู!

เพื่อนๆ จากทุกที่

โรงเรียนของหนูมีเด็กมาจากหลายประเทศ บางคนนับถือศาสนาคริสต์ อิสลาม ฮินดู หรือ พุทธ เราทุกคนมีน้ำใจและเป็นเพื่อนกัน

ประจักษ์พยานที่ส่องสว่าง

1. คำเชิญที่น่ากลัว

วันหนึ่งเพื่อนที่นับถือศาสนาคริสต์ มีการชุมนุมพิเศษ พวกเขาเชิญเราแบ่งปันประจักษ์พยาน ทั้งห้องเงียบบกริบ ไม่มีใครขึ้นไปบนยกพื้น ทุกคนกลัวมาก! หนูเป็นคนเขินอายมาก หนูจึงรู้สึกกลัวด้วย

2. “ไป ไปสิ”

จากนั้นหนูรู้สึกอบอุ่นมากและรู้สึกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงบอกให้หนู “ไป ไปสิ” หนูกล่าวคำสวดอ้อนวอนในใจอย่างรวดเร็ว หนูเดินขึ้นไปบนยกพื้นด้วยความประหม่า

3. แบ่งปันประจักษ์พยานของหนู

หนูบอกเพื่อนร่วมชั้นว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเรา และทรงต้องการให้เราพูดคุยกับพระองค์บ่อยๆ หนูแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน หนูบอกว่าหนูรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงฟังหนูเสมอและทรงต้องการช่วยหนู หนูดีใจที่หนูกล้าแบ่งปันประจักษ์พยาน หนูรู้สึกเหมือนเป็นแสงสว่างในห้องที่เงียบบ

4. ไปและทำ

เรื่องราวพระคัมภีร์ที่หนูชื่นชอบอยู่ในพระคัมภีร์มอรมอน เมื่อนี้ไฟกล่าวว่าท่านจะไปและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา หนูหวังว่าหนูจะกล้าทำสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้หนูทำเสมอ

ส่งดาวมาให้เรา!

พระเยซูทรงขอให้ “[เราทั้งหลาย] ส่องสว่างแก่คนทั้งปวง” (มัทธิว 5:16) ท่านจะให้แสงของท่านส่องสว่างอย่างไร อีเมลรูปดาวของท่านพร้อมเรื่องเล่า ภาพถ่าย และคำอนุญาตของผู้ปกครองมาที่ liahona@ldschurch.org

สัญญาว่าจะไม่ทะเลาะกัน

โดย มายร์นา เอ็ม. ฮอยต์

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“พวกเขานำดาบ, และอาวุธทั้งหมดของตน... มา, และพวกเขาฝังมันไว้ลึกในดิน” (แอสลมา 24:17)

วันนี้เป็นวันที่ดีมาก แมตตีลูกพี่ลูกน้องของทิมมีจะมา เธอจะพักที่นั่นทั้งสัปดาห์! เขาอดใจรออดของเล่น และเล่นกับเธอแทบไม่ไหว

เมื่อแมตตีมา การผจญภัยเริ่มทันที สองวันแรกพวกเขาเล่นตุ๊กตาไดโนเสาร์และสมมติตัวเองเป็นโจรสลัด สนุกมาก แต่ในวันที่สาม สถานการณ์ไม่สู้ดี ทิมมีกับแมตตีไม่เห็นพ้องต้องกันใน บางเรื่อง

“ไปเล่นข้างนอกและเปลี่ยนบ้านต้นไม้เป็นยานอวกาศกันเถอะ!” ทิมมีบอก

“ฉันไม่อยากไป อยู่ในบ้านแล้ววาดรูปกันดีกว่า” แมตตีพูด

“ข้างในน่าเบื่อจะตาย!”

“ไม่เห็นน่าเบื่อตรงไหน! เราเล่นเกมที่ นาย อยากเล่นมาตลอด ทำไมนายต้องเป็นฝ่ายเล็อกทุกครั้งที่เราจะทำอะไร”

ทิมมีกับแมตตีเถียงกันไม่หยุด พวกเขาไม่สนุกอีกแล้ว ทิมมีไม่ชอบความรู้สึกเมื่อพวกเขาทะเลาะกัน จากนั้นเขาก็คิดบางอย่างออก

“เฮ้ แมตตี” ทิมมีบอก “เราเล่นเป็นชาวแอนไท-นีไฟ-ลีไฮกันเถอะ”

“เล่นเป็นใครนะ”

“ชาวแอนไท-นีไฟ-ลีไฮ พวกเขาเป็นผู้คนในพระคัมภีร์มอรมอนที่ฝังดาบของพวกเขา พวกเขาต่อสู้มาเยอะมาก พวกเขาเสียใจ พวกเขาจึงกลับใจ และสัญญา

กับพระบิดาบนสวรรค์ที่ว่าพวกเขาจะไม่ต่อสู้อีก จากนั้นพวกเขาก็ฝังอาวุธไว้ในดินเพื่อแสดงให้เห็นว่าพวกเขาต้องการรักษาสัญญา”

ทิมมีนี่ก็อะไรบางอย่างได้ทันที “เราทำดาบของเล่นและฝังดาบกันดีกว่า เราสัญญาว่าเราจะไม่ทะเลาะกันอีก”

“โอเค” แมดี้ตอบ

ทิมมีกับแมดี้ได้ของเล่นพลาสติกมาจากห้องของทิมมีและเอามาต่อเป็นดาบแบบต่างๆ จากพลาสติก

เหล่านั้น ยาวบ้าง สั้นบ้าง บางอันมีหลายสี เมื่อต่อเสร็จแล้ว ทิมมีกับแมดี้ขนอาวุธไปวางไว้บนพรมผืนใหญ่ตรงทางเข้าบ้าน

“สมมติให้พรมเป็นหลุมใหญ่แล้วกัน” ทิมมีบอกพวกเขา นั่งตรงขอบพรม จากนั้นก็วางดาบไว้บนพรมที่ละอัน ทำที่วาก้ากำลังฝังดาบ

“ฉันสัญญาว่าจะไม่ทะเลาะอีก” ทิมมีบอก พลาทิงดาบของเล่นชิ้นสุดท้ายบนกองนั้น

“นั่นด้วย” แมดี้พูด “ตอนนี้เราไปเล่นกันเถอะ! นายอยากเล่นอะไร”

“วาดรูปกันเถอะ” ทิมมีพุดยิ้มๆ

แมดี้ยิ้มตอบ “งั้นเราไปเล่นยานอวกาศข้างนอกกันเถอะ”

ทิมมีกับแมดี้รักษาสัญญาของพวกเขาตลอดวันที่เหลือของสัปดาห์นั้น พวกเขาเล่นด้วยกันสนุกมากหลังจากไม่ทะเลาะกัน ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เกรซ วิลามเป็นเด็กหญิงอายุเก้าขวบในฮอลแลนด์ปี 1940 ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 นาซีเยอรมันเพิ่งเริ่มโจมตีฮอลแลนด์

บูม! บูม!

เวลาตีสามของเช้าวันนั้น เมืองกำลังถูกระเบิด เกรซนอนอยู่บนเตียงได้ไม่นาน ทันใดนั้นคุณพ่อก็บอกให้ทุกคนไปอยู่ใต้ที่กำบัง เกรซขดตัวอยู่ใต้โต๊ะในครัวกับพ่อ แม่ และฮีเบอร์กับอัลวินน้องชายของเธอ เธอได้ยินเสียงระเบิดดังกึกก้องและกระจกด้านนอกแตก เสียงดังมาก!

“จะเกิดอะไรขึ้นกับเราคะ” เกรซถามพ่อ พ่อลูบผมเธอ “พ่อไม่รู้หรอก” ท่านตอบ “เราสวดอ้อนวอนกันเถอะ”

ครอบครัววิลามกอดกันแน่น

“ข้าแต่พระบิดาบนสวรรค์” พ่อสวดอ้อนวอน “ขอทรงคุ้มครองครอบครัวเราให้ปลอดภัยด้วยเถิด”

ผ่านไปพักหนึ่ง เสียงเจ็บบลง ไม่มีเสียงระเบิดอีก พวกเขาปลอดภัย!

แม่จับมือเกรซและยิ้มให้เธอ “จำตอนที่เรานึกในพระวิหารได้ไหม”

เกรซพยักหน้า เมื่อพวกเขาย้ายจากอินโดนีเซียมา

เสียงของ ความสงบ

โดย เมแกน อาร์มคเนซท์

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น พระผู้เป็นเจ้าจะทรงดูแลครอบครัวเรา”
คุณแม่บอก

ฮอลแลนด์ พวกเขาแฉะยูทาห์และรับการผั้นใน
พระวิหารซอลท์เลค

“ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น พระผู้เป็นเจ้าจะทรงดูแล
ครอบครัวเรา” แม่บอก

วันรุ่งขึ้น เกรซได้ยินเสียงไซเรนเตือนภัยขณะเธออยู่
ที่ลานกลางเมือง เธอแหงนมองและเห็นเครื่องบินอยู่
เหนือศีรษะ มีวัตถุสีดำเล็กๆ ตกลงมาจากเครื่อง เธอยืน
จ้องอ้าปากค้างอยู่ตรงนั้น

ชายคนหนึ่งตะโกนบอกเธอ “วิ่ง! นั่นมันระเบิด!”

เกรซวิ่งกลับบ้าน ใจเต้นตุ้มตามขณะผ่านเข้าประตู
บ้านอย่างปลอดภัย

ไม่กี่วันต่อมา พวกนาซี—ซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาล
เยอรมนี—ยึดครองฮอลแลนด์อย่างเป็นทางการ บางครั้ง
พวกเขาจับกุมคนที่เคยเป็นทหารไปเป็นนักโทษ เพราะ
คุณพ่อเคยเป็นทหารในกองทัพเนเธอร์แลนด์ เจ้า
หน้าที่นาซีจึงจับตาดูท่านอย่างใกล้ชิด

“แต่นั่นจะไม่เกิดขึ้นกับคุณพ่อ” เกรซคิด “เราเป็น
สมาชิกศาสนจักร และคุณพ่อเป็นผู้นำในฝ่ายประธาน
คณะเผยแผ่ พระผู้เป็นเจ้าจะทรงคุ้มครองเรา”

หลังจากการทิ้งระเบิด ครอบครัววิลามต้องออกจาก
เมือง วันหนึ่งที่โรงเรียนใหม่ เกรซได้ยินนักเรียนคนอื่น
กระซิบกัน

“วันนี้มีคนถูกจับไปเป็นนักโทษ!”

“พวกเขาจะกลับมาไหม”

เกรซกลัวมาก พ่อจะเป็นอะไรหรือเปล่า เธอวิ่งกลับ
บ้านเต็มฝีเท้า ตอนเธอวิ่งพรวดเข้าประตู เธอเห็นคุณ
แม่ในห้อง

“จริงหรือคะ” เกรซถาม “คุณพ่อไปแล้ว”

คุณแม่ไม่พูดอะไร แต่เกรซรู้จากแววตาเศร้าๆ ของ
คุณแม่ว่าคุณพ่อถูกจับตัวไป ท่านเป็นนักโทษสงคราม
เกรซฟังผนัง เธอกลัวเกินกว่าจะร้องไห้

“ตอนนี้เราจะทำอะไรดี” เธอคิด

ทันใดนั้น เกรซได้ยินเสียงหนึ่งพูดว่า “หนูจะได้พบ
คุณพ่ออีก” เสียงนั้นแจ่มและชัดเจน เกรซรู้ว่านั่นคือ
เสียงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เสียงนั้นทำให้เธอรู้สึกดี
ขึ้นบ้าง

เธอไม่รู้แน่ชัดว่าเกิดอะไรขึ้น แต่เธอรู้ว่าพระบิดาบน
สวรรค์จะทรงดูแลเธอกับครอบครัว

โปรดติดตามตอนต่อไป... ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา

“ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์ ข้าพเจ้ารักพระองค์ และรู้ด้วยสติใจว่าพระองค์ทรงรักเราทุกคน”

โดย เอ็ดเตอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์
แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

“ยื่นเคียงข้างผู้นำศาสนจักร,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2016, 49.

โดย เอริก เคลลิงคอต
แห่ง โคเวรัมสวาก
เจ็ดสิบ

ฟุตบอลและวันอาทิตย์

ในเยอรมนี ฟุตบอลเป็นกีฬายอดนิยม คุณพ่อลงชื่อข้าพเจ้าเข้าสู่สโมสรฟุตบอลเมื่อข้าพเจ้าอายุห้าขวบ เราฝึกสัปดาห์ละสามสี่ครั้ง การแข่งขันส่วนใหญ่จัดวันเสาร์และวันอาทิตย์ เวลาที่ไม่ได้เล่นฟุตบอลให้ทีมสโมสร ข้าพเจ้าจะเล่นกับเพื่อนๆ เราเล่นฟุตบอลแทบทุกวันจนตะวันตกดิน

เมื่ออายุ 15 ปี ข้าพเจ้าเริ่มเล่นให้ทีมหนึ่งในเมืองที่ใหญ่กว่า ฟุตบอลกลายเป็นเรื่องจริงจังมากขึ้น เราฝึกบ่อยขึ้น เราเดินทางไปที่มากขึ้น เราแข่งกับหลายทีมมากขึ้น ฟุตบอลเป็นชีวิตของข้าพเจ้า

จากนั้น เมื่อข้าพเจ้าอายุเกือบ 18 ปี ข้าพเจ้าอยู่ที่คอนเสิร์ต ข้าพเจ้าเห็นเด็กหนุ่มคนหนึ่งอายุเท่าๆ ข้าพเจ้า เขาต่างจากคนอื่น เขาไม่ดื่ม ไม่สูบบุหรี่ หรือไม่สบล ข้าพเจ้าต้องการรู้ว่าเพราะอะไร ข้าพเจ้าทราบว่าเขาเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย แบบอย่างของเขาทำให้ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้มากขึ้น ต่อมาข้าพเจ้าเข้าร่วมศาสนจักร

หลังจากรับบัพติศมา สิ่งที่ข้าพเจ้าเรียนรู้มีอยู่สองอย่าง หนึ่ง ข้าพเจ้าไม่ควรแข่งฟุตบอลวันสะบาโต ข้าพเจ้าควรไปโบสถ์ สอง พระบิดาบนสวรรค์ทรงคาดหวังให้ข้าพเจ้ารับใช้งานเผยแผ่ แต่ข้าพเจ้าเล่นฟุตบอลเก่งมาก ข้าพเจ้ามีเพื่อนคนหนึ่งเล่นฟุตบอลตั้งแต่เล็กจนโต เราต่างได้ข้อเสนอให้เล่นกับทีมอาชีพ เพื่อนข้าพเจ้ารับข้อเสนอ ข้าพเจ้าเลิกทั้งฟุตบอลและไปเป็นผู้สอนศาสนาแทน การเลือกนั้นไม่ยากเพราะข้าพเจ้ารู้ว่าศาสนจักรนั้นจริง

แต่การเลือกของข้าพเจ้ายากสำหรับครอบครัวและเพื่อนๆ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ คุณพ่อคุณแม่ตัดข่าวหนังสือพิมพ์เมื่อเพื่อนข้าพเจ้าแข่งฟุตบอลส่งมาให้ นั่นไม่ง่ายสำหรับข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าไม่เสียใจที่รับใช้งานเผยแผ่

พระบิดาบนสวรรค์ทรงอวยพรข้าพเจ้าทุกวันเพราะข้าพเจ้าเลือกรับใช้งานเผยแผ่ พระองค์ทรงอวยพรให้ข้าพเจ้ามีสันติสุข ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกดีที่มาจากการเล่นทำสิ่งถูกต้อง ■

ดาวิดและโกลิอัท

โดย คิม เว็บบ์ ริด

ดาวิดเป็นเด็กชาย
เขามีหน้าที่ดูแลแกะ
บรรดาพี่ชายของเขา
เป็นทหารที่พยายาม
คุ้มครองผู้คนของพวกเขา
เขา วันหนึ่ง บิดาของ
ดาวิดให้เขานำอาหาร
ไปส่งพี่ๆ

เมื่อดาวิดไปถึง
เขาเห็นทหารร่าง
ยักษ์ชื่อโกลิอัท
โกลิอัทบอกว่าถ้า
ใครชนะเขาได้
สงครามจะยุติ แต่
ไม่มีใครกล้าพอจะ
สู้กับเขา

ดาวิดบอกว่า เขา จะสู้กับโกลิอัท กษัตริย์บอกดาวิดว่าไม่ได้ ดาวิดเป็นเพียงเด็กหนุ่ม คนหนึ่ง ส่วนโกลิอัทแข็งแกร่งและตัวโต! แต่ดาวิดรู้ว่าพระเจ้าทรงช่วยเขา ในที่สุด กษัตริย์บอกดาวิดว่า “จงไปเถอะ และพระยาเวห์จะสถิตอยู่กับเจ้า”

ดาวิดไม่สวมชุด
เกราะเหมือน
โกลิอัท เขาหยิบ
หินก้อนหนึ่งใส่ใน
สลิง แล้วเหวี่ยง
ก้อนหินโดนหน้า
ผากของโกลิอัท โกลิ
อัทล้มลง! ดาวิด
ชนะ! เขาช่วยผู้คน
ของเขาให้รอด

บางครั้งฉันประสบปัญหาที่ใหญ่และน่ากลัว เมื่อฉันทูลขอความช่วยเหลือ
เหลือจากพระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะทรงช่วยให้ฉันเข้มแข็ง ■

จาก 1 ซามูเอล 17

ฉันสามารถเป็นแบบอย่างที่ดี

จนกว่าเราจะพบกันอีก

โดย เอ็ดเดอร์มาร์วิน เจ.
แอสตัน (1915-1994)
แห่ง ไคร์ธัม อัครสาวก
ลิบสอง

พยายามต่อไป

การจะเป็นผู้ชนะในการแข่งให้ได้
ชีวิตนิรันดรต้องอาศัยความพยายาม
—การทำงานสม่ำเสมอ ขวนขวาย
และอดทนด้วยดีพร้อมด้วยความ
ช่วยเหลือจากพระเจ้า

เมื่อข้าพเจ้านึกถึงพระดำรัสเตือน
O ของพระเจ้าให้ทำสิ่งทั้งปวง
ที่อยู่ในอำนาจของเราอย่างรีบเร่ง
[ดู คพ. 123:17] ข้าพเจ้านึกถึงบิดา
ของบุตรเสเพล บิดาชอกช้ำใจเพราะ
ความสูญเสียและความประหลาดของ
บุตรชายที่เอาแต่ใจ แต่เราไม่ได้กล่าว
ถึงการคร่ำครวญของบิดา “ฉันผิดหวัง
ไหน” “ฉันทำอะไรจึงได้รับสิ่งนี้” หรือ
“ฉันล้มเหลวตรงไหน”

แต่ดูเหมือนเขาจะอดทนต่อการ
ประหลาดผิดของบุตรชายโดยไม่แค้น
เคืองและต้อนรับบุตรชายกลับมาด้วย
ความรัก “เพราะว่าลูกของเราคนนั้น
ตายแล้ว แต่กลับเป็นขึ้นอีก หายไป
แล้วแต่ได้พบกันอีก...” (ลูกา 15:24)

เมื่อสมาชิกครอบครัวทำให้เราผิดหวัง
เราจึงต้องฝึกความอดทน ทราบ
ใดที่เราใช้ความรัก ความอดทน และ
ความเข้าใจ แม้เมื่อไม่เห็นความ
ก้าวหน้า แต่เราจะไม่ล้มเหลว เราต้อง
พยายามต่อไป...

การจะเป็นผู้ชนะในการแข่งให้ได้
ชีวิตนิรันดรต้องอาศัยความพยายาม
—การทำงานสม่ำเสมอ ขวนขวาย
และอดทนด้วยดีพร้อมด้วยความช่วยเหลือ
จากพระเจ้า...

... ความเจ็บปวดและอุปสรรคจะ
อยู่ตรงหน้าเราทุกคน เราอาจประสบ
ความปวดร้าวใจ ความโศกเศร้า ความ
ตาย บาป ความอ่อนแอ ภัยพิบัติ
ความเจ็บป่วยทางกาย ความเจ็บปวด
ความร้าวราน คำวิพากษ์วิจารณ์ที่ไม่
ยุติธรรม ความเหงา หรือการปฏิเสธ
วิธีที่เราจัดการกับความท้าทายเหล่านี้
เป็นตัวกำหนดว่าความท้าทายนั้นเป็น
เครื่องกีดขวางหรือเป็นสิ่งที่สร้างเรา
ความท้าทายทำให้คนกล้าหาญ เจริญ

ก้าวหน้าและพัฒนา...

บางครั้งผู้ใหญ่จะบอกเด็กว่าทุก
อย่างจะดี แต่ชีวิตไม่ได้เป็นแบบนั้น
ไม่ว่าท่านเป็นใคร ท่านจะมีปัญหา
ความเศร้าและความผิดหวังเป็นต้วรูก
ถ้าแผนของชีวิตที่เราคิดไม่ถึง...

... เครื่องวัดความยิ่งใหญ่ได้
แม่นยำที่สุดคือวิธีที่แต่ละบุคคลตอบ
รับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตซึ่งดูเหมือนจะ
ไม่ยุติธรรมไร้เหตุผล และไม่สมควร
เกิดขึ้น...

... พระเยซูคือพระคริสต์ หนึ่งใน
เครื่องหมายแสดงความยิ่งใหญ่ของ
พระองค์คือความอดทนของพระองค์
ซึ่งเป็นประกาศคยองส่งสัญญาญณ์ให้
เราเลียนแบบ ระหว่างพระชนม์ชีพ
ทรงทนทุกข์แสนสาหัสกับความเจ็บ
ปวดรวดร้าวและการปฏิเสธ ข้าพเจ้า
กล่าวคำพยานว่าพระเจ้าจะทรง
ช่วยให้เราอดทนเมื่อเราเพียรพยายาม
ดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระองค์
แสวงหาการนำทางจากพระองค์ และ
รักษาพระบัญญัติของพระองค์ ■

จาก “หากเจ้าอดทนด้วยดี,” Ensign, Nov. 1984,
20-22.

บุตรที่หายไป
โดย จัสติน วิตลีย์

“เมื่อเจ้าสำนึกตัวได้จึงพูดว่า ลูกจ้างของพ่อไม่ว่าจะมีมากสักแค่ไหนก็ยังมีอาหารเหลือเฟือ แต่ข้ากลับต้องมาอดตายที่นี่
“ข้าน่าจะถูกรับไปหาพ่อและพูดกับท่านว่า พ่อ ลูกผิดต่อสวรรค์และผิดต่อท่านด้วย
“ไม่สมควรจะได้อำนาจเป็นลูกของพ่ออีกต่อไป ขอโปรดให้ลูกอยู่ในฐานะของลูกจ้างคนหนึ่งของท่านเถิด
“แล้วเขาก็ลุกขึ้นไปทาบิตา” (ลูกา 15:17-20)

คนหนุ่มสาว

เอริกฟี่กว้างใจ
พระผู้เป็นเจ้าของ

แม้มีชีวิตอยู่กับความพิการขั้น
รุนแรงในกานา แต่เอริกยังคง
มองเห็นส่วนดีในชีวิตเขา

44

ครูเยาวชน
ใช้เทคโนโลยี
ดึงดูดเยาวชน

30

ผู้สอนศาสนาในอนาคต
ใช้คำถามเหล่านี้เตรียม

50

เด็ก

เติมคำตอบของ
คำถามเกี่ยวกับการ
สวดอ้อนวอน

66

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

